

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI

FILOZOFICKÁ FAKULTA

Katedra bohemistiky

Reprezentace hnutí MeToo internetovým zpravodajským webem iDNES.cz

Representation of the MeToo movement in the online media iDNES.cz

Natalie Máchová

Česká filologie se zaměřením na editorskou práci ve sdělovacích prostředcích

Vedoucí práce:

Mgr. Vladimír Polách, Ph.D.

Bakalářská diplomová práce

Olomouc 2019

Prohlášení:

Prohlašuji, že svou bakalářskou diplomovou práci jsem vypracovala samostatně s pomocí uvedených zdrojů.

V Olomouci dne:

Podpis:

Poděkování patří vedoucímu práce Mgr. Vladimíru Poláchovi Ph.D. za cenné komentáře a rady v průběhu jejího vzniku.

Obsah

1	ÚVOD	3
2	TEORETICKÁ ČÁST	5
2.1	Hnutí #MeToo	5
2.1.1	Časová osa příběhu Harveyho Weinsteina v kontextu hnutí	7
2.2	ZPRÁVA.....	8
2.2.1	Stavba zprávy.....	8
2.3	OBJEKTIVITA.....	9
2.4	DNES.CZ	9
2.5	VYMEZENÍ POJMU DISKURZ.....	11
2.6	METODY KRITICKÉ ANALÝZY DISKURZU.....	12
2.6.1	Kritická diskurzivní analýza	12
2.6.2	Sociokognitivní pojetí Teuna A. van Dijka	14
2.6.3	Dialekticko-relační přístup Normana Fairclougha.....	15
4	METODOLOGICKÁ ČÁST	17
4.1	HLAVNÍ CÍL VÝZKUMU	17
4.2	VÝZKUMNÉ OTÁZKY	18
4.3	HYPOTÉZY	20
4.4	NEDOSTATKY VÝZKUMU.....	21
4.5	APLIKACE ANALÝZY NA ZKOUMANÝ VZOREK A POUŽITÁ LITERATURA	21
4.5.1	Titulky.....	23
4.5.2	Expresivita.....	24
4.5.3	Sémantika	24
4.5.4	Hodnoticí výrazy.....	25
4.5.5	Frazémy	25
4.5.6	Metafora	25
4.5.7	Ironie	26
4.5.8	Interpretace kontextu komunikační situace.....	26
4.5.9	Metoda sběru dat.....	26
5	ANALYTICKÁ ČÁST	28
5.1	ČLÁNEK 1.....	28
5.2	ČLÁNEK 2.....	30
5.3	ČLÁNEK 3.....	32

5.4	ČLÁNEK 4.....	34
5.5	ČLÁNEK 5.....	37
5.6	ČLÁNEK 6.....	38
5.7	ČLÁNEK 7.....	40
5.8	ČLÁNEK 8.....	42
5.9	ČLÁNEK 9.....	44
5.10	ČLÁNEK 10.....	46
5.11	ČLÁNEK 11	48
5.12	ČLÁNEK 12	49
5.13	ČLÁNEK 13	50
5.14	ČLÁNEK 14	52
5.15	ČLÁNEK 15	54
5.16	ČLÁNEK 16.....	56
5.17	ČLÁNEK 17.....	58
5.18	ČLÁNEK 18.....	60
5.19	ČLÁNEK 19.....	62
5.20	ČLÁNEK 20.....	63
5.21	ČLÁNEK 21.....	64
5.22	ČLÁNEK 22.....	65
5.23	ČLÁNEK 23	67
5.24	ČLÁNEK 24	68
5.25	ČLÁNEK 25	70
5.26	ČLÁNEK 26.....	72
5.27	ČLÁNEK 27	73
5.28	ČLÁNEK 28	74
5.29	ČLÁNEK 29.....	75
5.30	ČLÁNEK 30.....	76
5.31	ČLÁNEK 31.....	77
5.32	ČLÁNEK 32.....	79
6	ZÁVĚR	80
	ZDROJE.....	85
	PŘÍLOHY	88

1 Úvod

Cílem bakalářské práce je provedení kritické analýzy diskurzu zpravodajských článků týkajících se mediální a internetové kauzy #MeToo, která upozorňuje na problematiku sexuálního obtěžování. Hnutí #MeToo vzniklo již v roce 2006, aby pomáhalo obětem sexuálního násilí, především afroamerickým ženám a dívkám ze slabých sociálních skupin.¹ Do celosvětového povědomí se hnutí #MeToo dostalo poté, co americká herečka Alyssa Milano vyzvala na svém twitterovém účtu ženy, aby nemlčely a připojily se k hnutí #MeToo napsáním hesla na svůj profil na sociální síti Twitter. Jako reakce na výrok hollywoodské herečky se do druhého dne začaly objevovat na sociálních sítích tisíce příspěvků, ve kterých lidé zveřejňovali své osobní zkušenosti se sexuálním násilím. Rozsah reakcí poukázal na závažnost problematiky sexuálního zneužívání ve všech sférách společnosti. Hnutí #MeToo se na sociálních sítích rozšířilo do takové míry, že je označováno za nevlivnější událost roku 2017.

Důvodem pro zvolení daného tématu závěrečné bakalářské práce je masové rozšíření jevu po celém světě. Přesto, že největší rozmach #MeToo zažilo právě v roce 2017, je stále aktuálním tématem, média na hnutí stále odkazují v souvislosti se sexuálním násilím všeho druhu. Z hnutí #MeToo se stal jev, který za krátký čas ovlivnil celý svět. Dalším důvodem pro zvolení tématu je relativně malá míra prozkoumání jevu v českém prostředí.

Jako metodu výzkumu jsme si zvolili kritickou analýzu diskurzu podle modelu Normana Fairclougha. Analýza diskurzu analyzuje zkoumaný jev komplexně včetně společenského a politického kontextu. Je vhodnou metodou k analýze méně prozkoumaných společenských jevů a výsledkem analýzy diskurzu je mimo jiné nalezení způsobu pojmenovávání zkoumané skutečnosti ve společnosti.

Naše analýza se záměrně soustředí na zpravodajské články z rubrik *zahraničí* a *domáci* z jednoho z nejčtenějších českých internetových zpravodajských médií iDNES.cz. Při kritické analýze diskurzu (dále už jen CDA) nás budou zajímat i další témata, se kterými je hnutí spojováno proto, abychom získali představu o kontextu, do kterého se hnutí ve zkoumaném médiu dostává, a tedy mohli určit, do jakých společenských témat zasahuje.

Práce se skládá ze tří hlavních částí. V teoretické části se budeme věnovat charakteristice hnutí #MeToo a připojíme i charakteristiku nejvýznamnějších aktérů, které se k hnutí připojili nebo jím byli zasaženi. V teoretické části se také budeme věnovat charakteristice kritické diskurzivní analýzy a

¹ About – Me Too Movement. *Me Too Movement*[online]. Copyright© MeToo 2018[cit. 29. 07. 2019]. Dostupné z: <https://metoomvmt.org/about/#history>

uvedeme další příklady metod zkoumání diskurzu. Dále do teoretické části zahrneme informace o zkoumaném médiu a formální charakteristiku zprávy.

V metodologické části si stanovíme hlavní výzkumné otázky a hypotézy. Dále se budeme věnovat způsobu aplikace zvolené výzkumné metody na text.

V analytické části se pokusíme zodpovědět hlavní výzkumné otázky a potvrdit či vyvrátit stanovené hypotézy.

Sběr vzorků byl časově ohraničen kauzou kolem Harveyho Weinsteina, tedy příspěvkem Alyssy Milano (15. října 2017) a soudem, kde byl režisér obviněn (25. května 2018).

2 Teoretická část

2.1 Hnutí #MeToo

Iniciativu hnutí #MeToo vytvořila v roce 2006 americká aktivistka Tarana Burke, která založila hnutí s původní myšlenkou podpory obětí sexuálního násilí. V roce 2006 se hnutí zaměřovalo především na podporu žen a dívek afroamerického původu žijících nebo pracujících na sociálně znevýhodněných pozicích. Hnutí #MeToo mělo postiženým ženám dodat odvahu zveřejnit své zážitky a připojit se tak do komunity lidí s obdobným osudem.

Během šesti měsíců se díky hashtagu #MeToo rozvinul celosvětový dialog o problematice sexuálního násilí na ženách. Vznikla celosvětová komunita lidí ze všech společenských sfér, co se ve svém životě setkala se sexuálním násilím. Rozšíření hnutí pomohlo zmapovat rozsah problému sexuálního násilí.²

Hnutí upozorňuje především na obtěžování osob na podřízených pozicích svými nadřízenými. Průzkumy ukazují, že osoby na níže finančně ohodnocených pozicích jsou častěji sexuálně obtěžovány. Hnutí získalo na síle v roce 2017 poté, co známé osobnosti, především hollywoodské herečky, začaly pod hashtagem #MeToo zveřejňovat své osobní zážitky.

V říjnu 2017 zveřejnil deník The New York Times článek s obviněním hollywoodského filmového producenta Harveyho Weinstaina ze sexuálního obtěžování. Weinstein měl na základě obvinění obtěžovat desítky žen v průběhu třiceti let. Na obvinění uvedená v americkém deníku reagovala americká herečka Alyssa Milano na svém twitterovém účtu. Prostřednictvím svého příspěvku vyzvala ženy, které se setkaly se sexuálním násilím, aby sdílely na svých sociálních sítích své příběhy pod heslem #MeToo. Důvodem, proč herečka tento příspěvek napsala, bylo odhalení rozsahu společenského problému:

„Kdyby každá žena, která se stala obětí sexuálního útoku nebo obtěžování, sdílela #MeToo jako součást svého příspěvku, společnost by možná pochopila závažnost problému.“³

² About – Me Too Movement. *Me Too Movement*[online]. Copyright© MeToo 2018[cit. 29. 07. 2019]. Dostupné z: <https://metoomvmt.org/about/#history>

³ MILANO, Alyssa on Twitter: „If you've been sexually harassed or assaulted write „metoo“ as a reply to this tweet“. *Twitter. It's what's happening.* [online]. Copyright© 2019 Twitter [cit. 29. 07. 2019]. Dostupné z: https://twitter.com/alyssa_milano/status/919659438700670976?lang=enaption

Mezi obviněnými se ocitlo mnoho vysoce postavených osob a veřejně známých osobností, které musely veřejně obhajovat své jednání a mnoho z obviněných muselo na své funkce rezignovat v důsledku obvinění. Tento trend hromadného obviňování se začal označovat termínem Weinsteinův efekt.⁴ V rámci Weinsteinova efektu byly obviněny osobnosti ze zábavního průmyslu, obchodního průmyslu, módního průmyslu a vysoké politiky.

Mezi obviněné v rámci #MeToo například patří: herec Morgan Freeman (obviněn 24. května 2018), herec Sylvester Stallone (obviněn 13. června 2018), režisér a scénárista Oliver Stone (obviněn: 13. října 2017), herec Kevin Spacey (obviněn 30. října 2017), kandidát do amerického senátu za stát Alabama Roy Moore (obviněn 9. listopadu 2017), americký senátor za stát Minnesota Al Franken (obviněn 16. listopadu 2017), filmový režisér a scénárista Paul Haggis (obviněn 5. ledna 2018), kouzelník David Copperfield (obviněn 24. ledna 2018) a mnoho dalších.⁵

Jak už bylo řečeno, hnutí mělo globální dopad. Rozpoutalo konverzaci v zemích, kde byla tematika sexuálního násilí silně tabuizována a rozhovor o problematice byl ve společnosti potlačován. Svě obdoby se hnutí dočkalo například v Číně, Indii, Japonsku nebo v zemích Jižní Ameriky.

V Jižní Koreji se díky hnutí #MeToo rozvinul celospolečenský dialog. Před rozšířením hnutí bylo hovoření na veřejnosti o tématu sexuálního násilí striktně odsuzováno. V roce 2018 ale mnoho žen risklo své společenské i karierní postavení a veřejně o svých zkušenostech promluvily. V březnu roku 2018 v Soulu o svých osobních zážitcích sexuálního obtěžování vypovědělo 193 žen během symbolických 2018 minut. Veřejná debata přiměla vládu k vytvoření plánu prodloužení promlčení lhůty v případech, kde sexuální násilí bylo způsobeno nerovným postavením aktérů. Dále vláda začala pracovat na systému, který by umožňoval obětem obracet se na policii anonymně. Věci vyjádřil podporu i jihokorejský prezident Mun Če-in.

Vedení v Číně se pokusilo šíření hnutí zarazit zablokováním hashtagu #MeToo. Touha žen vyjádřit se k situaci ale byla silnější a vytvořily si svůj alternativní hashtag #RiceBunny, slova se totiž v čínštině vyslovují „*Mi Tu*“. Veřejně mluvit o znásilnění nebo sexuálním obtěžování je tabu i v Japonsku.

⁴ GRIGORI AS, Vanessa. *What the Weinstein effect can teach us about campus sexual assault*. In: The New York Times [online]. 15. 11. 2017 [cit. 2019-06-20]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2017/11/15/opinion/campus-sexual-assault-weinstein.html?searchResultPosition=2>

⁵ Redakce magazínu Glamour. *Post-Weinstein, These are the powerful men facing sexual harassment allegations*. In: glamour.com [online]. 18. 5. 2019 [cit. 2019-06-20]. Dostupné z: <https://www.glamour.com/gallery/post-weinstein-these-are-the-powerful-men-facing-sexual-harassment-allegations>

Další alternativní hashtag #MosqueMeToo byl stvořen jako platforma pro muslimské ženy, které zažily znásilnění nebo jiné obtěžování při pouti do Mekky. Pod hashtagem #ScienceIsNotSpiritual se rozpoutala debata i v církevních kruzích. Debata se týkala především zneužívání dětí kněžími a sexuálního zneužívání žen uvnitř i vně církevních kruhů.⁶

2.1.1 Časová osa příběhu Harveyho Weinsteina v kontextu hnutí

5. říjen 2017 – The New York Times zveřejňuje článek s obviněním ze sexuálního násilí Harveyho Weinsteina.

8. říjen 2017 – Harvey Weinstein je vyhozen představenstvem s okamžitou platností ze společnosti TWC, kterou spoluzaložil.

15. říjen 2017 – Harvey Weinstein je vyloučen z udílení prestižních amerických cen filmové akademie.

18. ledna 2018 – BBC oznamuje svůj záměr natočit o kauze producenta Weinsteina dokument. Do tohoto dne se přihlásily s obviněním ze znásilnění nebo obtěžování ze strany známého producenta desítky žen včetně hereček Jennifer Lawrence, Salmy Hayek nebo Umy Thurman.

11. únor 2018 - Státní zástupci ze státu New York oznamují, že podávají žalobu na Weinsteinovu firmu kvůli podezření, že studio vědělo o sexuálním obtěžování a náležitě neochránilo své zaměstnance.

25. května 2018 - Weinstein je obviněn policií ze znásilnění a nespočtu dalších případů sexuálního obtěžování.

V květnu 2018, kdy se Weinstein dobrovolně vydal policii, končí námi sledované období. Jeho případ je ale stále živý. Objevují se stále další obvinění. Jako poslední ukázala na Weinsteina šestnáctiletá polská modelka, kterou údajně zneužíval delší dobu.⁷

⁶ LAUDER, Silvie. #MeToo odhalilo kulturní krizi, kterou už nelze ignorovat. In: Respekt [online]. 4. 1. 2019 [cit. 2019–06-19]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/spolecnost/metoo-ukazalo-kulturni-krizi-kterou-uz-nelze-ignorovat>

⁷ Redakce BBC. Harvey Weinstein timeline: How the scandal unfolded. In: BBC [online]. 24. 5. 2019 [cit. 2019–06-19]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/entertainment-arts-41594672>

2.2 Zpráva

Zpráva je nejvýznamnějším textovým zpravodajským žánrem.⁸ Zprávy informují čtenáře o aktuálních událostech. Události, které budou zveřejněny prochází přísným výběrem. V selekčním procesu musí novináři brát v úvahu různá kritéria.

V publikaci *Žurnalistika* uvádí autoři tato hlavní zpravodajská kritéria:

- a) Aktuálnost
- b) Závislost na periodicitě média
- c) Aktualizace
- d) Zpráva jako odraz reality
- e) Exkluzivnost
- f) Relevance

S otázkou kritérií zprávy je spjata teorie zpravodajských hodnot. Zmíněné zpravodajské hodnoty musí událost naplňovat, aby se mohla stát zprávou.⁹ Tomáš Trampota ve své publikaci *Zpravodajství* zmiňuje teorii zpravodajských hodnot autorů Westerstahla a Johanssona, kteří zastávají tyto zpravodajské hodnoty:

- a) Důležitost
- b) Blízkost
- c) Dramatičnost
- d) Přístup
- e) Ideologie

2.2.1 Stavba zprávy

Zpráva má poměrně přesná pravidla výstavby. Jazyk by měl být stručný, zprávy by měly být krátké, jasné a bez autorových vlastních komentářů. Kompozice zpravodajského textu se podobá pyramidě. Nejdříve by měly být v textu zodpovězeny základní otázky: Kdo? Co? Kdy? Kde? Jak? Proč? Odkud?¹⁰

Na vrcholu pyramidy autor zmiňuje nejdůležitější informace, to znamená, že nejdůležitější by mělo zaznít již v titulku zprávy. Tučně vytištěný začátek zprávy se nazývá perex, ve kterém by měl autor zodpovědět výše uvedené základní otázky. V dalších odstavcích už autor zprávu rozvádí podrobněji. Nejdříve uvádí nezbytné detaily a následně dodatečné informace.¹¹

⁸ RUß-MOHL, Stephan a BAKIČOVÁ Hana. *Žurnalistika*. Praha: Grada, 2005 s. 51

⁹ TRAMPOTA, TOMÁŠ. *Zpravodajství*. Praha: Portál, 2006 s. 26

¹⁰ RUß-MOHL, Stephan a BAKIČOVÁ Hana. *Žurnalistika*. Praha: Grada, 2005 s. 52

¹¹ RUß-MOHL, Stephan a BAKIČOVÁ Hana. *Žurnalistika*. Praha: Grada, 2005 s. 52

V kontextu internetové žurnalistiky stavba zprávy následující teorii pyramidy ztrácí na významu, protože pomocí hypertextových odkazů umístěných do textu se čtenář snadno dostane k rozšiřujícím nebo navazujícím informacím.¹²

2.3 *Objektivita*

Základním předpokladem pro kvalitní zpracování zprávy je dodržení zásad zpravodajské objektivit. Do zpráv autor nesmí vkládat své vlastní názory a snaží se podat co nejobjektivnější zobrazení reality. Objektivita není v praxi stoprocentně dosažitelná, vždy se v rámci zpravodajství jedná o „konstruovanou skutečnost“, nicméně autor by se objektivitě měl co nejvíce přiblížit.¹³

Zpravodajskou objektivitu zpracoval Jorgen Westerstahl. Ten dělí objektivitu na dvě základní složky, a to faktičnost a nestrannost. Faktičnost zajišťuje splnění kritérií pravdivosti a relevance informací. V textu by měly být obsaženy všechny relevantní informace a aktéři, kteří se k události vztahují.¹⁴ Nestrannost se zabývá způsobem zpracování informace. Zkoumá, zda zpravodajství poskytuje nezkrácený pohled na událost. Hlavními kritérii pro nestrannost jsou vyváženost a neutrální prezentace. Vyváženost se zabývá tím, zda prostor k vyjádření dostali všichni relevantní aktéři vzhledem k události. Neutrální prezentace se zabývá tím, aby zpracování informací nebylo hodnotící. Autor by se měl v rámci neutrální prezentace vyhnout všem explicitním i implicitním prvkům.¹⁵

V naší diplomové práci se zaměříme v rámci jednoho hodnotícího kritéria na problematiku neutrální prezentace. Prostřednictvím analýzy míry neutrální prezentace zjistíme autorův vztah k textu a jeho záměr. Míru neutrálního zpracování budeme v textu hodnotit na základě jazykového a stylistického zpracování.

2.4 *iDNES.cz*

Web iDNES.cz je největším zpravodajským internetovým médiem skupiny MAFRA. V květnu 2019 mělo idnes.cz na základě statistik NetMonitoru 1 467 663 čtenářů. Po internetovém portálu novinky.cz je to nejčtenější internetové zpravodajské médium.¹⁶

Provoz iDNES.cz byl spuštěn 12. ledna 1998 a od roku 2015 je šéfredaktorkou Naděžda Petrová.

¹² RUß-MOHL, Stephan a BAKIČOVÁ Hana. *Žurnalistika*. Praha: Grada, 2005 s. 53

¹³ RUß-MOHL, Stephan a BAKIČOVÁ Hana. *Žurnalistika*. Praha: Grada, 2005 s. 54

¹⁴ TRAMPOTA, TOMÁŠ. *Zpravodajství*. Praha: Portál, 2006 s. 147

¹⁵ TRAMPOTA, TOMÁŠ. *Zpravodajství*. Praha: Portál, 2006 s. 148

¹⁶ Online data (OLA)|SPIR [online]. Copyright© 2016 SPIR z. s. p. o. Všechna práva vyhrazena. [cit. 29. 07. 2019]. Dostupné z: <http://www.netmonitor.cz/online-data-ola>

Společnost MAFRA je na českém trhu největším multimediálním domem, prostřednictvím tisku jej čte měsíčně 3,6 milionů čtenářů. Na internetových stránkách má MAFRA o 4,2 milionu čtenářů více. Největším útvarem skupiny MAFRA je deník Mladá fronta DNES. Dalším významným deníkem této společnosti jsou například Lidové noviny. Mediální skupina MAFRA vydává mnoho lifestyleových časopisů jako například Cosmopolitan nebo Chvilka pro tebe. Tituly týkající se životního stylu odkoupila společnost v roce 2018 od vydavatelství Bauer Media. MAFRA má velké zastoupení i na internetu. Pod touto mediální skupinou funguje již zmiňované idnes.cz, Lidovky.cz nebo eMimino.cz.¹⁷

¹⁷ Mafra. *Mafra – O společnosti*. [online]. Copyright©2019 Mafra a.s. [cit. 29. 07. 2019]. Dostupné z: <https://www.mafra.cz/o-spolecnosti.aspx>

2.5 Vymezení pojmu diskurz

Diskurz představuje významovou reprezentaci reality na základě propojení více textů týkajících se stejného tématu, jevu s širším společenským, politickým nebo kulturním přesahem. Při zkoumání diskurzu se zaměřujeme na analýzu textu s ohledem na podmínky, ve kterých text vznikl. Texty v rámci diskurzu se podílejí na utváření společností přijímaného významu a na percepci daného jevu čtenáři. S pomocí analýzy diskurzu lze zkoumat jevy napříč mnoha vědními obory. Analýzu diskurzu využívá například politologie, sociologie, lingvistika, antropologie nebo psychologie.

Diskurz neexistuje izolovaně sám o sobě. Diskurzy se navzájem ovlivňují a překrývají. „*S diskurzy má být nakládáno jako s diskontinuitními praktikami, které se navzájem kříží, někdy se střetávají, avšak stejně dobře se neznají nebo navzájem vylučují.*“¹⁸ Při zkoumání diskurzu nevycházíme z jeho skryté myšlenky, ale z diskurzu samotného. Snažíme se v něm nalézt pravidelnosti vzhledem k vnějším podmínkám, které vznik diskurzu umožňují.¹⁹

S moderním pojetím diskurzu přišel Michael Foucault, podle kterého je diskurz anonymní, a prostřednictvím poznání prostupuje všemi slohovými útvary od žánrů vědeckých, přes texty zpravodajské, až po texty umělecké nebo populární. Pro zkoumání diskurzu jsou tedy důležité soubory textu k určitému tématu a vztah jedné výpovědi k ostatním.²⁰

Reifová ve slovníku mediální komunikace k problematice ovlivňování čtenáře diskurzem uvádí princip pojmenovaný Rogerem Fowlerem: „*čtenář je konstituovaný diskurzem (tedy společensky a institucionálně vytvářenou ideologií, zakódovanou v jazyce).*“²¹

Stěžejní práci pro definici diskurzu a jeho analýzy vydal v roce 1989 Norman Fairclough, který definoval blíže kritickou diskurzivní analýzu. Diskurz ve svém díle nepopisuje pouze jako reprezentaci reality, ale také jako užití jazykových prostředků ve formě sociální praxe. Diskurz v tomto pojetí nemusí být produktem pouze jedince ale i celé společnosti, která poskytuje popis obrazu reality. Po střetnutí popisu s textem dostává tato realita konkrétní význam a prostřednictvím jazyka pomáhá určit identitu jedince. Autor textu se přitom snaží nějakým způsobem ovlivnit adresáta.²²

¹⁸ FOUCAULT, Michael. *Diskurs, autor, genealogie*. Praha: Nakladatelství Svoboda 1994. s. 26

¹⁹ FOUCAULT, Michael. *Diskurs, autor, genealogie*. Praha: Nakladatelství Svoboda 1994. s. 27

²⁰ TRAMPOTA, Tomáš a VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál 2010 s. 170

²¹ REIFOVÁ, Irena. *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál 2004. s. 47

²² TRAMPOTA, Tomáš a VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál 2010 s. 172

M. Reisl a R. Wodaková neztotožňují pojmy text a diskurz, protože texty jsou pouhou součástí diskurzu. Text vytváří spojení mezi časoprostorem produkce textu a časoprostorem jejich přijímání.²³

2.6 Metody kritické analýzy diskurzu

V této kapitole charakterizujeme tři nejvýznamnější přístupy kritické analýzy diskurzu, a to sociokognitivní pojetí Teuna A. van Dijka, diskurzivně-historickou metodu Ruth Wodakové a Martina Reisigla a dialekticko-relační přístup Normana Fairclougha.

2.6.1 Kritická diskurzivní analýza

Na rozdíl od analýzy diskurzu zaujímá autor kritické analýzy diskurzu záměrně kritický postoj ke zkoumanému jevu. V rámci analýzy se předpokládá odhalení nerovnosti vztahů. Kritická analýza diskurzu předpokládá odryvání mocenských vztahů, popisuje společenskou realitu a pokouší se popsat prvky ideologie v ní. Ideologický prvek je v textech konstruován pomocí jazyka, proto je důležitou součástí CDA lingvistická analýza textu, která napomáhá určení významu.²⁴

CDA hledá odpovědi na otázky, jakým způsobem je prezentována realita, a hledá možné příčiny k tomuto jednání. Na základě článku Nekvapila se předpokládá přístup analýzy textů a promluv v širších souvislostech. Přesněji lze říci, že jde o analýzu způsobu užívání jazyka a toho, co se daným konkrétním užitím uskutečňuje, a to v různě širokém sociálním kontextu.²⁵

Text v rámci diskurzu nepředstavuje pouze text psaný. Do diskurzu počítáme všechny způsoby užití jazyka (psaný a mluvený text, zvukové a vizuální projevy, přepisy mluvených promluv atd.), které vznikaly v rámci společenské struktury nebo historického kontextu.

Analýza textu představuje v podstatě analýzu lingvistickou. Analyzujeme slovní zásobu, sémiotiku, gramatiku i fonologii. V rámci analýzy textu lze analyzovat celkovou výstavbu textu nebo jednotlivé spojení vět. V rámci analýzy textu zkoumáme externí vztahy, tedy intertextualitu textu. Na základě externích vztahů určujeme vztah autora k výpovědi a k nám jako k příjemcům výpovědi a

²³ SVOBODOVÁ, Jindřiška, HAMRUSOVÁ, Šárka a HINKOVÁ, Barbora: *Kritické čtení mediálních textů*. Univerzita palackého v Olomouci 2018. s. 38

²⁴ LAPČÍK, Marek. *Diskurs jako téma diskursu: O diskursu bez Habermase i bez Foucaulta? Poznámky ke konceptualizaci pojmu*. In: FORET, Martin, Marek LAPČÍK a Petr ORSÁG. *Kultura – Média – Komunikace 1/2009*. Spektákl, mizející realita a (ne)bezpečí informací, diskurs(y) o diskursu. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2009. s. 93–116.

²⁵ NEKVAPIL, Jiří. *Úvodem k monotematickému číslu „Analýza promluv a textů, analýza diskurzu“*. Sociologický časopis 42, č. 2, 2006 s. 264

zkoumanému subjektu. Dále analyzujeme reprezentaci světa kolem nás, a nakonec analyzujeme způsob, jakým je text vystavěn a spojen dohromady.²⁶

Nezbytnou Součástí CDA je zkoumání intertextuality a interdiskurzivity. „**Cílem je odhalit mocenské vztahy v pozadí diskurzu a ukázat, jak jsou skrze diskurz vytvářeny sociální identity, sociální pozice a sociální vztahy.**“²⁷ Z toho vyplývá, že CAD má odhalit, jakým způsobem byly konstruovány tři hlavní okruhy: a) jakým způsobem byly tvořeny identity osob a jak byly zobrazovány jednotlivé události, b) jakým způsobem je prezentována identita těch, jež se na událostech podílejí, c) vzájemný vztah těchto dvou reprezentací.

²⁶ TRAMPOTA, Tomáš a VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál 2010 s. 170-171

²⁷ SEDLÁKOVÁ, Renáta: *Výzkum médií: nejpoužívanější techniky a metody*. Nakladatelství Grada 2015. s. 431

2.6.2 Sociokognitivní pojetí Teuna A. van Dijka

Teun A. van Dijk klade, stejně jako Norman Fairclough, důraz na komunikační situaci. Diskurz se podle van Dijka objevuje v každodenních situacích (například přijímací pohovor). Na základě van Dijkovy analýzy soustředíme pozornost na uživatele jazyka a ptáme se: Kdo jazyk užívá? Proč ho užívá a v jakém časově-prostorovém rámci. Cílem analýzy je odhalit diskriminační tendence v rámci textu. Můžeme tak například odhalit komunikační strategii rasistického diskurzu nebo diskurz genderové diskriminace.

Komunikační situace má podle van Dijka tři vztyčné body, mezi kterými existují určité vztahy. Jsou jimi společnost, poznání a diskurz. Uspořádání společnosti ovlivňuje výslednou podobu textů a promluv, naopak diskurz ovlivňuje společnost tím, že určuje, jakým způsobem členové společnosti vnímají určitou tematiku.

Při produkci textů uživatel jazyka vybírá užité jazykové prostředky tak, aby dosáhl kýženého výsledku. Užití jazyka se tedy dá považovat za projev určité ideologie.

„Užívání jazyka a produkce sdělení probíhá jako vědomý proces a tuto skutečnost lze doložit právě analýzou diskriminačního diskurzu, kde je zřejmý výběr identických či podobných témat spojených s negativní prezentací menšiny, ustálený způsob vedení argumentace, uvádění vlastností a atributů stereotypně připisovaným menšinám, užívání příznakového lexika či metafor, je v nich evidentní promyšlená volba gramatických kategorií a větných struktur apod.“²⁸

2.6.2.1 Diskurzivně-historická metoda Ruth Wodakové a Martina Reisigla

Tato metoda zohledňuje jak společensko-kulturní kontext, tak kontext historický. Cílem této metody analýzy je zhodnocení, proč některý komunikát je efektivnější nebo úspěšnější než jiný. Základními pojmy této metody jsou ideologie, kritika a síla. Sociální aspekt této metody spočívá v tom, že se výzkumník zaměřuje na skryté prvky persvazivní, ovlivňování a manipulace.²⁹

„Další dimenzí kritičnosti je její směřování k budoucnosti, kýženým výsledkem by totiž měla být i změna vedoucí k odstranění diskriminačních tendencí v asymetrických nebo poškozujících komunikačních situacích.“³⁰

²⁸ SVOBODOVÁ, Jindřiška, HAMRUSOVÁ, Šárka a HINKOVÁ, Barbora: *Kritické čtení mediálních textů*. Univerzita palackého v Olomouci 2018. s. 26-27

²⁹ SVOBODOVÁ, Jindřiška, HAMRUSOVÁ, Šárka a HINKOVÁ, Barbora: *Kritické čtení mediálních textů*. Univerzita palackého v Olomouci 2018. s. 37

³⁰ SVOBODOVÁ, Jindřiška, HAMRUSOVÁ, Šárka a HINKOVÁ, Barbora: *Kritické čtení mediálních textů*. Univerzita palackého v Olomouci 2018. s. 37

Ideologie je vnímána jako přesvědčení. Shrnuje názory a postoje sdílené společností nebo společenskými skupinami. Ideologie ovlivňuje percepci jedince a utváření identity společnosti. Při tomto typu analýzy se počítá s diskurzem jako komplexním jevem a k jeho zkoumání využíváme data nejrůznějšího charakteru, která však musí splňovat určité rysy. Za relevantní data považujeme všechna související vyjádření, která jsou vázána ke konkrétní situaci nebo společenské instituci. Podoba diskurzu je podmíněná společensko-kulturní situací, ve které diskurz vzniká a diskurz zpětně působí a ovlivňuje myšlení dané společnosti. Diskurz sjednocuje společná témata a v jeho rámci se pracuje s jednoduchou argumentací.³¹

2.6.3 Dialekticko-relační přístup Normana Fairclougha

Primárním cílem Faircloughovy kritické diskurzivní analýzy je „*odkrývání nerovných vztahů*“³². Aby toho bylo možné při výzkumu docílit, je nutné brát při analýze v úvahu i komunikační kontext. Odhalení nerovností a nespravedlností, které lidé zažívají, nejsou automaticky špatné v kontextu daných společenských podmínek. Jako příklad lze uvést podle Normana Fairclougha nerovný přístup ke zdrojům, nedostatek politických práv, nerovnost před právem nebo nerovnost etnických či kulturních identit.³³

Hlavními složkami přístupu jsou textová jazyková analýza. Text a použitý jazyk nejsou jedinými zkoumanými složkami. Fairclough tvrdí, že analyzovat pouze jazykový materiál nestačí. K správné interpretaci mediálního nebo politického diskurzu je nutné brát v úvahu společensko-politický kontext, ve kterém předmět zkoumání vznikl.

*„Analýza tedy v podstatě cílí na dva aspekty sledovaného diskurzu: 1) na aktuálně realizovanou komunikační událost, pojímanou jako realizaci všech konstitutivních rovin a plánů jazykového systému a 2) na uspořádání celého diskurzu ve smyslu jeho přesahů k dalším pragmatickým, sociálním, historickým a jiným aspektům.“*³⁴

Jednotlivé výrazové prostředky mohou měnit svůj význam v závislosti na kontextu, do kterého se dostávají. Z toho chápeme, že význam konkrétních jednotek není neměnný a může se v jednotlivých diskurzech proměňovat. Není tedy závislý jen na jedné možnosti užití. Ve své knize *Discourse and*

³¹ SVOBODOVÁ, Jindřiška, HAMRUSOVÁ, Šárka a HINKOVÁ, Barbora: *Kritické čtení mediálních textů*. Univerzita palackého v Olomouci 2018 s. 39

³² SVOBODOVÁ, Jindřiška, HAMRUSOVÁ, Šárka a HINKOVÁ, Barbora: *Kritické čtení mediálních textů*. Univerzita palackého v Olomouci 2018 s. 39

³³ FAIRCLOUGH, Norman. *Critical discourse analysis. The critical study of language*. New York: Routledge 2010

³⁴ FAIRCLOUGH, Norman. *Critical discourse analysis. The critical study of language*. New York: Routledge 2010

social change Norman Fairclough vnímá jazyk a jeho užití jako součást společenského jednání. Vztah mezi diskurzem a společenským uspořádáním nazývá Fairclough jako dialektický.³⁵ To znamená, že společnost má vliv na utváření diskurzu, a naopak diskurz formuje společnost.

Diskurz se podle Fairclougha skládá ze tří hlavních vrstev. Základní vrstvou, na které přístup stojí je text, na text navazuje interpretační proces a na ten navazuje analýza společenského kontextu. Sám Fairclough ve své publikaci *Discourse and Social change* (1992) vidí tyto tři složky (text, diskurzivní praxi a společenskou praxi). Vnímá je jako tři kruhy, jež se na sebe vzájemně nabalují a všechny tři složky je nutné do kritického zkoumání diskurzu zahrnout. Na tyto tři základní okruhy navazují tři procesy analýzy: **a) deskripce** (popisuje formální náležitosti textu), **b) interpretace** (vztah mezi textem, jeho produkcí a percepcí a **c) explanace** (popisuje vztah mezi interakcí a společenským kontextem, určování procesu produkce společností a interpretace a jejich společenské účinky).

³⁵ FAIRCLOUGH, Norman. *Discourse and social change*. Cambridge: Polity press 1992

4 Metodologická část

V metodologické části práce se zaměříme na hlavní cíl výzkumu, na výzkumné otázky, které se pokusíme v analytické části zodpovědět. Zaměříme se na hypotézy, které se poté pokusíme v analytické části potvrdit. V metodologické části se také zaměříme na způsob aplikace analýzy na text a postup při analýze textu. V této části práce také vysvětlíme způsob práce s odbornou literaturou a metodu sběru zkoumaných textů.

4.1 Hlavní cíl výzkumu

Hlavním cílem bakalářské práce je analýza mediálního obrazu hnutí *#MeToo*. Média a obsahy které společnosti prezentují mají přímý vliv na utváření společnosti. Proto nás bude zajímat, jakým způsobem byla problematika sexuálního obtěžování a znevýhodňování osob na pracovištích, na kterou se poukazuje v souvislosti s hnutím *#MeToo*, prezentována v jednom z nejčtenějších internetovém zpravodajském médiu iDNES.cz.

Hlavním cílem výzkumu je zodpovědět hlavní výzkumné otázky. Bude nás především zajímat, jakým způsobem byl konstruován obraz kampaně *#MeToo*. Zaměříme se na zobrazování identit aktérů kampaně *#MeToo*, a to obětí sexuálního obtěžování, sexuálních násilníků a všech, kteří se v textech k hnutí vyjadřují. Bude nás zajímat, jaká identita hnutí byla vytvořena zmíněným médiem, zda při konstruování textu byly dodrženy zásady objektivit a pokusíme se analyzovat možný účinek na čtenáře iDNES.cz.

4.2 Výzkumné otázky

K analýze textu a zodpovězení výzkumných otázek využijeme kritické diskurzivní analýzy podle Normana Fairclougha. Chceme hloubkově analyzovat komplexní mediální obraz problematiky kampaně MeToo, vytvořený českým internetovým zpravodajským portálem iDNES.cz. K tomuto potřebujeme provést analýzu na rovině jazykové, interpretační i kontextové. K tomu účelu jsme určili čtyři hlavní výzkumné otázky tak, abychom byli schopni analyzovat vztahy mezi identitami, které vznikly v rámci konstruování textů týkajících se hnutí *#MeToo*. Pokusíme se interpretovat, proč se takové vztahy vytvořily, v jakém společenském kontextu vznikly, tedy v jaké konkrétní komunikační situaci vznikly.

1. Jaký obraz obviněné osoby vytváří média v souvislosti s kampaní MeToo?

V první otázce nás bude zajímat jakou identitu obviněných osob ze sexuálního násilí autor v článcích vytváří. Budeme hledat výrazy vyjadřující charakteristiku sexuálních útočníků, kteří byli obviněni v rámci hnutí *#MeToo*. Budou nás zajímat povahové rysy zmiňované redaktory iDNES.cz i komentáře společenského postavení daných osob. V souvislosti s charakteristikou těchto osob nás bude zajímat, zda autoři uvádějí motivaci k projevům násilného jednání a jakým způsobem charakterizují vztah k obětem daného násilného jednání. Analýzou identit sexuálních násilníků a jejich obětí se zaměříme na vztah mezi těmito dvěma identitami. Na základě definice kritické diskurzivní analýzy předpokládáme zjištění nerovných vztahů mezi identitami.

2. Jak jsou charakterizovány oběti sexuálního násilí?

Podobně jako v předchozí otázce nás bude zajímat konstrukce identity. Tentokrát se pokusíme analyzovat, jakým způsobem byly charakterizovány oběti sexuálního obtěžování, které zveřejnily své zkušenosti v rámci hnutí. Bude nás zajímat, zda redaktori zmiňují povahové rysy nebo i jejich fyzický vzhled. Dále nás bude zajímat, zda redaktori nezpochybují jejich výpovědi, nebo zda je dokonce nezlehčují.

3. Jaké charakteristiky jsou připisované celé kampani MeToo a proměňuje se zobrazení kampaně v čase?

V třetí otázce se pokusíme charakterizovat, jakým způsobem redaktori iDNES.cz prezentují hnutí *#MeToo* jako celek. Analýza se v rámci této otázky zaměří například na to, jakou závažnost autoři ve vybraných článcích hnutí připisují. Budeme hledat prvky marginalizace nebo naopak majorizace v textech.

Dalším zkoumaným kritériem je analýza proměny charakteristiky hnutí v čase. Na základě analýzy proměny charakteristiky hnutí v čase lze určit, zda se v čase proměňoval vztah mezi redaktorem a textem. Bude nás zajímat, zda se od prvních textů týkajících se hnutí postoj redaktorů k tématu změnil. Například zda se proměnila charakteristika hnutí či aktérů nebo zda klesla/stoupla míra objektivní.

V rámci charakteristiky hnutí nás bude zajímat i kontext, v jakém je hnutí zmíněno. Tím docílíme bližšího charakterizování konkrétní komunikační situace a zároveň získáme obraz o společenských tématech, do kterých hnutí zasáhlo.

Byly při tvorbě textů dodrženy zásady neutrálního zpracování informací?

Při analýze textů se zaměříme na to, zda byly při konstrukci textů dodrženy zásady neutrálního zpracování informací. Kritérium neutrálního zpracování informací je považováno za jedno ze základních kritérií zpravodajské objektivní. Součástí kritické diskurzivní analýzy podle N. Fairclougha je charakterizování vztahu autora k textu. Tím, že se zaměříme na hledání subjektivních jazykových projevů, odhalíme zároveň i postoj autorů ke zkoumanému tématu. Do výzkumného vzorku byly zahrnuty pouze články zpravodajského charakteru, proto se předpokládá, že by články měly být objektivní. Subjektivní prvky ve zpravodajských textech lze hodnotit jako osobní postoj redaktora nebo redakce k textu a ke zkoumanému tématu.

4.3 Hypotézy

Následující hypotézy jsou vytvořeny analogicky k výše zmíněným výzkumným otázkám.

Hypotéza 1

Sexuální násilník je v článcích iDNES.cz prezentován jako muž zneužívající své postavení k dosažení svého sexuálního uspokojení. Agresivní násilník a oběť sexuálního násilí utváří v článcích výrazné kontrasty silné a slabé osoby. Sexuální násilník je většinou vnímán automaticky jako muž.

Hypotéza 2.

Oběť sexuálního násilí bude většinou automaticky považována za ženu. Bude charakterizována jako žena v podřízené pozici, která neměla možnost se bránit.

Hypotéza 3

Hnutí *#MeToo* je v médiích zobrazeno převážně jako záležitost hollywoodských celebrit, tedy je považováno za záležitost vyšší sociální vrstvy. Hnutí se v českém mediálním prostředí nepřikládá vysoká důležitost. Většina článků se týká kauz ze zahraničí, proto autoři přistupují k dané problematice s distancí. V článcích iDNES.cz se hnutí dostává především do kontextu politických událostí. Udání ze sexuálního obtěžování je chápáno jako nástroj k dosažení politických a mocenských cílů. Hnutí *#MeToo* je autory lokalizováno pouze do USA.

Předpokládáme, že se hnutí přikládala větší důležitost a vážnost na začátku zkoumaného období. S časem bude přibývat subjektivních komentářů ze strany redaktorů a atmosféra článků bude spíše zlehčující.

Hypotéza 4

Předpokládáme, že principy objektivity, konkrétně neutrálního zpracování textu, byly porušeny, přestože se jedná o texty čistě zpravodajského charakteru. Očekáváme, že redaktoři budou subjektivně hodnotit události týkající se hnutí *#MeToo*. Dále předpokládáme, že se s časem objevuje v textech více subjektivně hodnotících prvků a na základě toho můžeme analyzovat osobní postoj autora k textu, tedy jeho vztah ke zkoumanému tématu. Lze předpokládat, že svými subjektivními postoji se autoři snaží ovlivnit čtenáře iDNES.cz.

4.4 Nedostatky výzkumu

Problematickým bodem analýzy je, že bylo nutné výběr článků z iDNES.cz časově omezit, tudíž i diskurz je omezen a nelze mluvit o analýze kompletního diskurzu. Bylo vybrané dostatečně dlouhé časové vymezení a lze z něj analýzou dojít k logickým, smysluplným a objektivním závěrům. Kritická analýza diskurzu je velice komplexní a je velmi obtížné naplnit všechny body analýzy v rámci jedné odborné práce.

Jako další nedostatek výzkumu je nutné uvést lidský faktor. Články byly stahovány z databáze NEWTON Media a přes opakované kontroly je možné, že byl některý z článků vynechán nebo přehlédnut.

4.5 Aplikace analýzy na zkoumaný vzorek a použitá literatura

Pro potřebu analýzy článků jsme si stanovili osm základních kritérií, díky kterým lze podrobně popsat text tak, abychom naplnili požadavky kritické analýzy diskurzu:

1. Titulek
2. Téma článku
3. Obsah článku
4. Aktéři
5. Charakteristika hnutí #MeToo
6. Charakteristika obětí sexuálního násilí
7. Charakteristika sexuálního násilníka
8. Neutrální zpracování textu

Tato kritéria budeme analyzovat na lingvistické rovině pomocí odborné literatury, která se zaměřuje především na českou stylistiku. Na základě literatury se pokusíme zjistit, zda vybrané jazykové prostředky a způsob jejich užití odpovídá principům objektivity a také jakým způsobem pravděpodobně výsledný text působil na čtenáře.

Díky analýze způsobu výběru jazykových prostředků lze analyzovat autorův postoj k textu, protože autor textu si stylistické a jazykové prostředky vybírá na základě záměru sdělení a svých zvyklostí, dále se výběr řídí stylistickou normou doby, ve které text vzniká.

Při analýze textu se pokusíme zodpovědět tři základní otázky, pomocí kterých určíme, zda byly dodrženy zásady neutrálního zpracování.

Vyskytují se ve zkoumaných textech řečnické otázky?

Podle Szymanka (2003, s. 228) je řečnická otázka taková otázka, na kterou její autor neočekává odpověď, ale funguje v textu jako funkčně oznamovací výpověď, která je většinou citově zabarvená a vyjadřuje osobní stanovisko autora.³⁶

Řečnickou otázku lze považovat za snahu přimět čtenáře přemýšlet a vyvolat v něm určité emoce, kterými může být ve výsledku ovlivněn. Na řečnickou otázku si většinou autor sám neodpovídá.³⁷

1. Jaká je kompozice textů?

Kompozice textu je důležitou složkou analýzy textu. „*Výstavba textu není jen problémem jazykovým (ve smyslu vnější formy), ale i sémantickým: v textu se uvádějí do souvislostí různé informace a hierarchizují se a tyto vztahy jsou vyjadřovány prostředky národního jazyka (ojediněle i jinak, cizím jazykem nebo neverbálně) ve shodě se záměrem autora a podmínkami komunikační situace v nejširším slova smyslu.*“³⁸

Kompozicí rozumíme uspořádání všech složek textu do jednoho celku, které dohromady tvoří logicky uspořádaný text s vlastním vnitřním řádem.³⁹

Primárně je důležité zjistit jaké je téma a obsah komunikátu. Téma je základní informace, na kterou se dané sdělení zaměřuje a kterou chce zprostředkovat adresátovi sdělení. Obsah komunikátu je souhrn informací, které jsou obsaženy v textu.⁴⁰

Při analýze je vhodné se zaměřit i na stavbu vět, protože prostřednictvím větne stavby dává autor najevo svou vůli a jazykový cit. V závislosti na postoji autora textu rozdělujeme pět typů vět podle modality. Autor sám rozhoduje o výběru vět a o konečné slohové podobě textu.⁴¹

³⁶ SZYMANEK, Krzysztof: *Umění argumentace: terminologický slovník*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2003.

³⁷ ČECHOVÁ, Marie: *Čeština, řeč a jazyk*. 2., přepracované vyd. Praha: ISV, 2000. s. 252

³⁸ ČECHOVÁ, Marie a kol. *Současná stylistika*. Praha: Lidové noviny, 2008. s. 107

³⁹ ČECHOVÁ, Marie a kol. *Současná stylistika*. Praha: Lidové noviny, 2008. s. 107

⁴⁰ ČECHOVÁ, Marie: *Čeština, řeč a jazyk*. 2., přepracované vyd. Praha: ISV, 2000. s. 360

⁴¹ BEČKA, Josef. *Jazyk a styl novin*. Praha: Novinář. 1973 s. 101

Ve zpravodajských textech z hlediska modality převažují věty oznamovací. Z hlediska predikace se poté nejčastěji objevují věty dvojčlenné, slovesné nebo slovesně-jmenné. Neslovesné věty se objevují převážně v titulcích. Otázky se ve zpravodajských textech většinou neobjevují. Otázky dávají textu kritický nádech a značí překvapení nebo nespokojenost autora. Zvolací věty jsou výrazem citu a doprovází subjektivní hodnocení.⁴²

Rozlišujeme také věty jednočlenné a dvojčlenné, ty dále dělíme na věty jednoduché a složené.

Pro účely naší analýzy nás bude zajímat především kompozice textů zpravodajských. Produkce zpravodajských textů, tedy zpráv, je podřízena přísným pravidlům. Zprávy by měly být jasné, krátké a bez subjektivních komentářů autora zprávy.⁴³

Kompozice zpravodajského textu se podobá pyramidě. Na vrcholu stojí nejdůležitější informace. To nejdůležitější by mělo být tedy zmíněno již v titulku. Za titulkem následuje první odstavec, který je většinou tučně vyištěn. Ten obsahuje to nejdůležitější a měl by zodpovědět základní otázky: Kdo? Co? Kdy? Kde? Jak? Proč? Odkud? Za prvním odstavcem dále autor zprávu rozvětňuje na podrobnější informace.⁴⁴

4.5.1 Titulky

Samostatnou podkapitolu věnujeme zpravodajským titulcům vzhledem k povaze zkoumaných textů, protože právě titulek poukazuje na tvůrčí přístup autora k textu, na cíl a funkci textu. Titulky upoutávají pozornost čtenáře a čtení titulkových komplexů (titulek, nadtitulek, podtitulek) pomáhá čtenáři orientovat se v obsahu textu. Při rychlém čtení jsou to právě titulkové komplexy, kterým čtenář věnuje největší pozornost.⁴⁵

Titulky lze rozlišovat podle kritéria přítomnosti slovesa na dynamické a statické, podle míry obsažené informace na určité a neurčité a z hlediska aktuálního členění na tematické, rematické nebo rematicko-tematické.⁴⁶

Důležitá je analýza titulků z hlediska vztahu k textu. Ve zpravodajství lze klasifikovat dva druhy titulků. První pomocí titulku a podtitulku maximálně informuje čtenáře o referovaném tématu, obsahuje shrnutí následujícího textu. Tento typ titulku je informačně nasycený a ve zpravodajství je

⁴² BEČKA, Josef. *Jazyk a styl novin*. Praha: Novinář, 1973 s. 108-110

⁴³ RUŽ-MOHL, Stephan a BAKIČOVÁ Hana. *Žurnalistika*. Praha: Grada, 2005 s. 51

⁴⁴ RUŽ-MOHL, Stephan a BAKIČOVÁ Hana. *Žurnalistika*. Praha: Grada, 2005 s. 51

⁴⁵ ČECHOVÁ, Marie a kol. *Současná stylistika*. Praha: Lidové noviny, 2008 s. 270

⁴⁶ ČECHOVÁ, Marie a kol. *Současná stylistika*. Praha: Lidové noviny, 2008 s. 270

nejrozšířenější. Druhý typ titulku podává o následujícím textu informaci jen částečnou a svou neúplností by měl titulek přimět čtenáře k přečtení celého textu.⁴⁷

Publicistické titulky na rozdíl od zpravodajských využívají obrazných vyjádření a snaží se o originalitu výrazů. Stylově aktivní jsou v publicistickém stylu metaforická vyjádření a originální modifikace frazému. V titulcích se také mohou objevovat citace nebo parafráze výroků z jiných textů, to je znamení intertextovosti publicistického textu. V publicistických titulcích se také stále více projevuje expresivita a hovorová čeština.⁴⁸ Výše uvedené znaky by se ovšem neměly objevovat v titulcích zpravodajského charakteru.

Pro zpravodajský i publicistický žánr je typická automatizace výrazů, zvýraznění prvního odstavce, který je stručným shrnutím následujícího textu.⁴⁹

2. Jaká se objevuje slovní zásoba ve zkoumaných textech? Jsou přítomny expresivní výrazy, metafory, frazeologické obraty a jiné figury? Objevují se v textech subjektivně hodnotící výrazy (prvky pochybností nebo ironie)?

4.5.2 *Expresivita*

Expresivita znamená vyjádření citového, hodnotícího postoje k danému tématu. Stylová příznakovost závisí na komunikační situaci. V soukromém rozhovoru dvou přátel nehodnotíme expresivní výrazy jako stylově příznakové.⁵⁰ V kontextu naší práce budeme hodnotit expresivní výrazy jako stylově příznakové, protože se analýza zaměřuje pouze na texty zpravodajské.

Expresivními výrazy dochází k intenzifikaci kladné nebo záporné emoce, nebo k prohloubení dojmu ze sdělovaného významu. Expresivní výrazy mohou také v textu působit na čtenáře familiárně.⁵¹

Hodnotící pojmenování vyjadřuje více než pojmenování skutečnosti. Autor ke skutečnosti zaujímá osobní postoj, který může být kladný nebo záporný.

4.5.3 *Sémantika*

Sémantiku užitých jazykových jednotek jsme analyzovali pomocí příruček: *Akademický slovník cizích slov* (2000) od Jiřího Krause a Věry Petráčkové a *Slovník spisovné češtiny pro školu a veřejnost* (1994) od Filipa Jakubce.

⁴⁷ ČECHOVÁ, Marie a kol. *Současná stylistika*. Praha: Lidové noviny, 2008 s. 270

⁴⁸ ČECHOVÁ, Marie a kol. *Současná stylistika*. Praha: Lidové noviny, 2008 s. 272

⁴⁹ ČECHOVÁ, Marie a kol. *Současná stylistika*. Praha: Lidové noviny, 2008 s. 272

⁵⁰ ČECHOVÁ, Marie a kol. *Současná stylistika*. Praha: Lidové noviny, 2008 s. 37

⁵¹ BARTOŠEK, Jaroslav. *Jazyk žurnalistiky*. In Daneš, F. a kol. *Český jazyk na přelomu tisíciletí*. Praha: Academia 1997 s. 60-61

4.5.4 Hodnoticí výrazy

Hodnoticí pojmenování vyjadřuje více než pojmenování skutečnosti. Autor ke skutečnosti zaujímá osobní postoj, který může být kladný nebo záporný. Ve zpravodajských článcích fungují hodnoticí výrazy jako vyjádření postoje autora textu, nenesou hlavní zpravodajskou hodnotu.⁵²

Hodnoticí výrazy mohou zpestřovat jazykový projev a dělat jej bohatším a sugestivnějším. Hodnoticí výrazy se řadí k prostředkům beletrizace slohu.⁵³

4.5.5 Frazémy

Frazémy jsou v publicistice obvyklý jev. Autor textu pomocí ustáleného spojení (lexikalizovaného výrazu) konkretizuje vyjadřovanou skutečnost.⁵⁴

Rozlišujeme však frazémy lidové či kolokviální a frazémy publicistické, tedy publicismy. Frazémy lidové a kolokviální jako například *táhnout za jeden provaz* jsou nejrozšířenější a patří do běžně mluvené komunikace. Naopak publicistické frazémy se hojně užívají v žurnalistice například *stát se předmětem širokého zájmu*.⁵⁵

Pro publicistické frazémy je příznačné, že prochází přeměnou, tedy že se původní znění frazému aktualizuje, aby vyhovovalo konkrétní komunikační situaci (*nastal čas konce honění bycha*).⁵⁶

4.5.6 Metafora

Metafora je „*pojmenování vzniklé přenesením pojmenování na základě vnější podobnosti denotátů*“⁵⁷ Pokud se metafora užívá ustáleně, nazýváme jí „*lexikalizovanou metaforou*“ (například hlávka zelí)⁵⁸ V kontextu analýzy nás budou zajímat především metafory, které mají povahu hodnoticí. „*Metafory slouží i k hodnocení, k vyjádření postojů autora.*“⁵⁹ Jako příklad zde Marie Čechová uvádí přirovnání člověk – beran.

Metaforická vyjádření plní ve zpravodajském textu funkci informativní a zároveň plní funkci upoutání čtenářovy pozornosti a dodávají jazykovému projevu naléhavost. Text obohacený o metafory působí na čtenáře více emotivně a procítěně. Užitím metaforického vyjádření nedochází pouze ke

⁵² BEČKA, Josef. *Jazyk a styl novin*. Praha: Novinář. 1973 s. 47

⁵³ BEČKA, Josef. *Jazyk a styl novin*. Praha: Novinář. 1973 s. 48

⁵⁴ BEČKA, Josef. *Jazyk a styl novin*. Praha: Novinář. 1973 s. 57

⁵⁵ ČECHOVÁ, Marie a kol. *Současná stylistika*. Praha: Lidové noviny, 2008 s. 255-256

⁵⁶ ČECHOVÁ, Marie a kol. *Současná stylistika*. Praha: Lidové noviny, 2008 s. 255-256

⁵⁷ ČECHOVÁ, Marie: *Čeština, řeč a jazyk*. 2., přepracované vyd. Praha: ISV, 2000. s. 65

⁵⁸ ČECHOVÁ, Marie: *Čeština, řeč a jazyk*. 2., přepracované vyd. Praha: ISV, 2000. s. 65

⁵⁹ ČECHOVÁ, Marie: *Čeština, řeč a jazyk*. 2., přepracované vyd. Praha: ISV, 2000. s. 65

konstatování popisované reality. Obrazy reality popisované metaforickými vyjádřeními vypovídají o postoji autora k textu.⁶⁰

Metafory intenzifikují zpravodajská sdělení a aktivizují čtenáře. K metaforickým vyjádření v publicistice se často využívá již existujících ustálených obrátů, které se aktualizují v závislosti na potřebách komunikační situace. Tento jev nazýváme „*aktualizací*“, ta se poté užívá pravidelně a výraz podlehne „*automatizaci*“.⁶¹

Zvláštním druhem metafory je personifikace. Objekt v promluvě vystupuje jako živá bytost. Díky ztotožnění k živé bytosti můžeme komplexněji pochopit význam sdělení na základě lidských charakteristik a motivací (například: „*Život mně podvedl*“).⁶²

4.5.7 Ironie

Při užití ironie mluvčí „*vyjadřuje opak toho, co míní*.“⁶³ Ve většině případů autor volí výrazy pozitivní, aby nepřímou vyjádřil svůj negativní postoj k určitému tématu. Ironii můžeme rozeznat pouze v kontextu promluvy. V mluvené řeči lze ironii rozpoznat na základě hlasové intonace, proto se ironie hodí spíše pro mluvené projevy. V psaných projevech je velice složité ironii rozeznat a ironické výrazy se proto často označují uvozovkami. Ironie se objevuje především v polemicky laděných textech a v ostrých kritikách.⁶⁴

4.5.8 Interpretace kontextu komunikační situace

Protože se hnutí #MeToo v českém prostředí příliš nerozvinulo a většina článků referuje o situacích ze zahraničí, je těžké interpretovat společenský kontext, ve kterém se kampaň rozvinula. Z toho důvodu pro nás bude nejzásadnější interpretace postoje autora textu vůči zkoumaným článkům. Na základě postoje autora ke zkoumanému jevu lze poté interpretovat atmosféru, kterou svou rétorikou chtěl ve společnosti vytvořit.

4.5.9 Metoda sběru dat

Články jsme vyhledali v mediálním archivu NEWTON Media. Pro analýzu diskurzu nás zajímaly články publikované od 15. října 2017 do 25. května 2018, toto časové ohraničení se považujeme za

⁶⁰ ČECHOVÁ, Marie a kol. *Současná stylistika*. Praha: Lidové noviny, 2008 s. 251

⁶¹ ČECHOVÁ, Marie a kol. *Současná stylistika*. Praha: Lidové noviny, 2008 s. 251

⁶² LAKOFF, George a JOHNSON. *Mark. Metafory, kterými žijeme*. Brno: Host, 2002 s. 47

⁶³ BEČKA, Josef. *Jazyk a styl novin*. Praha: Novinář. 1973 s. 80

⁶⁴ BEČKA, Josef. *Jazyk a styl novin*. Praha: Novinář. 1973 s. 80

vrchol celé kampaně, v tomto časovém období se také v redakci iDNES.cz psalo největší množství článků.

Klíčové heslo pro vyhledávání bylo *#MeToo*, dále byly vybrány články pouze ze zpravodajských rubrik, a tedy z rubrik *domáci* nebo *zahraniční*. Vzhledem k faktu, že hnutí *#MeToo* vznikalo v USA, článků z rubriky *zahraničí* bylo napsáno v redakci iDNES.cz více.

K podstatě kritické diskurzivní analýzy patří zkoumání diskurzu i ve vztahu s dalšími společenskými jevy a kontexty, proto jsme se rozhodli články, ve kterých je hnutí *#MeToo* zmíněno pouze okrajově, ve výzkumném vzorku ponechat.

Po zadání klíčového hesla *#MeToo* a portál Newtonmedia.cz zobrazil 32 článků, co se hnutí přímo týkají, nebo na něj odkazují.

5 Analytická část

Všechny obsažené citace jsme čerpali z analyzovaných článků obsažených v příloze diplomové práce.

5.1 Článek 1

(datum vydání: 18. 10. 2017)

Titulek: „Prolomit mlčení. Miliony příběhů o sexuálním násilí zaplavily internet“

Titulek je složený ze dvou vět, ze kterých první je věta jednočlenná neslovesná, kde je základní člen věty vyjádřen infinitivem „prolomit“. Titulek neobsahuje kompletní informace o události, ale lze z něj vyčíst, čeho se bude následující text týkat.

Již první věta „prolomit mlčení“ značí dramatický zvrat a předesílá, že se text bude týkat něčeho, co bylo dosud zamlčováno.

Téma článku:

Článek je první, který komplexně referuje o rozmachu hnutí #MeToo na sociální síti Twitter. Článek obsahuje citaci příspěvku Alyssy Milano, na jejíž popud se na sociálních sítích začaly objevovat doznání obětí sexuálního násilí.

Obsah:

První odstavec článku shrnuje problematiku, která se skrývá pod heslem #MeToo, nereferuje ale o obsahu celého textu. Na první odstavec navazuje informace o Alysse Milano a autentická citace jejího příspěvku v anglickém jazyce.

V šestém odstavci se znovu objevuje informace o přidávání příspěvků ženami z České republiky i ze zahraničí, které se setkaly se sexuálním obtěžováním a následují autentické citace postižených ze sociální sítě Twitter. Například: *„Bylo mi 12 a jela jsem vlakem za babi. Kupěčka plný, tak jsem seděla na chodbě. Dědek si u mě vyhonil a plesknul mi to přes nohy.“* Takto cituje autor článku nejmenovanou uživatelku Twitteru.

V článku se objevují i příspěvky mužů, kteří se od takového jednání distancují nebo se k podobnému chování přiznávají a slibují změnu: Pod hashtagem #HowIWillChange přidal spisovatel z Austrálie Benjamin Law příspěvek *„Chlapi, je řada na nás.“*

Akteři:

Alyssa Milano, Harvey Weinstein (na jehož kauzu bylo v kontextu článku pouze odkázáno), nejmenované ženy a muži, kteří se přidali k hnutí ze sociální sítě Twitter, socioložka Kateřina Kňapová, novinářka Silvie Lauderová, česká eurokomisařka Věra Jourová a spisovatel Benjamin Law.

Identita hnutí:

Hnutí je v článku označeno jako „**lavina**“. Substantivum lavina lze v kontextu hnutí interpretovat jako mohutnou masu, jež zaplavila společnost. Rozsah sexuálního násilí, na který hnutí poukázalo, hodnotí autorka článku subjektivně jako „**děsivý**“. Adjektivum *děsivý* se v článku objevuje celkem dvakrát, a to ještě v souvislosti s nezájmem a nepochopením okolí vůči obětem. Dále se v článku objevuje hodnotící adjektivum „**otřesné**“ v souvislosti se zážitky žen a některých mužů, kteří se setkali někdy v minulosti s obtěžováním tohoto druhu.

Identita oběti:

Hnutí #MeToo je označeno v textu explicitně za „**hnutí za práva žen**“, zároveň ale autorka uvádí, že se do „**kampaně zapojily miliony žen, ale i mužů**“. Oběti byly ztotožněny s ženami v článku celkem třikrát, muži jako oběti sexuálního násilí pouze jednou „**Problém se ovšem netýká jen žen. Se sexuálním zneužíváním se potýkají i muži.**“

Autorka článku také uvádí, že se ženy bály zveřejnit své zážitky ze strachu nebo studu.

Identita obviněné osoby:

Sexuální násilník je v článku primárně považován za osobu mužského pohlaví. V pouze v jednom případě se o sexuálním násilníkovi uvažuje jako o ženě.

Sexuálnímu násilníkovi se připisují činy jako osahávání, fyzické obtěžování, znásilnění nebo sexismus, který chápeme jako diskriminaci na základě pohlaví – v tomto případě diskriminaci ženy mužem.

Neutrální zpracování:

Z textu je evidentní kritický postoj autorky vůči sexuálnímu násilí, a to zejména díky subjektivně hodnotícím adjektivům užitým v textu. Autorka v textu neopomíjí pohledy jak z ženské, tak z mužské strany, což naopak svědčí o snaze zachování objektivity.

5.2 Článek 2

(datum vydání: 19. 10. 2017)

Titulek: „Také jsem obtěžoval ženy, kál se izraelský rabín v modlitbě“

Titulek je utvořen ze souvětí a je částečně tvořen výrokem izraelského rabína. Na základě titulku lze očekávat, že se následující text bude zabývat pouze kauzou vzniklou kolem izraelského rabína. Nepostihuje ovšem kompletní informace o obsahu textu. Lze předpokládat, že příběh izraelského rabína byl do titulku dán proto, aby titulek upoutal čtenáře.

Téma článku:

Článek se zabývá přiznáními izraelských žen, které se setkaly v minulosti se sexuálním obtěžováním. Velká část článku se zabývá přiznáním rabína Andrew Shapira Katze, který měl také sexuálně obtěžovat ženy.

Obsah:

V prvním odstavci článku autor stručně shrnuje obsah textu. Z prvního odstavce lze vyrozumět, že se text bude týkat problematice sexuálního násilí v Izraeli a aféry kolem přiznání izraelského rabína.

Po prvním odstavci následují tři odstavce obsahující citace tří židovských žen, které musí čelit sexuálnímu obtěžování. Citace jsou vyjádřeny prostřednictvím přímé řeči a jsou zde uvedena celá jména žen.

Další odstavce obsahují vyjádření izraelského rabína Katze, který se na sociální síti Facebook doznal k tomu, že se v minulosti nevhodně choval k ženám. Odstavce s příběhem Rabína Katze jsou doplněny přímou řečí rabína, který se také vyjadřuje k hnutí *#MeToo* a tvrdí, že sám přispíval k vytváření společenské atmosféry, která je k sexuálnímu obtěžování tolerantní.

Poslední odstavec je postaven pouze citací rabína, který si připadá zodpovědný za bolest, jež způsobil ženám.

Akteři:

židovské ženy Debra Nussbaum Cohenová, Leah Solomonová, Eliana Fishmanová a izraelský rabín Andrew Shapir Katz.

Identita hnutí:

Hnutí v článku figuruje pouze okrajově. Autor odkazuje na článek o hnutí *#MeToo* v prvním odstavci v kontextu sexuálního obtěžování a nevhodného chování vůči židovským ženám. Tím autor dává čtenáři najevo, že hnutí *#MeToo* se netýká pouze slavných žen Hollywoodu.

V prvním odstavci je hnutí charakterizováno jako „*kampaň upozorňující na skryté sexuální násilí*“

Identita obětí:

Jako oběti vystupují v textu pouze ženy.

Identita obviněné osoby:

V prvních dvou doznáních figurují muži explicitně jako sexuální násilníci. Ve třetím doznání muž vystupuje jako člověk s nedostatkem respektu pro druhé pohlaví. V části textu, kde se hovoří o doznání rabína Katze, se dá sexuální násilník označit za „*napraveného viníka*“, který si uvědomuje dopad svého jednání.

Neutrální zpracování:

Článek se skládá převážně z citací osob, jež se přihlásily k hnutí *#MeToo*. Autor do textu nijak nepromítá své osobní postoje ke zkoumanému tématu, užívá neutrální jazykové prostředky.

5.3 Článek 3

(datum vydání: 26. 10. 2017)

Titulek: „Evropský parlament je „líhni“ sexuálního obtěžování, tvrdí jeho zaměstnanci“

Titulek je tvořen souvětím. Je částečně tvořen parafrází výroku zaměstnanců Evropského parlamentu, která čtenáři předesílá, že následující text se bude věnovat problematice sexuálního obtěžování na půdě Evropského parlamentu.

Titulek pouze nastiňuje tematiku následujícího textu, je utvořen tak, aby aktivizoval čtenářovu pozornost.

Téma:

Článek se zabývá příběhy zaměstnanců Evropského parlamentu, kteří prostřednictvím médií obvinili řadu vysoce postavených činitelů Evropské unie ze sexuálního obtěžování i znásilnění. Obvinění ze sexuálního obtěžování se začala z Evropského parlamentu ozývat v závislosti na rozšíření hnutí *#Me-Too*, které bylo zapříčiněné obviněním amerického filmového producenta Harveyho Weinsteina. Dále se článek zabývá způsobem, jakým orgány EU poskytují obětem sexuálního obtěžování pomoc.

Obsah:

V prvním odstavci shrnuje autor téma článku a uvádí čtenáře do problematiky. V následujících odstavcích se uvádí příklady obvinění a v textu se odkazuje na servery Politico a The Times, které situaci v Evropském parlamentu sledovaly. V hlavním textu článku autor cituje zaměstnankyně instituce, které popisují jak své konkrétní zážitky, tak i důvody, proč nepodali udání na policii.

V závěrečných odstavcích autor článku uvádí, jakým způsobem se k situaci vyjádřil předseda Evropského parlamentu Antonio Tajani a nabízí čtenáři shrnutí celé situace a statistiku nahlášených případů.

Akteři:

V textu se odkazuje na Harveyho Weinsteina. Citované ženy, které zveřejnily své zkušenosti zůstaly nejmenované, v textu je zmíněn předseda Evropského parlamentu Antonio Tajani a předsedkyně Evropského ženského lobby Joanna Maycocková.

Identita hnutí:

Hnutí se tu objevuje pod metaforou „**vlna odhalování případů sexuálního obtěžování**“. Na základě tohoto výroku lze interpretovat hnutí jako rozsáhlý jev, který zásadně zasahuje do společnosti. Hnutí #MeToo je v textu ztotožňováno s kauzou kolem Harveyho Weinsteina.

Heslo #MeToo je v textu vysvětleno jako: „**heslo, kterým v posledních týdnech ženy na sociálních sítích doprovázely své líčení případů, kdy se staly obětmi sexuálního obtěžování či znásilnění.**“

Identita oběti:

Jako oběti jsou v článku ve většině případech označovány ženy. Pouze v jednom odstavci se objevuje informace, která uvažuje o oběti jako o muži: „**Politico zatím nahlásilo své případy obtěžování médiím 87 žen a 6 mužů pracujících pro instituce Evropské unie.**“

Ženy, které v rámci instituce byly sexuálně zneužívány jsou zde označeny jako „**mladé zaměstnankyně**“, které byly zneužívány při výkonu své práce. Důvod, proč neudaly násilníky na policii je zde přímo uveden v odstavci s podnadpisem „**strach o kariéru**“. V textu jsou citovány zkušenosti žen, které se za incident styděly a bály se možnosti ztráty práce. Oběti se na základě textu necítily dostatečně bezpečně a bály se možnosti, že se kauza obrátí proti nim.

Z textu lze interpretovat, že oběti sexuálního násilí jsou ženy v podřízené pozici ohrožovány mocnými muži, které nemají dostatek možností se bránit.

Identita obviněné osoby:

Sexuální násilník je v textu muž pracující na vysoké pozici, v textu konkrétně se jedná o vysoké pozice v instituce Evropského parlamentu, který zneužívá své postavení k zneužívání mladých žen, které si teprve budují svou kariéru. Kvůli moci, kterou násilníci disponují, vystupují v textu až nedosažitelně.

Neutrální zpracování textu:

Článek se z velké části skládá z citací obětí sexuálního násilí. Autor se k textu staví nezaujatě a užívá neutrální jazykové prostředky. Přestože text je psán neutrálním stylem, titulek článku je napsán způsobem, který má aktivizovat pozornost čtenáře. Evropský parlament je označen metaforicky jako „**líheň**“. Tento výraz dodává titulku dramatičnost.

5.4 Článek 4

(datum vydání: 22.11. 2017)

Titulek: „Orgie v letadle a sexuální obtěžování. V síti MeToo uvázl i Bill Clinton“

Titulek se skládá ze dvou vět. V první není přítomno sloveso, je to tedy část statická, druhá věta titulku je dynamická, sloveso totiž obsahuje. Titulek obsahuje heslo *MeToo*, o kterém se v hlavním textu článku již autor nezmiňuje. Lze předpokládat, že autor chtěl využít aktuálního rozruchu kolem hnutí, aby upoutal pozornost čtenáře.

V titulku autor čtenáře téměř neinformuje o obsahu následujícího textu. Spojuje jméno Billa Clintona s výrazem „*orgie*“, což naznačuje obsah senzačního charakteru.

Téma:

Článek se zabývá primárně sexuálními skandály kolem Billa Clintona. Článek je částečně postaven na zpochybňování obvinění žen, které s udáním ze sexuálního obtěžování čekaly desítky let. Článek se rovněž zabývá sexuálním obtěžováním užívaným jako politický nástroj v americké politice.

Obsah:

První odstavec textu neshrnuje obsah následujícího textu. První odstavec náleží spíše k publicistickému stylu, provokuje čtenáře k dalšímu čtení a slibuje obsah bulvárního charakteru.

Další odstavce se zabývají skandály kolem Clintona. Hlavní text se dělí na dva podtituly. První část „*sexuální skandály minulosti*“ se zabývá starými případy sexuálního obtěžování, které však vyšly najevo až o desítky let později. Autor se zamýšlí nad případnou politickou strategií, kterou by daná udání mohla představovat.

Druhý podtitul „*Znásilnění, osahávání a statisíce dolarů*“ dává explicitně do souvislosti vztah peněz a sexuálního obtěžování. V této části textu autor uvádí případ, kdy se Clinton mimosoudně vyrovnal s ženou, kterou sexuálně obtěžoval.

Akteři:

George Bush starší, Bill Clinton, miliardář Ron Burklea, novinář Edward Klein, který informace o skandálu zveřejnil, Hilary Clintonová, moderátor Chris Rose, který byl též obviněn ze sexuálního obtěžování, Donald Trump, Paula Jonesová, kterou Clinton sexuálně obtěžoval, Juanita Broaddricková, která Clintona obvinila ze znásilnění a Kathleen Willeyová, která ho obvinila z osahávání, Monica

Lewinská a senátorka Kirsten Gillibrandová. V textu se dále objevuje obecné označení „*feministky*“ a „*liberálky*“

Identita hnutí:

Hnutí je explicitně zmíněno pouze v titulku článku. I přesto, že hnutí v hlavním textu již není jmenováno, lze předpokládat, že autor v textu v souvislosti s „*vlnou obvinění*“ nebo „*kampaň funguje způsobem padni komu padni*“ odkazuje právě k hnutí #MeToo.

Hnutí a udání s ním související lze na základě článku považovat za politickou zbraň. Autor uvádí, že demokraté v USA chtějí vypadat před voliči věrohodně, a proto sami začali Clintonovy skandály prověřovat, protože téma sexuálního násilí silně rezonuje v americké společnosti. Dále autor uvádí, že obvinění proti Clintonovi mohou být vítanou překážkou v politické kariéře Hilary Clintonové, což si někteří, podle autora, přejí.

Autor článku uvádí, že kampaň funguje způsobem „*padni komu padni*“. Tuto frázi lze interpretovat jako charakteristiku hnutí, které odsuzuje viníky bez rozdílu, nehledě na jejich postavení.

V titulku článku autor kampaň #MeToo metaforicky připodobňuje k síti evokující past, do níž se chytají společensky významné osobnosti: „*V síti MeToo uvízl i Bill Clinton*“

V článku se opět objevuje metafora vlny v souvislosti s hnutím: „*Jak v USA roste vlna obvinění ze sexuálního obtěžování*“.

Identita oběti:

Oběť v článku představuje žena. Výpovědi obětí jsou v kontextu článku zpochybňovány. Autor se zamýšlí nad důvodem, proč ženy s udáním nepřišly dřív. „*Případ Clintonova prezidentského předchůdce George Bushe staršího, který je popotahován za desítky let stará neprokatelná sáhnutí na pozadí během focení, je pro něj varovný.*“

Jako výraz pochybností lze interpretovat i následující výrok: „*Uvnitř Demokratické strany roste tlak na přehodnocení Billa Clintona a jeho skutečných i údajných sexuálních skandálů.*“

Identita obviněné osoby:

Jako sexuální násilník v textu vystupuje významný politik Bill Clinton a jeho předchůdce George Bush starší. Oba jsou to bývalí prezidenti USA, tedy bývalí nejmocnější muži planety. I v tomto článku tedy sexuální násilník disponuje mocí, kterou zneužívá za dosažením svých cílů.

V textu článku autor ale nepřipisuje sexuálním násilníkům stoprocentní vinu. Autor se sexuálních násilníků nepřímo zastává výrokem: „*Narčený automaticky považován za viníka bez možnosti obhajoby.*“

Neutrální zpracování:

Užité jazykové prostředky odpovídají stylu publicistickému. Autor se v textu nevyhýbá metaforám ani vyjadřování svých subjektivních postojů.

Například výrokem: „*Vyklad pojmu sexuální obtěžování se v posledních týdnech radikálně rozšířil,*“ dává autor najevo, že viník může být obviněn téměř za cokoli. Autor zde užívá hodnoticí adjektivum „*radikálně*“, kterým dodává výroku intenzitu. Z komentáře autora je také zřejmé, že není jasné, co se dá za sexuální obtěžování hodné odsouzení považovat.

Další hodnoticí adjektivum (výmluvně) použil autor v prvním odstavci textu: „*Letadlu se výmluvně přezdívá Air Fuck One*“

První věta prvního odstavce lze taktéž považovat za výraz subjektivního postoje autora: „*Jestliže byl z osahávání obviněn devadesátiletý stařec na kolečkovém křesle George Bush, muselo dojít i na Billa Clintona.*“ Lze předpokládat, že autor chtěl tímto výrokem celou kauzu marginalizovat, protože poukazuje na fyzickou neschopnost prvního z obviněných, zřejmě z důvodu, aby dal čtenáři najevo, že muž činů, ze kterých byl obviněn, nebyl fyzicky schopen.

5.5 Článek 5

(datum vydání: 23. 11. 2017)

Titulek: „Za znásilnění může nejčastěji někdo známý, roste počet mladých násilníků“

Titulek se skládá ze souvětí dvou vět. Titulek odpovídá obsahu textu. Poskytuje tedy čtenáři nejdůležitější informaci, kterou autor článku chce čtenáři předat. Titulek obsahuje sloveso, jedná se tedy o titulek dynamický.

Téma:

Statistiky týkající se znásilnění v České republice.

Obsah:

První odstavec shrnuje obsah celého článku. V dalších odstavcích autor čtenáře informuje o statistikách týkajících se znásilnění. Největší prostor autor článku dává problematice znásilňování žen blízkými osobami. V článku se dále autor věnuje sexuálnímu násilí na dětech a v posledních odstavcích uvádí legislativní řešení, které by mohlo zpřísnit tresty za znásilnění v České republice. V posledním odstavci autor odkazuje na hnutí *#MeToo*.

Akteři:

Právníčka Veronika Ježková, šéfka organizace proFem Jitka Poláková, Harvey Weinstein

Identita hnutí:

Hnutí je v textu zmíněno v posledním odstavci jako kampaň, která upozornila na problém sexuálního násilí a připoutala tak k problému pozornost. Jako start hnutí označuje kauzu filmového producenta Harveyho Weinsteina.

Identita obětí:

V souvislosti s hnutím *#MeToo*, jehož mediální obraz zkoumáme, zde nejsou jmenovány žádné oběti, které by v souvislosti s hnutím sdílely své příběhy. Identitu obětí proto nelze v tomto textu analyzovat.

Identita obviněné osoby:

V souvislosti s hnutím *#MeToo* zde nejsou jmenováni žádní sexuální násilníci obvinění v rámci působení hnutí *#MeToo*.

Neutrální zpracování:

Autor článku užívá stylově neutrální jazykové prostředky. Z textu není zřejmý autorův postoj k tématu.

5.6 Článek 6

(datum vydání: 23. 11. 2017)

Titulek: „V bílém domě jsem žádné obtěžování nezažila, řekla k aféře Hašková Coolidge“

Titulek je dynamický, obsahuje sloveso a tvoří jej souvětí. Titulek je částečně tvořen citací Elišky Haškové Coolidge. Z titulku lze vyvodit, že článek bude laděn spíše odmítavě vůči událostem vyvolaným hnutím #MeToo. Titulek odpovídá obsahu článku.

Článek nejspíše vznikl jako vědomá reakce na článek „Orgie v letadle a sexuální obtěžování. V síti MeToo uvázl i Bill Clinton“. To lze usoudit z data vydání, a především z názorové shody autora zmíněného článku a Haškové Coolidge.

Téma:

Článek vznikl jako shrnutí videorozhovoru nazvaného *Rozstřel* s Eliškou Coolidge Haškovou, kde se Hašková Coolidge vyjadřuje negativně o kampani #MeToo

Obsah:

V prvním odstavci autor článku shrnuje obsah článku. Uvádí zde nejvýraznější názor týkající se obvinění vyvolaných hnutím #MeToo **„Podle bývalé asistentky pěti amerických prezidentů je však nesmysl řešit čtyřicet let staré případy.“** Tento názor se poté v článku objevuje ještě jednou.

Text informuje o průběhu kariéry Elišky Haškové Coolidge a parafrázuje i doslovně cituje názory na udání ze sexuálního obtěžování od zaměstnankyň Bílého domu. Na závěr Hašková Coolidge komentuje postavení českých žen v politice, chování českých mužů a Donalda Trumpa. Závěrečný odstavec stručně informuje o životě Elišky Coolidge Haškové.

Akteři:

Eliška Hašková Coolidge, Hillary Clintonová, Donald Trump

Identita hnutí:

V textu článku se hnutí zmiňuje v politickém kontextu. Článek se k hnutí staví kritickým způsobem, a to primárně z důvodu, že díky hnutí se objevují desítky let staré a nepodložené příběhy.

Identita oběti:

V textu se explicitně necharakterizuje oběti sexuálního obtěžování. V textu se objevuje názor, že si „*nevhodné situace vytvářejí lidé sami, když mají pocit, že jim někdo ukřivdil.*“

Identita obviněné osoby:

Sexuální násilník není v textu nijak charakterizován. Výrok „*Povrchnost a nepřesná fakta mohou podle Hašové Coolidge člověka i zničit. Může být totiž obviněn ze skutků, kterých se nedopustil, ale jeho reputace už zůstane poničena.*“ se nepřímou zastává obviněných osob.

Neutrální zpracování:

Autor v článku užívá stylově neutrální jazykové prostředky.

5.7 Článek 7

(Datum vydání: 25. 11. 2017)

Titulek: „Přísnější zákony a osvěta. Macron jde do boje proti sexuálnímu násilí“

Titulek tvoří dvě věty. První věta neobsahuje sloveso, jedná se tedy o statickou část titulku. Druhá věta sloveso obsahuje a tvoří dynamickou část titulku. Autor informuje čtenáře o obsahu následujícího textu. Čtenář se dozvídá, že francouzský prezident se rozhodl bojovat proti sexuálnímu násilí ve Francii. Titulek obsahuje publicistickou frázi „*jde do boje*“.

Téma:

Článek se zabývá problematikou sexuálního násilí ve Francii a způsobem, jakým proti němu francouzský prezident bojuje.

Obsah:

První odstavec plně shrnuje obsah následujícího textu.

V dalších odstavcích autor uvádí, jakým způsobem chce prezident Macron bojovat nejen proti sexuálnímu obtěžování, ale také proti kultuře sexismu ve Francii.

V posledním odstavci autor textu informuje čtenáře o hnutí *#MeToo*, která ve Francii vzbudila velký ohlas. Ve stejném odstavci autor uvádí statistické údaje institutu Odoxa týkající se obětí sexuálního násilí.

Text je doplněn autentickými citacemi Emmanuela Macrona.

Akteři:

francouzský prezident Emmanuel Macron, Harvey Weinstein

Identita hnutí:

Hnutí je zde explicitně zmíněno pouze v jednom, a to posledním odstavci. Na základě kontextu článku lze však usoudit, že právě díky ohlasu hnutí *#MeToo* se začala francouzská společnost zajímat o problém sexuálního násilí.,

Jako počátek hnutí je zde označena „*aféra*“ kolem hollywoodského producenta Harveyho Weinsteina. Na základě článku má hnutí ve společnosti vysokou důležitost a vyvolala ve Francii „*značný ohlas*“.

V článku se dvakrát objevuje názor, že je potřeba ve společnosti docílit rovnosti mezi mužem a ženou.

Identita oběti:

V textu autor označuje za oběť sexuálního obtěžování pouze ženy: „**Francie nesmí být jednou ze zemí, kde mají ženy strach, uveď Macron**“. Ženy na základě článku neudávají případy sexuálního násilí primárně kvůli studu.

Identita obviněné osoby:

V článku není nijak charakterizován profil sexuálního násilníka. Z kontextu lze odvodit, že sexuální násilník se automaticky rovná muži. Na základě článku muž disponuje ve společnosti velkou mocí, což lze doložit výrokem: „**společnosti dominují muži**“.

Neutrální zpracování:

Autor článku dodržuje zásady objektivit. V textu užívá stylově neutrální jazykové prostředky. Z textu není zřejmý autorův postoj k referovanému tématu.

5.8 Článek 8

(zveřejněno dne: 6. 12. 2017)

Titulek: „Osobnostmi roku jsou hrdinové kampaně #MeToo, rozhodl časopis Time“

Titulek tvoří souvětí, je to titulek dynamický, obsahuje sloveso. Na základě titulku je čtenář plně informován o události a následující text slouží jako doplnění kontextu.

Téma:

Článek se zabývá anketou „osobnost roku“ časopisu Time, kterou v roce 2017 vyhrálo hnutí #MeToo, a tím se stalo nejvlivnější událostí roku.

Obsah:

V prvním odstavci, podobně jako v titulku, se čtenář dozvídá nejdůležitější sdělení z textu. V následujících odstavcích cituje autor šéfredaktora magazínu Time, který zdůvodňuje výběr redakce magazínu: **„Jedná se o nejrychlejší společenskou změnu za poslední desetiletí. Začala jako čin stovek odvážných žen – a některých mužů – kteří se rozhodli svůj příběh sdělit světu.“**

V další části textu uvádí autor bližší informace o anketě „**Osobnost roku**“, jiné kandidáty, které hnutí v soutěži porazilo a historické vítěze ankety

Akteři:

Americký prezident Donald Trump, šéfredaktor magazínu Time Edward Felsenthal, celebrity, které se připojily k hnutí hnutí Taylor Swift, Ashley Judde, Angelina Jolie, Gwyneth Paltrow, zakladatelka hnutí Tarana Burke, obviněný herec Kevin Spacey, Kim Čong-un (toho v článku nazývá autor jako „raketák“ Kim, čínský prezident Si Ťin-pching, vyšetřovatel Robert Mueller, americký fotbalista Colin Kaepernick, Patty Jenkins, Adolf Hitler nebo Josif Stalin

Identita hnutí:

Dopadu hnutí #MeToo na společnost je v redakci iDNES.cz přikládána vysoká důležitost. Dopad na společnost byl na základě článku redakce iDNES.cz zásadní. Když v článku zveřejnila redakce iDNES.cz výsledky ankety o Osobnost roku (*Person of the year*) z amerického časopisu Time, autor označil výsledek za „**překvapivý**“, čímž vyjádřil své subjektivní hodnocení. V roce 2017 totiž tuto prestižní anketu vyhrálo hnutí #MeToo. Časopis Time vyhláší tuto anketu od roku 1927, kdy anketu vyhrál Charles Lindbergh, který poprvé přeletěl v letadle Atlantik. Anketa vyhláší každý rok nejvlivnější osobnost, skupinu lidí nebo myšlenku, která nejvíce ovlivnila události uplynulého roku.

V minulosti vyhráli anketu například John F. Kennedy, Adolf Hitler nebo třeba vynález počítače nebo bojovníci s ebolou (*Ebola fighters*). Tím, že bylo hnutí bylo označené za vítěze roku 2017, se mu přikládá velký společenský význam. Autor v úvodu zmíněného článku cituje šéfredaktora magazínu *Time* Edwarda Felsenthala: *Jedná se o nejrychlejší společenskou změnu za poslední tisíciletí*. To potvrzuje interpretaci hnutí MeToo jako závažné.

Identita obětí:

Celkově jsou lidé, kteří v souvislosti s kampaní *#MeToo* vystoupili se svými příběhy označováni jako *hrdinové* a ženy jsou označovány jako „*odvážné*“.

Oběťmi v textu jsou muži i ženy, jejichž odvaha svěřit veřejnosti své zážitky začala společenskou změnu.

Identita obviněné osoby:

Obviněný není v textu blíže specifikován.

Neutrální zpracování:

Autor nazývá severokorejského prezidenta v textu „*raket’ák*“ Kim. Tuto přezdívku severokorejského prezidenta autor převzal od amerického prezidenta Donalda Trumpa a poukazuje tím na aktivity prezidenta. Pojmenování prezidenta „*raket’ákem*“ lze interpretovat jako posměšné.

Autor v prvním odstavci hodnotí výsledky kampaně jako „*překvapivé*“. Další subjektivně hodnotící prvky se v textu nevyskytují a autor dále užívá stylově nepříznačový jazyk.

5.9 Článek 9

(zveřejněno dne: 14. 12. 2017)

Titulek: „V USA se kolem #MeToo šíří rozpaky, vánoční večírky poznamenal strach“

Titulek obsahuje sloveso, je tedy dynamický a skládá se ze souvětí. Titulek podává částečné informace o následujícím textu. Čtenář se dozvídá, že se článek bude týkat hnutí #MeToo a zároveň předznamenává, že se bude týkat negativních dopadů hnutí na společnost.

Téma:

Autor se v první části článku zabývá problematikou hnutí #MeToo, které podle autora nectí presumpci nevinny. Zároveň se vyjadřuje k obvinění amerického prezidenta Donalda Trumpa. V druhé části autor popisuje atmosféru vánočních večírků v USA, kterou hnutí změnilo.

Obsah:

V prvním odstavci autor shrnuje téma následujícího textu. Staví se kriticky vůči hnutí #MeToo a především hromadnému obviňování ze sexuálního obtěžování. V prvním autor dále vliv hnutí na vánoční večírky.

V dalších odstavcích autor článku demonstruje situaci vzniklou kolem hnutí na postavě amerického prezidenta Donalda Trumpa. Autor poukazuje na „*snadnou lidskou a profesní likvidaci člověka*“. Dále se autor věnuje kauze kolem amerického novináře Ryana Lizzy, který byl rovněž obviněn ze sexuálního násilí a který „*nedostal prostor, aby se hájil*“. V této části textu autor cituje zahraniční zpravodaje CNN, televizi ABC, Boston Globe a The Daily Telegraph.

Pod podtitulkem „*Mrtvé vánoční večírky*“ demonstruje autor proměnu americké společnosti na proměně atmosféry vánočních večírků. V této části textu cituje autor The New York Times.

Akteři:

Ženy, které obvinily Trumpa: Rachel Crooks, Samantha Holvey a Jessica Leeds, prezident USA Donald Trump, novinář Ryan Lizza, novinář Bob Colacello a odborník na společenské události David Adler. Za specifického aktéra lze v kontextu článku považovat i Georgetownská univerzita která „*se v mžiku zbavila*“ Ryana Lizzy.

Identita hnutí:

Tím, že autor přičítá hnutí výraznou společenskou změnu, staví hnutí do významné společenské pozice. Hnutí je v článku metaforicky označeno jako „**světlo**met“ nebo „**burácející vítr**“, což způsobuje dojem stále nabývající síly hnutí.

Hnutí v kontextu článku lze interpretovat jako jev, který se vymkl v rámci hromadného obviňování kontrole: „**A média, navnaděná snadným koncem tří kongresmanů a řady herců, moderátorů i novinářů, jimž MeToo zlomilo vaz, to odbrzdila úplně.**“ Hnutí na základě textu způsobilo v USA „**po-vyk**“.

Dojem, že hnutí ničí životy nevinných osob posiluje rovněž výrok „**mrazí z toho, že jen nařčení stačí k bleskovému zničení člověka, aniž by měl prostor se hájit**“ nebo podnadpis „**odstřelení bez soudu**“.

Identita oběti:

Charakteristika oběti sexuálního násilí nebo zástupce hnutí #MeToo není v článku zmíněna.

Identita obviněné osoby:

Identita sexuálního násilníka je v článku zastoupena muži, kteří disponují mocí ve společnosti. Jako osoby obviněné ze sexuálního obtěžování zde vystupuje americký prezident a známý americký moderátor.

V textu obviněné osoby ovšem nevystupují jako sexuální násilníci, ale jako oběti hnutí #MeToo. Autor článku vyvolává ve čtenáři pocit, že obvinění muži jsou obviňováni neprávem nebo bez řádného procesu. Autor používá frázi „**zlomit vaz**“ v souvislosti s obviněním vlivných politiků.

„**Některé případy ukázaly, jak málo stačí k lidské a profesní likvidaci člověka.**“ Tento autorův výrok lze interpretovat tak, že jejich činy nejsou natolik závažné, a tím se problematika sexuálního násilí v textu zlehčuje.

Neutrální zpracování:

Autor textu explicitně hodnotí situaci vzniklou kolem hnutí #MeToo. Autor článku se staví na stranu obviněných osob. Nejvýrazněji autor hodnotí situaci výrokem „**mrazí z toho, že jen nařčení stačí k bleskovému zničení člověka, aniž by měl prostor se hájit**“.

5.10 Článek 10

(zveřejněno dne: 14. 12. 2017)

Titulek: „Bouchly ve mně saze, vysvětlil Genderman roku, proč natočil video o MeToo“

Titulek obsahuje citaci Pavla Houdka, který bojuje proti sexuálnímu obtěžování prostřednictvím videa. Titulek je dynamický a skládá se ze souvětí. Titulek čtenáře informuje o obsahu následujícího textu. Čtenář je informován, že článek se bude zabývat hnutím #MeToo a zároveň výhercem soutěže Genderman roku.

Téma:

Hlavním tématem článku je informování o vítězích soutěže Genderman roku z roku 2017. Přestože se v titulku objevuje název hnutí, v článku je zmíněno pouze okrajově.

Obsah:

V prvním odstavci autor článku plně shrnuje téma následujícího textu. Krom soutěže je zde krátce představeno hnutí #MeToo. V dalších odstavcích se hovoří o motivaci k natočení videa Pavlem Houdkem a dalších mužích, kteří se umístili na druhém a třetím místě. V posledním odstavci je krátce představena soutěž a statistiky týkající se sexuálního obtěžování v Čechách.

Aktéři:

Genderman roku Pavel Houdek, komentátor Hospodářských novin Petr Honzejek, který se umístil na druhém místě, sociolog Petr Gibas, který se umístil na třetím místě a manažer programu prosazování genderové rovnosti Otevřená společnost Tomáš Pavlas.

Identita hnutí:

Z kontextu článku lze interpretovat, že hnutí zde figuruje jako jev, který započal „bouřlivou debatu“ o sexuálním obtěžování ve společnosti. Autor zde používá metaforu „bouřlivá“, která vzbuzuje dramatický dojem.

Hnutí je zde označeno za kampaň, která má upozornit na sexuální obtěžování. Objevuje se zde citace Petra Honzejka, který se o hnutí vyjádřil tak, že nejde „pouze o hollywoodskou historku“. Zveřejněním tohoto výroku přisuzuje hnutí vliv na širokou společnost. Sexuální obtěžování se zde staví do stejné pozice jako mezipohlavní diskriminace.

Identita oběti:

Obětí sexuálního násilí je zde několikrát explicitně označena pouze žena. Několikrát se v textu objevuje motiv podpory rovnoprávnosti žen s muži.

Identita obviněné osoby:

Za sexuálního násilníka je zde automaticky považován muž, který má ve společnosti nadřazenou pozici na ženou.

Neutrální zpracování:

Autor článku dodržuje zásady neutrálního zpracování informací.

5.11 Článek 11

(zveřejněno dne: 15. 12. 2017)

Titulek: „Zástupce amerického prokurátora si utahoval z MeToo, musel odstoupit“

Titulek je dynamický a plně informuje čtenáře o obsahu následujícího textu. Je tvořen souvětím.

Téma:

Téma článku se zabývá rezignací zástupce generálního prokurátora, který se na své sociální síti vyjádřil posměšně o hnutí #MeToo.

Obsah:

První odstavec článku plně shrnuje obsah následujícího textu. Informuje čtenáře o kauze a o jejích následcích. V dalších odstavcích se objevují citace zmíněného posměšného příspěvku mířícího na hnutí #MeToo. V posledních dvou odstavcích autor vysvětluje dosah a význam hnutí. Autor cituje Dallas morning news.

Akteři:

zástupce prokurátora Andrew D. Leonie, mluvčí generálního zastupitele March Rylander

Identita hnutí:

Hnutí #MeToo je zde popsáno jako jev s masivním dosahem. „**Ke kampani #MeToo se za dobu její existence přihlásily miliony obětí sexuálního obtěžování [...]**“

Hnutí v textu také vystupuje jako jev, který upoutal pozornost na skryté sexuální obtěžování.

Identita oběti:

Počet obětí je zde dvakrát vyčíslen jako „**miliony**“. Jako oběti jsou zde označeny pouze ženy. Před rozšířením hnutí se ženy na základě textu „**zdráhaly**“ o svých zážitcích mluvit.

Identita obviněné osoby:

Sexuální násilník je zde automaticky považován za muže. Násilník v kontextu článku je muž disponující mocí: „Vznesená obvinění stáhla ke dnu desítky známých osobností a veřejných činitelů.“ Frázi stáhnout ke dnu autor metaforicky označuje konec kariéry obviněných.

Neutrální zpracování:

Autor článku dodržuje zásady neutrálního zpracování informací.

5.12 Článek 12

(zveřejněno dne: 17. 12. 2017)

Titulek: „MeToo naruby. Muž obvinil nadřizenou, stálo ji to volby do Sněmovny“

Titulek je rozdělen na dvě části. První část titulku je statická a druhá dynamická. Titulek informuje čtenáře o následujícím textu.

Téma:

Článek se věnuje prvnímu případu obtěžování muže ženou.

Obsah:

První odstavec krátce představuje hnutí a shrnuje obsah celého článku. V dalších odstavcích se objevují citace obviněné kandidátky do Sněmovny Andrey Ramseyové v originálním anglickém znění. Článek opět uzavírá citace obviněné ženy.

Akteři:

Obviněná žena: Andrea Ramseyová a muž, který vznesl obvinění Gary Funkhouser

Identita hnutí:

Hnutí je zde pojmenováno jako „kampaň, která poukazuje na sexuální obtěžování. V titulku článku se objevuje výrok „*MeToo naruby*“, který ve čtenáři evokuje pocit, že primárně hnutí bojuje proti mužům.

Identita oběti:

Jako oběť sexuálního obtěžování v článku figuruje muž na podřízené pozici.

Identita obviněné osoby:

Jako sexuální násilník v textu figuruje žena disponující mocí.

Neutrální zpracování:

Autor článku pracuje především s citacemi. Ve vlastním textu autor dodržuje zásady neutrálního zpracování.

5.13 Článek 13

(zveřejněno dne: 27. 12. 2017)

Titulek: „Bizarní sázky: Zda se stane Kajínek ministrem i Ovčáčkovo odhalení“

Titulek obsahuje sloveso, je tedy dynamický. Referuje o obsahu následujícího textu.

Téma:

Zajímavé sázky ke konci kalendářního roku týkající se Jiřího Kájínka a Jiřího Ovčáčka.

Obsah:

První odstavec rozvádí informace z nadpisu a plně informuje o znění následujícího textu. V dalších odstavcích se dozvídáme, že sázkové kanceláře vypisují sázky na konci roku na to, že propuštěný vězeň Jiří Kajínek se stane ministrem vnitra nebo vyhraje taneční soutěž Stardance. Následuje citace bookmakera Fortuny Michala Hanáka.

V posledních dvou odstavcích se autor článku věnuje sázkám týkajícím se prezidentského mluvčího Jiřího Ovčáčka. Sázky se vypisují na to, zda Ovčáček přizná homosexuální orientaci nebo zda se označí za oběť sexuálního obtěžování v rámci kampaně #MeToo.

Aktéři:

Jiří Kajínek, Jiří Ovčáček, bloggerka Dominika Myslivcová, zpěvačka Věra Bílá, bookmaker Michal Hanák

Identita hnutí:

Hnutí je zde zmíněno v rámci sázek na osobu Jiřího Ovčáčka. Téma zprávy není vážné a působí spíše směšně. Hnutí je tedy zasazeno do kontextu, který jej zlehčuje.

Identita oběti:

Identita oběti není v textu blíže charakterizována.

Identita obviněné osoby:

Identita sexuálního násilníka není v textu blíže charakterizována.

Neutrální zpracování:

Autor subjektivně hodnotí uzavírané sázky jako „*bizarní*“. Ve zbytku textu autor dodržuje zásady neutrálního zpracování.

5.14 Článek 14

(zveřejněno dne: 31. 12 2017)

Titulek: „ROČENKA 2017: Vítězní Trump, Babiš a Anděl páně, smutní kuřáci i Španělsko“

Titulek je statický. Autor informuje čtenáře o následujícím znění textu, je zřejmé, že text bude informovat důležitých událostech roku.

Téma:

Nejdůležitější události roku 2017 v České republice i ve světě.

Obsah:

První odstavec rozvíjí titulek a informuje částečně čtenáře o obsahu následujícího textu. Další části textu se velice komplexně věnují důležitým událostem roku. Ke každému měsíci roku 2017 autor článek řadí události, které ovlivnily světové dění, například úmrtí Věry Špinarové, nástup do funkce amerického prezidenta Donalda Trumpa nebo změnu turecké ústavy. Do významných událostí řadí autor v říjnu námi sledované hnutí *#MeToo*.

Aktéři:

Vzhledem ke komplexnosti článku nás budou v této části analýzy zajímat pouze aktéři zmínění v souvislosti s hnutím: Harvey Weinstein, Kevin Spacey, který je na základě článku symbolem hnutí; Alyssa Milano

Identita hnutí:

Jako počátek hnutí je zde označená kauza Harveyho Weinsteina. Hnutí je označené jako „*zemětřesení*“. Na základě toho lze interpretovat hnutí jako jev, jež otřásl společností a přinesl změnu. Dále je nutí v textu označené jako „*hon na čarodějnice*“, což lze interpretovat jako vyjádření skepse vůči pravdivosti obvinění. V podnadpisu článku se objevuje fráze „*začaly padat hlavy*“. Tento výrok vyjadřuje sílu vyjádření osob, které sdílely své zkušenosti se sexuálním obtěžováním. Obvinění v krátkém čase ztratili kariéru a postavení.

Kampaň na základě článku upozorňuje na problém sexismu a nevhodného chování vůči ženám. Tím, že autor hovoří o sexismu značí mezipohlavní nerovnost ve společnosti.

Identita oběti:

Oběť sexuálního násilí je v podnadpisu označena jako žena: „**Kampaň MeToo sdílely miliony žen**“. V prostřední části textu autor připouští jako oběť sexuálního násilí i muže výrokem: „**Nevhodné chování vůči ženám (a v menšině i mužů)**.“

Identita obviněné osoby:

Obvinění jsou v textu označeni jako „**chlípníci**“, což je automaticky označuje za viníky.

Neutrální zpracování:

Autor v textu užívá slovní zásobu, která vyjadřuje postoj autora k tématu.

5.15 Článek 15

(zveřejněno dne: 19. 12. 2017)

Titulek: „PŘEHLEDNĚ: Politici, herci i kuchař. Na koho už ukázala kampaň MeToo?

Titulek je složený ze statické a dynamické části. Titulek informuje čtenáře o obsahu následujícího textu.

Téma:

Článek má za úkol informovat čtenáře o obviněných po rozvinutí hnutí #MeToo.

Obsah:

První odstavec článku informuje čtenáře o obsahu následujícího textu. Text má za úkol představit čtenáři významné obviněné osoby, které se dopustily sexuálního obtěžování. Text je rozdělen podle jmen obviněných. Autor u každého obviněného zmiňuje, proč byl obviněn a z jakého činu. Dále autor zmiňuje následky obvinění a osoby, jež daného obvinily.

Aktéři:

Z důvodu přehlednosti a velkého množství osob je potřeba rozlišit tuto část na obviněné a oběti.

Obvinění: Harvey Weinstein, Kevin Spacey, Donald Trump, Dustin Hoffman, George Bush starší, Bill Clinton, Al Franken, Trent Franks, John Conyers, Dan Johnson, Roy Moore, James Levine, Michael Fallon, Matt Lauer, Luis C. K., Steven Segal, Blake Farenthold, Mario Batali, Russel Simons, Ruben Kihuen, Andrea Ramseyová, Peter Matins, Paul Haggis

Oběti: Ashley Juddová, Gwyneth Paltrowová, Angelina Jolie, Salma Hayeková, Anthony Rapp, Roberto Cavazos, Rachel Crooksová, Jessica Leedszková, Samantha Holveyová, Kathryn Rossetterová, Cori Thomasová, Anna Grahamová, Heather Lindová, Leeann Tweedenová, Dana Goodmanová, Abby Schachnerová, Julia Wolová, Rebecca Corryová, Julianna Marguilesová, Jenny McCarthyová, Keri Claussen Khalighi

Identita hnutí:

Jako začátek #MeToo se v textu označuje kauza producenta Weinsteina. Hnutí #MeToo je v textu označené za celosvětovou kampaň proti sexuálnímu obtěžování. #MeToo je v textu dvakrát označené za „fenomén“. Díky tomuto označení lze #MeToo interpretovat jako jev neobvyklý nebo mimořádný.

Identita oběti:

Oběť je ve všech případech osoba na podřízené pozici.

Identita obviněné osoby:

Obviněná osoba je vyjma jednoho případu muž disponující mocí, kterou zneužívá. Všichni obvinění v textu jsou celosvětově známé osobnosti. To lze interpretovat tak, že hnutí cílí především na mocné muže nebo ženy.

Neutrální zpracování:

Autor při zpracování textu dodržuje zásady neutrálního zpracování. Jako subjektivně hodnotící výraz lze považovat pouze výraz „*fenomén*“ ve spojení s hnutím.

5.16 Článek 16

(zveřejněno dne: 17. 1. 2018)

Titulek: „Amerika se mění a bílí muži se bojí, říká amerikanistka k hnutí MeToo“

Titulek je tvořen souvětím, je dynamický. Na základě titulku se autor dozvídá, že se bude jednat o zpověď odbornice na americkou kulturu. Titulek tvoří výrok vytržený z kontextu článku tak, aby čtenáře povzbudil k dalšímu přečtení.

Téma:

Rozhovor s amerikanistkou Lucií Kýrovou o proměně kultury v USA v důsledku rozvoje hnutí #MeToo.

Obsah:

Přesto, že je článek řazen zpravodajství/zahraničí, je konstruován formou rozhovoru. V prvním odstavci autor krátce představuje problematiku hnutí a směřování rozhovoru.

Dále autor pokládá respondentce otázky týkající se dané problematiky a ona podává čtenářům komplexní odpovědi.

Akteři:

Za hlavní aktéry článku lze považovat amerikanistku Lucií Kýrovou a redaktora Adama Hájka. V textu jsou dále zmíněné osobnosti hnutí #MeToo nebo osoby, jež hnutí zasáhlo: Oprah Winfreyová, Donald Trump, Hilary Clintonová, Harvey Weinstein, Ronald Reagan, Bernie Sanders,

Identita hnutí:

K hnutí se v článku vyjadřuje odbornice na americkou kulturu. To lze interpretovat způsobem, že hnutí je označené za americkou událost. To dokládá také redaktorův výrok „*Mám dojem, že hnutí je cosi specificky amerického*“. Kýrová se vyjadřuje k rozvoji hnutí v USA tak, že Amerika je považována za modelovou demokracii. Což podporuje dojem, že hnutí má možnost se rozvinout v demokratických státech. Autor článku zmiňuje fakt, že hnutí vzniklo dlouho před kauzou Harveyho Weinsteina, díky té se však podle autora „*zviditelnilo*“.

Hnutí má na základě článku poslání „bojovat za práva žen“ a sexuální násilí je v rámci #MeToo zároveň i boj proti nerovnému rozložení moci ve společnosti. Redaktor se v textu explicitně ptá po dodržování presumpce nevinny. V textu je zároveň hnutí přirovnáno k „*honu na čarodějnice*“, což lze interpretovat jako nelítostné pronásledování nevinných lidí.

Autor vyjadřuje sympatie s výrokem francouzských hereček, že hnutí je „*nová forma puritánství*“. Hnutí se rovněž považuje za hybatele politických událostí.

Identita oběti:

V článku se hovoří pouze o ženských obětech, které se se svými příběhy v rámci hnutí svěřily. Kýrová ve svých odpovědích připouští, že jejich výpovědi jsou často zlehčovány nebo zpochybňovány: „*obětem se často nevěří*“.

Identita obviněné osoby:

Obviněný je v článku muž, který disponuje mocí. V článku vznikla nová identita „*bílého muže*“, který zastupuje v článku symbol moci. Podle odbornice na americkou kulturu se nyní muži cítí jako „*pronásledovaný druh*“ a model tradiční americké společnosti, kde byl „*bílý muž*“ na vrcholu hierarchie, se bortí, a to i kvůli kampani #MeToo. V titulku tedy *bílý muž* symbolizuje mocného a vysoko postavené muže.

Neutrální zpracování:

Zpracování autorových otázek neodpovídá neutrálnímu zpracování textu. Autor do otázek promítá své vlastní názory a postoje vůči hnutí #MeToo.

5.17 Článek 17

(Zveřejněno dne: 17. 1. 2018)

Titulek: „Hnutí MeToo dorazilo do Číny, aparátčící se bojí o posvátnou stabilitu“

Titulek je složen se souvětí, je dynamický. Autor v titulku částečně informuje o následujícím textu. Titulek referuje o destabilizaci čínské společnosti hnutím #MeToo.

Téma:

Informování o tom, jak se rozvinulo hnutí #MeToo v Číně.

Obsah:

První odstavec rozvíjí informace z titulku textu a shrnuje obsah následujícího textu. První část textu se věnuje projevům hnutí v Číně a zkušenostem tamních žen. Prostřední část textu představuje a komentuje hnutí v americkém prostředí a poslední část navazuje na první a referuje možnostech rozvoje hnutí v zemi s omezenou demokracií.

Aktéři:

paní Luo Si-si, která jako první v reakci na kampaň promluvila o svých zážitcích, Leta Hong Finche-rová, specialistka na čínské feministické hnutí

Identita hnutí:

Hnutí, i když nerozvinuté v takové míře jako v USA, je vnímáno, jako hrozba pro „*stabilitu a harmonii*“ společnosti. Autor článku v textu zmiňuje, že v USA, kde kampaň vznikla, „*začínají pomalu zpytovat svědomí*“ a dění kolem kampaně MeToo nazývá „*povykem*“ což je synonymem pro hlasitý křik a rámus. Dále implikuje, že kvůli výrazným kulturním rozdílům zde kampaň nedoroste do takových rozměrů jako v USA, kde je kampaň především záležitostí celebrit a šoubyznysu. Tím autor čtenáři naznačuje, že v USA se hnutí #MeToo netýká lidí ze všech vrstev společnosti. Další možná interpretace hnutí v rámci textu je měření míry dodržování lidských práv ve společnosti pomocí možnosti rozvoje hnutí ve společnosti. Na základě článku má hnutí významný vliv na utváření společenského klimatu.

Téma sexuálního obtěžování, které do společnosti přivedlo hnutí, autor v článku označuje za „*vy-
bušné*“. To hnutí charakterizuje jako závažné a pozornost poutající.

Identita oběti:

Pro oběti sexuálního násilí v Číně nemá společnost pochopení a hnutí jim dodalo odvalu. Autor zde užívá frázi, že případy „*se zametají pod koberec*“. Výrok lze interpretovat tak, že se v Číně pokoušejí případy zatajit.

Oběť je v textu jednoznačně žena na podřízené pozici. Oběti v článku zastupují „*feministické skupiny*“, tedy skupiny zastupující práva žen.

Identita obviněného:

Jako obviněný vystupuje v článku kolektiv čínských mužů, konkrétně „*mužská elita*“. Muži v Číně na základě článku vytvářejí sexistickou atmosféru a potlačují práva žen.

Neutrální zpracování:

V článku autor nedodrží zásady neutrálního zpracování. Do textu autor promítá své osobní postoje. Autor hodnotí situaci takto: „*Některé případy totiž ukázaly, jak málo stačí k lidské a profesní likvidaci obviněného člověka.*“ Tuto autorovu výpověď lze interpretovat jako bagatelizaci příběhů obtěžovaných žen.

5.18 Článek 18

(zveřejněno dne: 24. ledna 2018)

Titulek: „Ruce pod sukněmi a rozepínání kalhot. Británii pobouřil večírek boháčů“

Titulek se skládá ze dvou částí. První část je statická, neobsahuje sloveso a druhá je dynamická. Titulek pouze částečně informuje čtenáře o obsahu článku. Titulek, především jeho první část, byl sestaven tak, aby upoutal čtenářovu pozornost k dalšímu čtení.

Téma:

Sexuální obtěžování na společenské akci v Británii.

Obsah:

V prvním odstavci autor rozvíjí titulek a shrnuje obsah následujícího znění. Článek referuje o významné charitativní londýnské akci, na které podle svědectví novinářek The Financial Times došlo k sexuálnímu obtěžování hostesek.

U konce článku autor připomíná hnutí *#MeToo* a odkazuje na článek, který shrnuje známé obviněné osobnosti. Článek je zakončen vyjádřením premiérky Velké Británie a organizace Presidents Club.

Akteři:

Theresa May, guvernér Bank of England Mark Carney a tehdejší ministr zahraničí Boris Johnson (v současnosti premiér), předsedkyně parlamentního výboru Maria Millerová; jako specifické aktéry lze označit novinářky FT a organizaci Presidents Club, které v článku sehrávají důležitou roli, Harvey Weinstein

Identita hnutí:

Hnutí není v textu krom odkazu na článek o obviněných osobnostech zmíněno. V odstavci je hnutí přisuzováno vyvolání debaty o chování mužů k ženám. Jako počátek této debaty je označena kauza producenta Weinsteina, který byl v rámci působnosti hnutí obviněn.

Identita oběti:

V článku se autor nezmiňuje explicitně o obětech, které se přihlásily v rámci hnutí, avšak debata, kterou kauza vyvolala, byla s hnutím ztotožněna.

Oběti jsou v článku pouze ženy, které jsou v podřízené pozici. Autor textu se zmiňuje v textu o jejich vzhledu: „*Sexy šaty, černé spodní prádlo, vysoké podpatky*“. Autor tedy vyzdvihuje, že ženy působily vyzývavě, což můžeme interpretovat tak, že ženy vědomě své tělo nabízely.

Identita obviněné osoby:

V textu opět obvinění vystupují jako kolektiv mužů, kteří disponují množstvím moci, kterou zneužívají k dosažení sexuálních cílů.

Neutrální zpracování textu:

Autor dodržuje v textu zásady neutrálního zpracování.

5.19 Článek 19

(zveřejněno dne: 8. 2. 2018)

Titulek: „V britském parlamentu zažil sexuální obtěžování každý pátý, hrozí vyhazovy“

Titulek je tvořen souvětím, je dynamický. Autor, nejspíše z důvodu upoutání pozornosti, užil slovo z obecné češtiny „**vyhazov**“.

Téma:

Článek se zabývá problematikou sexuálního obtěžování na půdě britského parlamentu.

Obsah:

V prvním článku autor shrnuje znění následujícího textu a rozvíjí titulek. V následujících odstavcích se autor zabývá zprávou vyjadřující se k sexuálním skandálům ve Westminsteru. Autor uvádí statistiky týkající se sexuálního obtěžování v britském parlamentu. V posledním odstavci textu autor představuje hnutí *#MeToo*.

Akteři:

Vedoucí Dolní sněmovny Andrea Leadsomová a premiérka Theresa Mayová

Identita hnutí:

Hnutí je zde označeno jako „*kampaň proti sexuálnímu násilí*“. Jako spouštěč hnutí je zde označena kauza kolem amerického prezidenta Weinsteina.

Identita oběti:

Jako oběti sexuálního obtěžování jsou zde označeny ženy i muži, není jasné, v jakém společenském postavení nebo na jaké pracovní pozici.

Identita obviněného:

Osoba obviněná ze sexuálního obtěžování není v textu blíže specifikována.

Neutrální zpracování:

Krom užití obecné češtiny v nadpisu textu se autor řídí pravidly neutrálního zpracování.

5.20 Článek 20

(zveřejněno dne: 9.2. 2018)

Titulek: „Aktivistku z hnutí MeToo obvinili dva muži ze sexuálního obtěžování“

Titulek je dynamický a plně informuje o znění následujícího textu.

Téma:

Již z titulku je zřejmé, že hlavním tématem bude obvinění v rámci hnutí #MeToo, které je obsažené v titulku.

Obsah:

První odstavec rozvíjí informace z titulku a shrnuje znění článku. V dalším odstavci autor popisuje prostřednictvím citace BBC případ udání ze sexuálního obtěžování ze strany kalifornské poslankyně. V posledním odstavci autor zmiňuje aktivity poslankyně v rámci hnutí #MeToo.

Akteři:

Obviněná kalifornská poslankyně Cristina Garciová a muž, který jí obvinil Daniel Fierro

Identita hnutí:

Hnutí není v článku blíže charakterizováno

Identita oběti:

Oběť sexuálního násilí je v tomto případě muž na podřízené pozici.

Identita obviněné osoby:

Osoba obviněná ze sexuálního obtěžování je v tomto případě žena v nadřízené pozici.

Neutrální zpracování:

Autor dodržuje zásady neutrálního zpracování.

5.21 Článek 21

(zveřejněno dne: 21. 2. 2018)

Titulek: „Trump je podle politologů nejhorší prezident, do skály by tesali Roosevelta“

Titulek je dynamický a informuje čtenáře o znění následujícího textu.

Téma:

Tématem článku jsou výsledky ankety o nejlepšího amerického prezidenta.

Obsah:

První odstavec cituje The New York Times, ve kterém zveřejnila Americká politologická asociace výsledky průzkumu, ve kterém se zabývali nejhorším americkým prezidentem. První odstavec doplňuje informace z titulku. Autor článku referuje o míře oblíbenosti amerických prezidentů. Zkoumaném jevu hnutí #MeToo je v textu jeden odstavec.

Akteři:

James Buchanan, Donald Trump, Barack Obama, Ulysses S. Grant, Ron Chernow, Bill Clinton, Andrew Jackson, George Washington, Thomas Jefferson, Theodor Roosevelt, Abraham Lincoln, Franklin Delano Roosevelt, George H. W. Bush

Identita Hnutí:

Hnutí je v textu zmíněno v souvislosti s Billem Clintonem, kterým byl v rámci hnutí obviněn ze sexuálního obtěžování. Po obvinění jeho popularita značně klesla a v žebříčku oblíbenosti „**zaznamenal největší pokles**“. To znamená, že hnutí v textu dostává roli politického nástroje. Hnutí je pojmenováno jako „**hnutí za práva žen**“, čímž autor rozšiřuje působnost hnutí a připisuje mu spíše feministické myšlenky.

Identita oběti:

Identita oběti není v textu blíže specifikována.

Identita obviněného:

Identita obviněného není v textu blíže specifikována.

Neutrální zpracování:

Autor dodržuje zásady neutrálního zpracování textu.

5.22 Článek 22

(zveřejněno dne: 25. 2. 2018)

Titulek: „KOMENTÁŘ: Řídí Francii sexuální predátoři?“

Již z titulku je zřejmé, že text nebude sestaven podle zásad zprávy, ale bude koncipován jako komentář. Přesto jsme se ale rozhodli tento článek ve výběru ponechat z toho důvodu, že byl redakcí zařazen do rubriky zprávy/zahraničí.

Titulek je dynamický a tvoří ho otázka. Autor vytvořil poutavý titulek za účelem upoutání čtenářovy pozornosti.

Téma:

Článek se zabývá problematikou sexuálního násilí na řídicích pozicích ve Francii.

Obsah:

první odstavec je tvořen otázkou, na kterou bude v článku redaktor odpovídat. To potvrzuje žánr komentáře. Autor se v dalších odstavcích zabývá obviněními ze sexuálního obtěžování francouzských vysokých činitelů a zároveň uvádí pomyslnou historii vnímání sexuálních skandálů ve Francii a jeho proměnu.

Akteři:

publicista Josef Brož, členové vlády Édouard Philipp, Gérald Darmain, Nicolas Hulot, americký producent Harvey Weinstein, Emmanuel Macron, Dominique Strauss-Kahn, francouzští prezidenti Nicolas Sarkozy, François Hollande, François Mitterrand, Valéry Giscard d'Estaing, Georges Pompidou, Jacques Chirac, Charles de Gaulle, herečky Catherine Deneuveová, Bridgite Bardotová, Anne Wiazemsky, studentský vůdce Daniel Cohn-Bendit, filozof Régis Debray, protikandidát prezidenta Macrona François Fillon, Tomáš Garrigue Masaryk, Nafissata Diallo

Identita hnutí:

Autor se zabývá přenesením kampaně MeToo do francouzského prostředí. Autor se především zaměřuje na proměnu kulturního prostředí ve Francii pod vlivem hnutí. Na základě článku se dozvídáme, že bylo ve Francii tradicí držet svůj milostný život v tajnosti a nyní se začaly francouzské ženy svěřovat se svými příběhy sexuálního násilí. Z kontextu můžeme interpretovat, že dle autora se Francie amerikanizuje: *„Příznačné je, že se to stalo v Americe, v zemi, kde se přeměřuje ostrým metrem sexuálním a špinavé prádlo se pere na veřejnosti – hlavně v soudních síních. Dříve tomu bylo, alespoň*

ve Francii, dost jinak.“ Autor vliv USA na francouzské prostředí vnímá fatálně: „*Přichází z USA kulturní kontrarevoluce? Vypadá to tak.*“ Tímto výrokem autor připisuje hnutí velký vliv a zároveň jej opět označuje za americké tím, že situaci ve Francii připisuje vlivu skandálu kolem amerického filmového producenta Weinsteina: „*Jedná se o dozvuky americké aféry producenta Harveyho Weinsteina a akce MeToo na evropském kontinentu?*“

Hnutí je v článku označeno jako „americký purismus“. Autor rovněž zmiňuje názor, že hnutí může být nová forma nástupu nového totalitarismu.

V článku dochází k evidentnímu zlehčování hnutí. „*Když favorizovaný kandidát socialistů Dominique Strauss-Kahn ve svém newyorském hotelovém pokoji, patřícímu francouzskému řetězci Sofitel, sáhl neobratně na černošskou pokojskou Nafissatou Diallo, přišlo to jako blesk z čistého nebe. A sexuální predátor byl na světě!*“ Z ukázky je zřejmé, že autor považuje dopady kampaně za přehnané a kauzu francouzského politika evidentně zlehčuje, přičemž se staví na stranu muže. Pozoruhodné je zároveň i to, že autor zmiňuje barvu pleti pokojské přesto, že rasa na význam sdělení nemá.

Hnutí a obvinění ze sexuálního obtěžování je v článku vnímáno jako politický nástroj, kterým lze bojovat ve volbách.

Identita oběti:

Oběť sexuálního násilí není v textu blíže charakterizována. Z kontextu lze však odvodit, že oběť je zastoupena ženou v podřízené pozici.

Identita obviněného:

Jako obviněné osoby zde vystupují mocní muži, kteří řídí Francii, tedy muži v nadřízené pozici. Autor zde nazývá obviněné „*predátory*“. Z kontextu lze však interpretovat tento výrok spíše jako ironický a záměrně dramatický.

Neutrální zpracování textu:

V článku je evidentní autorův odmítavý postoj k hnutí. Celý článek zní ironicky a hnutí spíše zesměšňuje. Autor užívá fráze, které textu dodávají beletristický ráz, například: „*byly sečteny dny i noci*“ nebo „*tabu bylo prolomeno*“.

Autor v textu užívá i aktualizovaná spojení: „*ostrý sexuální metr*“. Tímto výrokem autor zároveň hodnotí situaci jako příliš vyhocenou. Autor označuje v textu hnutí za „*pomlouvачnou kampaň*“, vkládá do textu otázky i zvolání.

V textu nejsou dodrženy zásady neutrálního zpracování textu.

5.23 Článek 23

(zveřejněno dne: 3. 3. 2018)

Titulek: „Vatikánské MeToo. Řádové sestry slouží kněžím, často bez nároku na plat“

Titulek je složený ze dvou částí. První statické a druhé dynamické. Titulek plně informuje o obsahu následujícího textu.

Téma:

Článek informuje o situaci řádových sester ve Vatikánu.

Obsah:

první odstavec rozvíjí informace z titulku, uvádí čtenáře do problematiku a cituje vatikánské noviny L'Osservatore Romano, kde vatikánské sestry zveřejnily své příběhy. V dalších odstavcích autor popisuje situaci sester ve službě řádu, poměry mezi kněžími a sestrami. Cituje dále The Telegraph a časopis Women Church World. Dále autor cituje části příběhů sester ze zmíněných periodik.

Akteři:

Sestra Maria, sestra Paule, Lucetta Scaraffa, Paola Lazzarini Ort, papež František

Identita hnutí:

Hnutí je zde označeno jako „*kampaň kritizující zneužívání žen*“. V článku je rozšířena působnost hnutí. Ženy nejsou zneužívány sexuálně, ale v rámci alternativy hnutí ženy bojují proti nerovným nebo nepřiměřeným pracovním podmínkám, či nedostatečnému docenění jejich práce.

Identita oběti:

Jako oběti v článku figurují řádové sestry, které mají nepřiměřené pracovní povinnosti, za které nejsou dostatečně odměněny. I zde můžeme interpretovat postavení oběti jako podřízené, ačkoliv zneužívání není fyzické.

Identita obviněného:

Viníci jsou v tomto článku kněží, kteří zneužívají své postavení a práci řádových sester.

Neutrální zpracování:

Autor dodržuje zásady neutrálního zpracování.

5.24 Článek 24

(Zveřejněno dne: 9. 3. 2018)

Titulek: „Útoky na novináře budou přibývat, říká držitel čtyř Pulitzerových cen“

Titulek je dynamický a je tvořen souvětím. Autor naznačuje směr, jakým se bude ubírat rozhovor.

Protože rozhovor není zaměřen na hnutí #MeToo ani problematiku jemu blízkou zahrneme do analýzy pouze otázku, která k hnutí od hlavního tématu odbočuje.

Téma:

Vztah mezi novináři a vrcholnými politiky.

Obsah:

V prvním odstavci autor představuje čtenáři novináře Davida Boardmana, se kterým je veden rozhovor. Text je komponován formou otázek a odpovědí. Hnutí #MeToo je věnována jedna otázka.

Akteři:

Zmiňujeme pouze aktéry, kteří v článku figurují v souvislosti s hnutím.

Redaktorka Ditta Kotoučová a respondent David Broadman

Identita hnutí:

Autorka hnutí charakterizuje jako „**kampaň, která hýbe Amerikou**“. Tento výrok má pro hnutí dvojitý význam. Zaprvé je mu přikládána vysoká důležitost hybatele společností a původce společenských změn. Dále je hnutí lokalizováno do prostředí USA, přesto, že v roce 2018 bylo hnutí rozšířené po celém světě.

Respondent v rozhovoru explicitně charakterizuje cíl hnutí jako „**změnu přístupu k sexuálnímu obtěžování a zneužívání žen ze strany mocných mužů**“.

Identita obětí:

Oběť je v článku žena zneužívána mocným mužem.

Identita obviněného:

Obviněný je v článku muž disponující mocí.

Neutrální zpracování:

Autor dodržuje zásady neutrálního zpracování.

5.25 Článek 25

(zveřejněno dne: 16. 3. 2018)

Titulek: „MeToo je výstřelek doby, řekl Kubera. Je to ponižování, tvrdí soudce Fiala“

Titulek je složen ze dvou částí, obě části jsou tvořené souvětím a jsou dynamické. Titulek článku zobrazuje hnutí jako hlavní téma článku.

Téma:

Shrnutí symposia českých politických představitelů a sexuologů, kteří se vyjádřili k hnutí #MeToo.

Obsah:

V prvním odstavci autor uvádí čtenáře do kontextu symposia a uvádí nejvýraznější názory, které během projevů zazněly.

Dále autor článku referuje čtenáři o jednotlivých projevech mluvčích, kteří se k hnutí vyjadřovali. Na konci článku autor zmiňuje protesty, které probíhaly před místem konání symposia z důvodu nedostačitého zastoupení odborníků a žen v řadách mluvčích.

Aktéři:

mluvčí: senátor Jaroslav Kubera, místopředseda nejvyššího soudu Roman Fiala, sexuolog Radim Uzel, politik Cyril Svoboda, sexuoložka Laura Janáčková, sociolog Petr Hampl, soudce Ladislav Hejtmánek, advokát Stanislav Balík, prezident Unie obhájců Tomáš Sokol, předseda Městského soudu v Praze Libor Vávra

Organizátoři protestu: Daniela Kovářová, Stanislav Křeček

Identita hnutí:

Roman Fiala bere v článku hnutí jako boj proti ponižování jakéhokoli druhu. Podle senátora Ladislava Kubery je hnutí projevem korektnosti až hyperkorektnosti ve společnosti. Ladislav Hejtmánek označuje hnutí a obvinění s ním spojená za „*mstu*“, protože následkem může být až „*veřejný lynč*“ podobně následky hnutí vnímá i Tomáš Sokol, který to přirovnává k „*lidovým štvanicím*“. Výrok Hejtmánka působí ze všech nejvíce dramaticky. Stanislav Balík charakterizuje hnutí jako „*americkou módní vlnu*“, čímž hnutí označuje jako jev týkající se USA.

Zastoupené názory jsou spíše negativní.

Krom reakcí na hnutí #MeToo řečníci řešili problematiku svádění a flirtování.

Identita oběti:

Oběť je v textu žena.

V textu se objevuje argument, že ženy používají make-up, aby zvýraznily svou sexualitu a pro muže je složitější jim odolat. To lze interpretovat způsobem, že ženy si za sexuální obtěžování částečně mohou samy.

Dále se objevuje v článku názor Libora Vávry, který zpochybňuje výpovědi žen kvůli časové prodlevě a označuje je za nevěrohodné.

Identita obviněného:

V roli obviněného stojí v článku jednoznačně muž, který je řečníky obhajován.

Neutrální zpracování:

Autor článku dodržuje zásady neutrálního zpracování textu.

5.26 Článek 26.

(zveřejněno dne: 13. 4. 2018)

Titulek: „Nobelovými cenami otráslo hnutí MeToo, šéfka Švédské akademie rezignovala.“

Titulek je dynamický a je tvořen souvětím. Titulek plně informuje čtenáře o obsahu následujícího textu.

Téma:

Rezignace Sary Daniusové v důsledku sexuálních skandálů uvnitř Švédské akademie.

Obsah:

V prvním odstavci autor rozvíjí informace z nadpisu článku. V dalších odstavcích autor informuje o skandálech, které se v Akademii odehrály a výrazně ovlivnily její fungování, a to nejen skandály týkající se sexuálního obtěžování, ale i prozrazení laureátu na Nobelovu cenu. V závěru článku autor krátce představuje historii a fungování Švédské akademie.

Akteři:

šéfka Švédské akademie Sara Daniusová, manžel členky švédské akademie obviněný ze sexuálních útoku Jean-Claude Arnault, jeho manželka Katarina Frostensonová, profesor literatury Anders Olsson, ministryně kultury Alice Bahnová Kuhnkeová, bývalý šéf Švédské akademie Peter Erglund

Identita hnutí:

Hnutí je v textu spojeno s verbem „**otráslo**“. To hnutí připisuje značnou sílu jako hybateli událostí. Dále je hnutí pojmenováno jako „**kampaň proti sexuálnímu obtěžování**“.

Identita oběti:

Oběť sexuálního obtěžování je v článku je žena. Oběť není blíže specifikována.

Identita obviněného:

Obviněný je v textu zastoupen mužem a není blíže specifikován.

Neutrální zpracování:

Autor textu dodržuje zásady neutrálního zpracování.

5.27 Článek 27

(zveřejněno dne: 15. 4. 2018)

Titulek: „Republikánům v USA hrozí volební krach. Přichází o voliče i kongresmany“

Titulek tvoří dvě části, obě obsahují sloveso, jsou tedy dynamické. Autor částečně informuje čtenáře o obsahu následujícího textu.

Téma:

Tématem článku je klesající popularita amerických republikánů.

Protože se téma netýká zkoumaného jevu hnutí *#MeToo* a ani problematice spojené s hnutím, budeme analyzovat pouze část textu, kde se hnutí objevuje.

Obsah:

V prvním odstavci autor článku rozšiřuje informace z titulku a odkazuje na výzkum agentury Reuters, který prokázal oslabení amerických republikánů.

V dalších odstavcích autor komentuje situaci amerických republikánů, cituje jejich voliče a uvádí volební statistiky. O hnutí *#MeToo* se autor zmiňuje pouze v předposledním odstavci jako o jednom z důvodů oslabení republikánů, někteří totiž byli obviněni v rámci hnutí *#MeToo*.

Akteři:

Američtí republikáni

Identita hnutí:

Autor personifikuje hnutí výrokem „*kampaň dostihla*“. Verbum *dostihnout*, evokuje ve čtenáři pocit, že hnutí je hon nebo jev, před kterým je třeba uniknout. Dané sloveso působí kontextu dramaticky. Hnutí je v článku v roli politického nástroje.

Identita oběti:

Oběť není v textu blíže specifikována.

Identita obviněného:

Obviněný není v textu blíže specifikován.

Neutrální zpracování:

Autor dodržuje zásady neutrálního zpracování.

5.28 Článek 28

(zveřejněno dne: 16. 4. 2018)

Titulek: „Hlavní Pulitzerovu cenu získala newyorská média za kauzu Weinstein“

Titulek je dynamický a plně informuje čtenáře o obsahu následujícího textu.

Téma:

Článek se zabývá předáváním Pulitzerových cen.

Obsah:

V prvním odstavci autor shrnuje znění následujícího textu a rozvíjí informace z titulku. Uvádí například vítěze jiných kategorií novinářské ceny. V dalších odstavcích autor rozvádí kauzu kolem producenta Weinsteina a předchozí vítěze Pulitzerovy ceny. V posledním odstavci autor uvádí informace o novinářské ceně.

Akteři:

Harvey Weinstein, Donald Trump, oceněný romanopisec Andrew Sean Greer, rapper Kendrick Lamar

Identita hnutí:

Jako počátek hnutí v článku konkrétně označuje kauzu producenta Weinsteina. Blíže hnutí autor nespecifikuje

Identita oběti:

Oběť je v textu zastoupena ženou.

Identita obviněného:

Obviněný je muž v nadřazené pozici: **„Obě média postupně vykreslila obrázek mocného muže Hollywoodu, který své postavení zneužíval k sexuálnímu obtěžování řady žen.“**

Neutrální zpracování:

Autor v textu dodržuje zásady neutrálního zpracování.

5.29 Článek 29

(zveřejněno dne: 8. 5. 2018)

Titulek: „Žalobce, který vyšetřuje Weinsteina odstoupil. Ženy jej nařkly z násilí“

Titulek je složen z dvou částí, obě obsahují sloveso, jsou tedy dynamické. Autor informuje čtenáře o obsahu následujícího textu.

Téma:

Odstoupení z funkce newyorského prokurátora z důvodu obvinění ze sexuálního obtěžování.

Obsah:

V prvním odstavci autor rozšiřuje informace z titulku a uvádí čtenáře do kontextu. V dalších odstavcích autor zmiňuje detaily týkající se kauzy a cituje vyjádření Schneidermana. V posledním odstavci autor představuje hnutí *#MeToo* i dění kolem amerického producenta Weinsteina.

Akteři:

newyorský prokurátor Eric Schneiderman, Harvey Weinstein, newyorský guvernér Andrew Cuomo

Identita hnutí:

Hnutí je zde lokalizováno do západní části světa. Jako spouštěč hnutí je v článku opět označen americký producent Harvey Weinstein.

Identita oběti:

Oběť v článku představuje žena v pozici zaměstnance, která potřebuje ochranu. Oběť je tedy opět v podřízené pozici.

Identita obviněného:

Autor se v článku zastává obviněných osob a označuje je jako „*oběti*“ hnutí. Obviněný je v článku muž.

Neutrální zpracování:

Autor v článku hodnotí obviněné osoby jako oběti. Tím se zastává obviněných osob a promítá tak do textu svůj postoj.

5.30 Článek 30

(zveřejněno dne: 21. 5. 2018)

Titulek: „Konec francouzského milovníka? Za hvízdání na ženy hrozí pokuta 750 eur“

Titulek je složen ze dvou částí. První věta je dynamická a je formou otázky. To dává textu spíše charakter komentáře. Druhá část rovněž obsahuje sloveso a je tedy dynamická.

Téma:

Článek se zabývá zpřísněním zákonů, které penalizují sexuální obtěžování ve Francii.

Obsah:

První odstavec článku rozšiřuje informace z titulku. V dalších odstavcích autor hovoří o problematice sexuálního násilí a možných důsledcích zvýšení penalizací. Informace o nových zákonech cituje autor z periodika The Independent. V druhé polovině článku autor zmiňuje názory odpůrců takových zákonů z důvodu „*konec francouzské romantiky*“. Hnutí je v článku zmíněné pouze okrajově a to prostřednictvím odkazu na jiný článek.

Akteři:

Francouzský prezident Emmanuel Macron, právnická Emmanuelle Menard, ministryně pro rovné příležitosti Marlene Schiappa

Identita hnutí:

Hnutí není v článku blíže charakterizováno. Dostává se do kontextu problematiky sexuálního násilí na ženách.

Identita oběti:

Oběť je v článku zastoupena ženou.

Neutrální zpracování:

Titulek článku autor tvoří otázkou, což naznačuje spíše subjektivní žánr komentáře. V textu článku autor dodržuje zásady neutrálního zpracování.

5.31 Článek 31.

(zveřejněno dne: 22. 5. 2018)

Titulek: „Japonské novinářky čelí sexuálnímu obtěžování, ukázal průzkum“

Titulek je tvořen souvětím, obsahuje sloveso, je tedy dynamický. Informuje čtenáře o obsahu následujícího textu.

Téma:

Článek se zabývá problematikou sexuálního násilí v Japonsku ze strany mocných mužů.

Obsah:

V prvním odstavci autor rozvíjí informace z titulku. Uvádí výsledky ankety a důvod jejího zorganizování. V dalších odstavcích autor přibližuje problematiku sexuálního obtěžování v Japonsku. Uvádí statistiky a citaci mluvčí organizace Women in Media Network Japan nebo britský deník The Guardian.

Hnutí autor článku zmiňuje ve třetím a předposledním odstavci. Poslední odstavec shrnuje obsah článku.

Aktéři:

mluvčí organizace Women in Media Network Japan Chie Matsumotová, Majumi Taniguči

Identita hnutí:

Hnutí je zde pojmenováno jako fenomén, tudíž je mu připisána mimořádnost. Hnutí je dále označené jako celosvětové, ale autor uvádí, že se rozvinulo v USA a v západní Evropě.

Identita oběti:

Oběť je v textu zastoupena ženou. Žena je v podřízené pozici a není schopna se bránit nebo se obává o ztrátu pracovní pozice či společenského zstuzení.

Identita obviněného:

Obviněný je v textu nazván predátorem. Slovo predátor můžeme interpretovat jako silného jedince, jež útočí na jedince slabšího. Predátor se vyznačuje dravým způsobem života a jeho oběť je kořist. Pokud daný model predátora aplikujeme na problematiku sexuálního násilí, dojdeme k tomu, že obtěžování není věc motivovaná pouze sexuálně, ale je motivovaná i rozložením moci ve společnosti, kde predátor hledá svou kořist.

Obviněný je muž v nadřízené pozici, co zneužívá svou moc k sexuálnímu obtěžování a cíleně si hledá slabé ženy jako oběti.

Neutrální zpracování:

Autor dodržuje zásady neutrálního zpracování.

5.32 Článek 32

(zveřejněno dne: 22. 5. 2018)

Titulek: „Weinstein se vydal policii, obvinili ho ze znásilnění a sexuálních zločinů“

Titulek je dynamický a je tvořen souvětím. Autor informuje čtenáře o obsahu následujícího textu.

Téma:

Tématem článku je případ obvinění amerického producenta Harveyho Weinsteina.

Obsah:

V prvním odstavci autor rozšiřuje informace z titulku a shrnuje obsah následujícího textu. V dalších odstavcích autor zmiňuje vývoj procesu amerického producenta. Autor v článku zmiňuje ženy, které producenta obvinily, vyjádření prokurátorky i samotného Weinsteina. Autor čerpá z informací agentury APOD.

Akteři:

Harvey Weinstein, herečky Salma Hayeková, Gwyneth Paltrowová, Lucie Evansová, Rose McGowanová, prokurátorka Joan Illuzivoá, prokurátor Cyrus Vance

Identita hnutí:

Hnutí je v článku označené jako „celosvětové“ a „mezinárodní“. Hnutí na základě článku odstartovala kauza kolem Weinsteina. Cíl hnutí je na základě článku boj proti sexuálnímu násilí.

Identita oběti:

Obětí je v článku žena v podřízené pozici.

Identita obviněného:

Obviněným je v článku muž, konkrétně Weinstein, který je v článku označen jako „hollywoodský magnát. Opět je tedy obviněnou osobou muž disponující množstvím moci, kterou zneužívá.

Neutrální zpracování:

Autor článku dodržuje zásady neutrálního zpracování.

6 Závěr

V této části práce zhodnotíme výsledky výzkumu a zaměříme se na zodpovězení výzkumných otázek a potvrzení či vyvrácení hypotéz.

První výzkumná otázka a hypotéza

V textech týkajících se hnutí *#MeToo* autoři textu pokládají obviněnou osobu většinou za muže. Autoři zmiňují obviněnou osobu ženu, tedy sexuálního násilníka ženského pohlaví pouze v pěti z třiceti dvou článků. To znamená, že žena je automaticky považována za oběť sexuálního násilí.

Motiv sexuálního násilí v důsledku zneužití moci vysoce postaveným člověkem je v textu častý. Objevuje se v patnácti z třiceti dvou textů. Vztah oběti a obviněného člověka je nerovný. Oběti jsou v podřízené pozici a jsou obviněnou osobou zastrašovány.

Obhajoba obviněných osob nebo důraz na presumpci nevinny se v textech objevuje osmkrát. V jednom extrémním případě autor článku charakterizuje obviněnou osobu jako oběť hnutí *#MeToo*. Z výzkumu tedy nevyplývá, že by obhajoba sexuálních násilníků byla tendencí redakce.

Nejvýraznějším aktérem hnutí je americký producent Harvey Weinstein, který se z třiceti dvou textů objevil přesně v polovině z nich. Ve čtyřech textech byl Weinstein chybně označen jako důvod počátku hnutí *#MeToo*,

Druhou nejvýraznější osobou textů je současný americký prezident Donald Trump, který se objevil v devíti textech.

Hypotéza, že texty budou založeny na kontrastu silné osoby sexuálního násilníka a slabé oběti, se potvrdila. Stejně tak lze potvrdit hypotézu, že obviněná osoba je automaticky muž. Za překvapivý výsledek lze předpokládat výraznou roli amerického prezidenta ve zkoumaných textech.

Druhá výzkumná otázka a hypotéza

Za oběť sexuálního násilí je ve většině článků považována osoba ženského pohlaví, která je podřízena muži na vysoké pozici. Oběť je v textech považována za bezbrannou ženu, která se obává ztráty zaměstnání nebo zesměšnění. V šesti textech z třiceti dvou dochází k zpochybňování výpovědí žen a pouze tři texty informují čtenáře o fyzickém vzhledu oběti.

Hypotézu, že v roli oběti bude žena v podřízené pozici lze potvrdit.

Třetí výzkumné otázka a hypotéza

Autoři redakce iDNES.cz ve všech článcích označují hnutí jako kampaň. Přesto, že význam těchto dvou výrazů je podobný, není zaměnitelný. Výraz hnutí vyjadřuje sdružení lidí, kteří se sdružují k určité organizaci za účelem prosazení společné myšlenky. Výraz kampaň vyjadřuje boj nebo tažení proti něčemu. Výraz kampaň tedy dává hnutí mírně agresivní a bojovnou konotaci. Oproti kampani je hnutí výraz mírnější.

Hnutí *#MeToo* je nejčastěji označováno za kampaň proti sexuálnímu násilí nebo obtěžování. Ve čtyřech článcích se objevuje výrok, že kampaň bojuje za rovnoprávnost mezi muži a ženami. Tento výrok rozšiřuje působnost hnutí.

Krom problematiky sexuálního násilí se hnutí dostává nejčastěji do kontextu politického dění. Článků, kde se objevuje tematika hnutí zároveň s politikou je osmnáct z celkových dvaatřiceti. Hnutí tedy zcela evidentně zásadně ovlivnilo politické dění. Z hnutí se tedy krom prostředku boje proti sexuálnímu obtěžování stává politická zbraň.

Protože aktéři článků pochází zejména z prostředí politiky nebo showbiznysu, lze hnutí interpretovat jako jev týkající se vyšších vrstev společnosti.

Hnutí je charakterizováno jako celosvětové pouze v jednom z článků, zatímco do USA autoři lokalizují hnutí v sedmi textech.

Hnutí se v textech příkládá značný význam. Jako projev důležitosti lze považovat výroky, které hnutí charakterizují jako zásadní, zlomové nebo rozsáhlé. Takových textů se ve vzorku objevilo jedenáct.

Obraz hnutí se v průběhu času zásadně neprojevuje.

Naše hypotéza, že hnutí bude významné v politickém kontextu a mezi lidmi vysokého postavení se potvrdila, stejně tak jako hypotéza, že hnutí bude primárně lokalizované do USA. Naopak hypotéza, že obraz hnutí se bude s časem proměňovat se nepotvrdila.

Čtvrtá výzkumná otázka a hypotéza

Porušení neutrálního zpracování se v textech příliš neobjevuje. Projev subjektivizace se objevuje v osmi článcích. V textech, kde je zřejmý autorův postoj je postoj vždy negativní vůči hnutí *#MeToo*. Subjektivní prvek, který se staví k hnutí pozitivně se objevuje pouze v jednom z článků, kde autorka hodnotí zážitky obětí jako „*otřesné*“.

Hypotéza, že v textech bude patrná výrazná subjektivizace se nepotvrdila. Míra subjektivizace se s časem neměnila, tudíž ani tato část hypotézy nebyla správná.

Jméno a příjmení autorky práce:	Natalie Máchová
Název katedry:	katedra bohemistiky
Název fakulty:	Filozofická fakulta
Název diplomové práce:	Reprezentace hnutí MeToo internetovým zpravodajským webem iDNES.cz
Vedoucí diplomové práce:	Mgr. Vladimír Polách, Ph.D.
Počet znaků:	123 593
Počet příloh:	32
Počet titulů použité literatury:	24
Klíčová slova:	hnutí MeToo, Harvey Weinstein, sexuální obtěžování, sexuální násilí, zneužití moci, iDNES.cz

Anotace:

Bakalářská diplomová práce se zabývá způsobem reprezentace hnutí MeToo v rámci internetového zpravodajského média zpravy.iDNES.cz. První část práce poskytuje teoretické zakotvení a druhá část popisuje užitou metodologii. Jako hlavní metodu výzkumu jsme určili kritickou diskurzivní analýzu. Stanovili jsme si čtyři základní výzkumné otázky, na které jsme následně hledali odpovědi v analytické části práce. V práci se zabýváme reprezentací identit, které se v textech spojených s hnutím objevují, a to konkrétně identity osoby obviněno ze sexuálního obtěžování, oběti sexuálního obtěžování a identity celého hnutí. Výsledky výzkumu jsou zahrnuty v závěru práce.

Resumé:

Bachelor thesis focuses on the picture of the MeToo movement in the online news outlet iDNES.cz. The aim of this work is to monitor how this particular online media created the picture of a global phenomenon following the methodology of Norman Fairclough's critical discourse analysis.

We have selected only those articles which were subdivided into sections *foreign news* (zahraničí) and *domestic news* (domáci). The critical discourse analysis (CDA) focuses mainly on the created identities and relations between them. We anticipated, that we will reveal unequal relations.

The most important chapters of the theoretical part of the thesis define the MeToo movement in general and the term discourse and critical discourse analysis.

Because the CDA is a complex method, we have added the methodological part, where we explain the way of application of the method on the selected texts. We have defined four main questions to answer while analysing selected articles. The first question is: „***What is the identity of the person accused of sexual harassment or violence?***” The second question is: „***What is the identity of the abused person?***” Next question is „***What is the identity of the MeToo movement?***” and the last question is: „***Did the authors observe the rules of the neutral text processing?***” Neutral text processing is important part of the journalism objectivity. We have also defined the main hypothesis, which represent anticipated results of the analysis.

Why analysing the articles, we have defined eight criterias. By each text we have described:

a) the title of the article; b) the theme of the text; c) the content of the article; d) the participants of the event; e) the identity of the MeToo movement; f) the identity of the accused person; g) the identity of the abused person; h) the neutral text processing

The analysis mostly confirmed the hypotheses. The abused person is automatically considered as a woman although the MeToo movement supports equally men and women. The relation between men and women is unequal as the man is considered as a powerful person using his power to abuse weaker and less powerful women (mostly).

As the beginning of the movement is considered the Weinstein's affair in 2017, although the movement was settled in 2006.

Zdroje

Tištěné zdroje:

BARTOŠEK, Jaroslav. *Jazyk žurnalistiky*. In Daneš, F. a kol. *Český jazyk na přelomu tisíciletí*. Praha: Academia 1997

BEČKA, Josef. *Jazyk a styl novin*. Praha: Novinář, 1973

ČECHOVÁ, Marie a kol. *Současná stylistika*. Praha: Lidové noviny, 2008

ČECHOVÁ, Marie: *Čeština, řeč a jazyk*. 2., přepracované vyd. Praha: ISV, 2000

FAIRCLOUGH, Norman. *Critical discourse analysis. The critical study of language*. New York: Routledge 2010

FAIRCLOUGH, Norman. *Discourse and social change*. Cambridge: Polity press, 1992

FOUCAULT, Michael. *Diskurs, autor, genealogie*. Praha: Nakladatelství Svoboda 1994

LAKOFF, George a JOHNSON. Mark. *Metafory, kterými žijeme*. Brno: Host, 2002

LAPČÍK, Marek. *Diskurs jako téma diskursu: O diskursu bez Habermase i bez Foucaulta? Poznámky ke konceptualizaci pojmu*. In: FORET, Martin, Marek LAPČÍK a Petr ORSÁG. *Kultura – Média – Komunikace* 1/2009. Spektákl, mizející realita a (ne)bezpečí informací, diskurs(y) o diskursu. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2009

NEKVAPIL, Jiří. *Úvodem k monotematickému číslu „Analýza promluv a textů, analýza diskursu“*. In *Sociologick časopis* 42, č. 2, 2006

REIFOVÁ, Irena. *Slovník mediální komunikace*. Praha: Portál 2004

RUB-MOHL, Stephan a BAKIČOVÁ Hana. *Žurnalistika*. Praha: Grada, 2005

SEDLÁKOVÁ, Renáta: *Výzkum médií: nejpoužívanější techniky a metody*. Nakladatelství Grada 2015.

SVOBODOVÁ, Jindřiška, HAMRUSOVÁ, Šárka a HINKOVÁ, Barbora: *Kritické čtení mediálních textů*. Univerzita palackého v Olomouci 2018.

SZYMANEK, Krzysztof: *Umění argumentace: terminologický slovník*. Olomouc: Univerzita Palackého, 2003

TRAMPOTA, Tomáš a VOJTĚCHOVSKÁ, Martina. *Metody výzkumu médií*. Praha: Portál
2010

TRAMPOTA, TOMÁŠ. *Zpravodajství*. Praha: Portál, 200

Online zdroje:

Články redakce iDNES.cz jsou přiloženy v přílohách práce.

About – Me Too Movement. *Me Too Movement*[online]. Copyright© MeToo 2018[cit. 29. 07. 2019].

Dostupné z: <https://metoomvmt.org/about/#history>

Online data (OLA)|SPIR [online]. Copyright© 2016 SPIR z. s. p. o. Všechna práva vyhrazena. [cit. 29. 07. 2019]. Dostupné z: <http://www.netmonitor.cz/online-data-ola>

Mafra. *Mafra – O společnosti*. [online]. Copyright©2019 Mafra a.s. [cit. 29. 07. 2019]. Dostupné z: <https://www.mafra.cz/o-spolecnosti.aspx>

MILANO, Alyssa on Twitter: „If you’ve been sexually harassed or assaulted write „metoo“ as a reply to this tweet“. *Twitter. It’s what’s happening*. [online]. Copyright© 2019 Twitter [cit. 29. 07. 2019].

Dostupné z: https://twitter.com/alyssa_milano/status/919659438700670976?lang=en

GRIGORI AS, Vanessa. *What the Weinstein effect can teach us about campus sexual assault*. In: *The New York Times* [online]. 15. 11. 2017[cit. 2019–06-20]. Dostupné z: <https://www.nytimes.com/2017/11/15/opinion/campus-sexual-assault-weinstein.html?searchResultPosition=2>

Redakce magazínu Glamour. *Post-Weinstein, These are the powerful men facing sexual harassment allegations*. In: *glamour.com* [online]. 18. 5. 2019 [cit. 2019–06-20]. Dostupné z: <https://www.glamour.com/gallery/post-weinstein-these-are-the-powerful-men-facing-sexual-harassment-allegations>

LAUDER, Silvie. *#MeToo odhalilo kulturní krizi, kterou už nelze ignorovat*. In: *Respekt* [online]. 4. 1. 2019 [cit. 2019–06-19]. Dostupné z: <https://www.respekt.cz/spolecnost/metoo-ukazalo-kulturni-krizi-kterou-uz-nelze-ignorovat>

Redakce BBC. *Harvey Weinstein timeline: How the scandal unfolded*. In: *BBC* [online]. 24. 5. 2019 [cit. 2019–06-19]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/news/entertainment-arts-41594672>

Přílohy

Článek 1

Prolomit mlčení. Miliony příběhů o sexuálním násilí zaplavily internet

Během několika dní se na sociálních sítích zapojily miliony žen, ale i mužů do kampaně, jež odhaluje děsivý rozsah sexuálního násilí a obtěžování ve společnosti. Veřejnost o něm často neví nebo ho marginalizuje. Pod heslem „já taky“ zveřejňují ženy zážitky, jež si mnohdy nechávaly pro sebe ze strachu či studu.

Vše rozpoutala americká herečka Alyssa Milano, která reagovala na zprávy o sexuálních útocích v Hollywoodu (viz skandál Harveyho Weinsteina).

„Já taky,“ napsala v neděli Milano na Twitter, aby se svěřila, že i ona se stala obětí nevyžádaných sexuálních návrhů.

A přidala vysvětlující doušku: „Navrženo přítelem: Kdyby všechny ženy, které byly sexuálně obtěžovány nebo napadeny napsaly ‚Já taky‘ do statusu, mohly bychom lidem ukázat rozsah tohoto problému“. Alyssa Milano (Twitter) @Alyssa_Milano 15.října 2017 v 22:21, příspěvek archivován: 18.října 2017 v 12:30

If you've been sexually harassed or assaulted write 'me too' as a reply to this tweet. <https://t.co/k2oeCiUf9n> odpovědět retweet oblíbit

Spustila tím lavinu. Na sociálních sítích se začaly množit výpovědi žen, které se s nevyžádanou pozorností ze strany mužů setkaly – od rádoby nechtěných doteků na veřejných místech přes sexistické poznámky až po fyzické obtěžování a znásilnění.

Během pouhých tří dnů připojilo hashtag ***MeToo** ke svému příspěvku na Twitteru nebo Facebooku přes dvanáct milionů uživatelů. Některé ženy dodaly pouze, že nemají sílu svou zkušenost veřejně popisovat, jiné však kromě hesla sdílely příběhy sexuálního obtěžování nebo napadení.

Děsivá je často nejen samotná sexuální agresivita, ale také nezáměr či nepochopení okolí, které oběti popisují.

„Bylo mi dvanáct a jemu patnáct. Svěřila jsem se učitelce, ta mi ale řekla, že je to moje vina, protože jsem se k němu chovala přátelsky,“ popsala svou zkušenost žena z Manchesteru.

„Kamarád‘ mi pak řekl: ‚Málo jsi s ním bojovala. Zjevně jsi to chtěla. Jenom děvky neumí říct ne,‘“ vzpomíná další.

Některé příspěvky upozorňovaly na známou statistiku, že pachatelem sexuálního násilí nebývá zpravidla „úchyl z parku“, ale že

jde většinou o blízké či příbuzné. „Jen proto, že jste s někým ve vztahu, ještě neznamená, že ten někdo má nárok na vaše tělo, kdykoliv a jakkoliv se mu zachce.“

Problém se ovšem netýká jen žen. Se sexuálním zneužíváním se potýkají také muži. I oni se k hashtagu hlásí. „Byl jsem znásilněn, když mi bylo sedmnáct let. Sexuální útoky se dějí všem genderům a musí to přestat,“ píše jeden .

Kampaň rezonuje i v Česku

Otfresné zážitky začaly brzy na sítích zveřejňovat i ženy z České republiky. „Bylo mi 16. Přemlouval mě a já nechtěla. Přemlouval a přemlouval. Já odmítala a odmítala. Nakonec mi chytil ruce a udělal to,“ popsala jedna uživatelka na Twitteru .

„Bylo mi 12 a jela jsem vlakem za babi. Kupéčka plný, tak jsem si četla na chodbě. Dědek si u mě vyhonil a plesknul mi to před nohy,“ popsala další .

„***MeToo** a opravdu je rozdíl mezi neškodným projevením zájmu a obtěžováním (za všechny gesto felace od kolemjdoucího na plném nádraží),“ zapojila se do kampaně také socioložka Kateřina Kňapová. Kateřina Kňapová (Twitter) @KnapovaKatka 18.října 2017 v 07:09, příspěvek archivován: 18.října 2017 v 15:55

***MeToo** a opravdu je rozdíl mezi neškodným projevením zájmu a obtěžováním (za všechny gesto felace od kolemjdoucího na plném nádraží) odpovědět retweet oblíbit

Novinářka Silvie Lauder pak velmi konkrétně popisuje, s čím se běžně setkává už od dvanácti. „To je šestadvacet let pokřikování, osahávání a dalších nepříjemných situací, které vám zkaží den. A pamatujete si je léta poté. (...) Jedu tramvají, nade mnou stojí chlap a masturbuje. (Bylo mi osmnáct, dodnes je mi slabo, když si na to vzpomenu.) Jsem v klubu, přijde za mnou kluk a řekne jen: ‚Polykáš?‘“

„Jedu na eskalátorech na Pankráci, chlápek se postaví těsně za mnou a dýchá mi na krk, pak se těsně vedle mě (v intimní zóně) postaví na nástupišti metra, pak mě sleduje do vagónu. Jdu po Václaváku, chlápek, co tam stojí jako ‚živá socha‘, mi tlumeně řekne: ‚Já vím, co bych ti strčil do tvý tvójí červený pusy.‘ Pocházím kolem Muzea, ve zúženém místě u stavby mě míjí chlap, chytne mě za zadek a něco mi říká. A ne, neviním všechny muže. A ano, mám muže velmi ráda,“ dodává.

„Jistěže ***metoo** ! Jak by ne, upřímně pochybuju, že by tu kdokoli mohl říct *menot . Podoby různé, jisté je, že to společnost dosud toleruje/skrývá = schvaluje ve všech. Činím tohle zbytečné gesto proto, aby to jednou nemusely/i zažívat moje, naše, vaše dcery/synové – a jelikož to nebude mít valný smysl, tak aby o tom aspoň věděly/i,“ píše další žena na Facebooku.

Obětí sexuálního násilí se stala také česká eurokomisařka Věra Jourová. Podle serveru Politico v reakci na kampaň vyzvala ve středu v Bruselu ženy, aby se nebály svěřit a agresora nahlásily. Co byste nechtěli slyšet ve vězení

Kampaň vyvolala odezvu také mezi muži, kteří sami obětí sexuálního napadení nebyli. Někteří se od záplavy svědectví

distancují a pod hashtagem *MeNot tvrdí, že se vůči ženám vědomě nikdy ničeho nedopustili. Jiní se zamýšlejí nad tím, co lze změnit.

Do kampaně se zapojil například australský spisovatel Benjamin Law, který se pod hashtagem *HowIWillChange (jak se změním) dušuje, že nad záležitostmi nemávne rukou. „Chlapi, řada je na nás,“ vyzývá zároveň ostatní muže.

„Je snadné říct, ne všichni muži to dělají. Těžší je přiznat, že ano – občas jsem to taky udělal,“ připouští muž z Atlanty .

„Přestaňte učit dívky jak se vyhnout znásilnění, a začněte učit muže, aby neznásilňovali,“ opakuje na Twitteru jedna uživatelka častou námitku, že poučky, jak se znásilnění vyhnout, vedou k přičítání podílu na znásilnění obětem (viz Co se učí policisté o znásilnění).

„Muži by si z kampaně *MeToo neměli vzít to, že ženy potřebují větší ochranu, ale že muži potřebují převychovat,“ přitakává jí mladík z Massachusetts .

A jiný uživatel radí, jak na to : „Myslím, že zlaté pravidlo pro muže by mělo být: Pokud jste muž, neříkejte ženě na ulici nic, co byste nechtěl, aby vám řekl jiný muž ve vězení.“

http://zpravy.idnes.cz/metoo-kampan-se...i.aspx?c=A171018_115142_zahranicni_kha

Článek 2

Také jsem obtěžoval ženy, kál se izraelský rabín v modlitbě

Do kampaně upozorňující na skryté sexuální násilí a přehlížené obtěžování se hromadně zapojily také izraelské židovky. Pozornost vzbudilo i pokání rabína, jenž se prostřednictvím modlitby přiznal, že se sám choval k ženám v minulosti nepřijatelně.

Dochází k tomu všude. Na tržnici v centru Jeruzaléma, v letadle během cesty do Izraele, po cestě domů z ortodoxní svatby v Brooklynu. Také židovské ženy se na internetu svěřují se zkušenostmi s obtěžováním, osaháváním nebo napadením, píše The Jerusalem Post (viz Kampaň ***MeToo** prolomila mlčení).

„Bylo mi osmnáct a letěla jsem do Izraele – poprvé úplně sama. V noci mě vedle sedící muž pod příkrývkami opakovaně osahával,“ popsala svůj zážitek třeba Debra Nussbaum Cohenová, zahraniční dopisovatelka deníku Haaretz. „V té době jsem nebyla dost sebevědomá ani pohotová, abych se ohradila nebo přivolala stevarda. Buďte si ale zatraceně jistí, že jsem udělala všechno proto, aby mé dcery takové nebyly,“ dodala novinářka.

Leah Solomonová, žena z Jeruzaléma, zase vyličila, jak před lety jela jako vychovatelka na dětský tábor. Čtyři dívky ve věku čtrnáct až patnáct let za ní tehdy přišly a svěřily se jí, že byly zneužity stejným mužem. Pořadatelé se však odmítli věci zabývat, neboť k napadení došlo mimo areál tábora.

„Frustruje mě, když nás duchovní posílají mluvit s lidmi z ulice, aniž by si uvědomovali, jakému obtěžování při tom musíme čelit,“ komentovala doktorandka Eliana Fishmanová, která se v létě účastnila židovského studijního programu v New Yorku, pokyny vedoucích, kteří posílali mladé ženy mezi bezdomovce. „Vytvářím kulturu, proti jejímž nejhorším projevům pak bojuji“

Kampaň však rezonuje i mezi muži, jak ukázal příklad rabína Andrew Shapira Katze z izraelské Beerševy. Ten se na Facebooku přiznal, že také on obtěžoval ženy a spoluvytvářel společnost, jež nepatřičně jednání přehlížela a utrpení obětí zlehčovala. Učinil tak formou modlitby, která je spojována s židovským svátkem Jom kipur (Den smíření), při níž věřící prosí za odpuštění těch, jimž ukřivdili.

„Nerespektoval jsem. Zneužíval jsem. Obtěžoval jsem. Škodil jsem. Hledal jsem sexuální uspokojení bez ohledu na city druhých. Dotýkal jsem se, aniž jsem měl jistotu svolení,“ poká se rabín na internetu. „Většinu z toho jsem učinil jako chlapec. Ale ne vše,“ pokračuje.

A zároveň upozorňuje, že i zdánlivě banální jednání, které oběti často mlčky přecházejí, neboť je pro ně každodenní realitou, vytváří podhoubí pro závažnější činy a jejich bagatelizaci. „Možná si většina žen ani nevzpomene, možná nejde o věci, na něž v kampani přímo upozorňuji. No a co. Podílel jsem se na utváření této kultury, přestože jsem sám proti jejím nejhorším projevům bojoval,“ píše Katz.

„Cítím hanbu. Cítím bolest pro bolest, kterou jsem způsobil. Cítím se zodpovědný. Ale můžu být lepší, můžu dělat víc, dodává.

http://zpravy.idnes.cz/metoo-kampan-se...i.aspx?c=A171019_120439_zahranicni_mpl

Článek 3

Evropský parlament je „líhň“ sexuálního obtěžování, tvrdí jeho zaměstnanci

Vlna odhalování případů sexuálního obtěžování, která se začala po světě šířit v souvislosti s aférou amerického filmového producenta Harveyho Weinsteina, zasáhla i Evropský parlament. Obvinění z obtěžování či dokonce znásilnění vzneslo v uplynulých dnech prostřednictvím médií několik zaměstnankyň instituce.

Sexuální služby výměnou za pracovní smlouvy, sex s mladými zaměstnankyněmi výměnou za pomoc s legislativní případy či zajišťování prostitutek pro nadřízené. To je výčet jen některých obvinění, ke kterým má na půdě Evropského parlamentu docházet. Případy zmapoval server Politico . Vysoce postavený poslanec měl prý před svou asistentkou masturbovat, jiný svou podřízenou osahával a další měl položit ruku na zadek dvaadvacetileté asistentky svého kolegy během pracovního obědu, pokračuje ve výčtu server.

Na sexuální obtěžování upozorňuje i například server The Times . Tomu se svěčila jedna ze zaměstnankyň Evropského parlamentu, že ji překvapilo, když k ní jeden z nadřízených přistoupil a jakmile se zavřely dveře, začal se jí v prázdném výtahu dotýkat a nemravně jí šeptal do ucha. „Hladil mě po vlasech, po krku, pokračoval i dolů po mých zádech. Zkameněla jsem, byla jsem strachy bez sebe,“ popsala mladá žena. Strach o práci a kariéru

„Pověděla jsem o tom kolegovi, který řekl, abych incident nahlásila. Nakonec jsem to ale neudělala. Bála jsem se, že bych mohla přijít o práci. Bála jsem se i ostudy a zničení mé kariéry,“ vysvětlila. Muž, který ji obtěžoval, ženatý otec dvou dětí, zůstal i nadále v poslanecké lavici Evropského parlamentu.

Rozhodně nejde o ojedinělý případ. Server The Times totiž více než desítka zaměstnankyň Evropského parlamentu potvrdila, že je poslanci sexuálně obtěžovali.

„Když se dívám zpátky, působí šíleně, že jsem nic neudělala. Ale nechtěla jsem se dostat do problémů se svým šéfem,“ okomentovala incident mladá žena. „Věděl, že jsem nesmělá a tichá. On byl velmi výřečný, suverénní a ostřílený politik. Zjevně věděl, že mu to projde,“ dodala.

Zároveň tvrdí, že Evropský parlament je „líhň obtěžování“. Poslanci prý úmyslně zaměstnávají jako své asistentky mladé ženy a necítí se „zodpovědní nikomu“. Podle člena komise pro obtěžování může už samotné uspořádání kanceláří Evropského parlamentu „snadno vést k obtěžování“.

Ženy popisují pracovní prostředí v Evropském parlamentu jako „kulturu ticha,“ kde oběti neví, na koho se obrátit. „I potom, co jsem našla pomoc, kolegové mě aktivně odrazovali od nahlašování na policii,“ uvedla jedna z obtěžovaných žen.

Diskuze o sexuálním obtěžování se na půdě Evropského parlamentu rozproutila po obviněních vznesených proti hollywoodskému producentovi Harveyemu Weinsteinovi (více o Weinsteinově kauze najdete v tomto článku: Vyrůstal jsem v jiné době, brání se producent) .

Poslanci ve čtvrtek na plenárním zasedání ve Štrasburku schválili rezoluci, ve které ostře odsoudili takové obtěžování a vyzvali, aby případy, které se staly na půdě europarlamentu, důkladně vyšetřili nezávislí odborníci.

Více než hodinu debatovali ve středu poslankyně a několik málo poslanců o obviněních ze sexuálního obtěžování uvnitř Evropského parlamentu. Několik z nich mělo na svých stolcích transparent s heslem ***metoo** (*játaké), kterým v posledních týdnech ženy na twitteru doprovázely své líčení případů, kdy se staly oběťmi sexuálního obtěžování či znásilnění.

O obviněních ze sexuálního obtěžování uvnitř Evropského parlamentu debatovali poslankyně a několik poslanců už ve středu. Některé z nich měly na svých stolcích transparent s heslem ***metoo**, kterým v posledních týdnech ženy na sociálních sítích doprovázely své líčení případů, kdy se staly oběťmi sexuálního obtěžování či znásilnění. Berta Herrero (Twitter) @Be_Herrero 23.října 2017 v 11:34, příspěvek archivován: 25.října 2017 v 11:01

***MeToo** ? The European Parliament starts the week full of these posters. Zero tolerance to all possible kinds of harassment!
<https://t.co/mgiVM42Fm5> 15 lidí to sdílí odpovědět retweet oblíben

Několik poslankyň a zaměstnankyň Evropského parlamentu napsalo dokonce dopis předsedovi Antoniovu Tajanimu. „I my jsme se staly oběťmi či svědky zneužívání, sexistických komentářů a chování, sexuálního obtěžování na tomto pracovišti, které spáchali poslanci či jeho zaměstnanci,“ uvedly v textu.

Tajani v pondělí při zahájení plenárního zasedání parlamentu ve Štrasburku slíbil tvrdý postih sexuálního obtěžování. Nezávislé externí vyšetřování ale tehdy označil za nepotřebné. V parlamentu už od roku 2014 existuje pracovní skupina, na kterou se oběti mohou obrátit, zdůvodnil své přesvědčení. Nahlášena byla i dvě znásilnění

Tajani v pondělí zdůraznil, že Evropský parlament má dobře zavedené procedury pro řešení obtěžování, poradní komise však „žádné formální stížnosti ohledně sexuálního obtěžování neobdržela“. Přitom čtyři zaměstnankyně Evropského parlamentu serveru Politico potvrdily, že stížnosti vznesly. Server uvádí, že byly nahlášeny i dvě znásilnění.

Od roku 2002 právo Evropské unie sexuální obtěžování zakazuje. Předsedkyně Evropského ženského lobby Joanna Maycocková však problém popisuje jako aktuální napříč všemi institucemi Evropské unie. Podle serveru Politico zatím nahlásilo své případy obtěžování médiím 87 žen a šest mužů pracujících pro instituce Evropské unie.

Všichni, kteří si nepříjemnou zkušeností prošli, tvrdí, je mnoho překážek, které brání obětem hlásit případy znásilnění, napadení i obtěžování - povolení nutné pro policii ke vstupu do Parlamentu, imunita poslanců či připojení stížností k pracovním složkám v interní databázi EU.

„Stále tu nemáme adekvátní prostředky k zajištění, aby se ženy cítily dostatečně bezpečně a ohlašovaly incidenty. Oprávněně se cítí, že tu nejsou žádné skutečné důsledky pro pachatele sexuálního obtěžování. Co je horší, velmi často očekávají, že právě ony budou po nahlášení muset snášet negativní důsledky,“ dodala Maycocková.

https://zpravy.idnes.cz/evropsky-parla....aspx?c=A171025_092900_zahranicni_liv

Článek 4

Orgie v letadle a sexuální obtěžování. V síti **MeToo** uvázl i Bill Clinton

Jestliže byl z osahávání obviněn devadesátiletý stařec na kolečkovém křesle George Bush, muselo dojít i na Billa Clintona. Už je to zřejmě tady. Nejde o Moniku Lewinskou a další ututlané skandály. Tohle se údajně stalo, když po odchodu z Bílého domu létal letadlem miliardáře Rona Burklea. Letadlu se výmluvně přezdívá Air Fuck One.

Bylo to poté, co v lednu 2001 Clinton skončil jako prezident. Pomáhal tehdy s byznysem Burklemu, což je bohatý investor, filantrop – a muž s pověstí playboye, odtud zřejmě přezdívka letounu. Při cestách po celém světě byly na palubě také mladé dívky, z nichž čtyři nyní vznesly žaloby s tím, že na ně tehdy Clinton sexuálně zaútočil. Požadují vysoké odstupné.

Informaci zveřejnil bývalý známý novinář listu New York Times a Newsweeku Edward Klein, který později pracoval i pro bulvár a napsal několik knih o Clintonovi a dalších amerických prezidentech. V textu pro britský server Daily Mail uvedl, že zprávu dostal z Demokratické strany, kam patří i Clinton.

Není zatím jasné, co přesně Clinton během okružního letu kolem světa údajně udělal čtyřem dívkám, které na něj nyní podaly žalobu. Rozhodně to pro něj, ale i pro manželku Hillary znamená těžký problém, protože výklad pojmu sexuální obtěžování se v posledních týdnech radikálně rozšířil. Sexuální skandály minulosti

Případ Clintonova prezidentského předchůdce George Bushe staršího, který je nyní popotahován za desítky let stará neprokazatelná sáhnutí na pozadí během focení, je pro něj varovný. Dopad obvinění je nyní mnohem horší, nařčený je automaticky považován za viníka bez možnosti obhajoby. Proto fakt, že zpráva přišla zrovna od demokratů, zdánlivě nedává smysl.

Ve skutečnosti to má hlubokou logiku. Jak v USA roste vlna obvinění ze sexuálního obtěžování – v úterý byl například stažen z obrazovky televize CBS prominentní moderátor Chris Rose, uvnitř Demokratické strany roste tlak na přehodnocení Billa Clintona a jeho skutečných i údajných sexuálních skandálů.

Sílí pocit, že Clinton ze všeho unikl příliš snadno, protože strana ho jako prezidenta bránila zuby nehty. A to na ni nevrhá dobré světlo.

Na pilu tlačí ti, kdo si myslí, že Clinton nyní představuje fatální zátěž, protože demokraté působí dost nevěrohodně a pokrytecky, když v posledních dnech říkají, že přišel čas posvítit si také na obvinění Donalda Trumpa ze sexuálního obtěžování.

Další skupinou jsou ti demokraté, kteří nemají rádi Clintonovy a větří šanci, jak oslabit vliv Hillary. Řadě straníků se nelíbí, že ta se v posledních týdnech snaží napasovat do role hlavy protitumpovského hnutí odporu. Clinton je tak tudíž pro ně dobrý klacek na Clintonovou. Z násilnění, osahávání a statisíce dolarů

Třetí skupinou jsou aktivistické feministky, které by chtěly vést svatou válku proti sexuálním obtěžovatelům v duchu padni komu padni.

V tomto ohledu je pro demokraty problém mít na štítě zrovna Billa Clintona. Ten v 90. letech zaplatil 850 000 dolarů, aby se zbavil žaloby ze sexuálního obtěžování ženy jménem Paula Jonesová, k němuž mělo dojít ještě v době, kdy byl guvernérem Arkansasu.

Kromě toho existují další ženy, například Juanita Broadricková, ta dokonce mluví o znásilnění, a Kathleen Willeyová, ta ho viní z osahávání v Bílém domě. Clinton to vždy vehementně popíral, což liberálky a feministky vzaly za bernou minci. Teď však mají ve světle událostí posledních týdnů nepříjemný pocit, že ignorovaly tvrzení obou žen hlavně proto, že Bill Clinton byl „jejich“ liberál a prosazoval feminismus.

Rozpaky, s nimiž demokraté našlapují kolem Clintona, názorně předvedla senátorka Kirsten Gillibrandová, která vždy patřila do tábora Clintonových. Před pár dny vyvolala poprask, když prohlásila, že prezident Clinton měl kvůli aféře Lewinská odstoupit. Ale proč to říká až teď, když tehdy jako mladá demokratka Clintonovy s vervou podporovala? Senátorka to vysvětlila: Myslela jsem to tak, že Clinton by měl odstoupit, kdyby byl prezidentem teď a udělal to, co udělal tehdy. InsertSingleVideo https://zpravy.idnes.cz/metoo-kampan-b...i.aspx?c=A171122_365754_zahranicni_ert

Článek 5

Za znásilnění může nejčastěji někdo známý, roste počet mladých násilníků

Za většinu znásilnění mohou osoby, které oběti znají, než cizí člověk v temném parku, ukazuje analýza 55 loňských pravomocných rozsudků, kterou provedla organizace proFem. Zároveň upozorňuje, že roste počet znásilněných dětí a také sexuální kriminalita mladistvých pachatelů.

Centrum pro oběti domácí a sexuálního násilí proFem se v analýze konkrétně zaměřovalo na typy a věk pachatelů a obětí a rovněž poukázalo na to, čím se soudy řídí při uložení výše trestů. Celkově loni padlo 227 pravomocných verdiktů z 649 nahlášených znásilnění.

Podle právničky a autorky analýzy Veroniky Ježkové alarmující, že se znásilnění dopouští i žáci základní školy. Konkrétně šlo o pět případů. Podle dostupných informací roste i počet mladistvých pachatelů, kterých je až pětina. Nejvíce takových rozsudků dostala Ježková hlavně z krajského soudu v Hradci Králové. Za loňský rok spáchalo v Česku takový trestný čin 34 mladistvých, 25 z nich bylo odsouzeno.

Ovšem dvě pětiny pachatelů, kteří se v loňském roce dopustili znásilnění, odešli od soudu pouze s podmínkou. Důvodem mohla být pachatelova předchozí bezúhonnost, oběť se s násilníkem znala, obžalovaný popíral, že by k něčemu došlo, ale jedním z odůvodnění soudu bylo i to, že dětská oběť neměla zjevné následky a traumata.

S uloženou podmínkou nebo jen ambulantním léčením Ježková nesouhlasí. „Vycházíme z toho, že znásilnění je po vraždě jeden z nejhrošších trestných činů. Pokud se někdo dopustí takového činu na dítěti, není v pořádku a možné je vykonávat trest podmíněný.“ Především se podle ní ignorují nevratná poškození a devastující následky, které tímto činem pachatel oběti způsobí. Žena si za znásilnění může sama, míní řada lidí

Denně se na policii nahlásí dva až tři případy znásilnění, realita je však až desetkrát vyšší. Obětí jsou nejčastěji ženy, pachatelem muž. Podle Ježkové se o řadě činů neví, protože je oběti nenahlásí ve strachu z toho, co bude následovat. Ženy před soudem musí prokazovat, že se intenzivně bránily, jsou jim kladeny nepřipustné otázky a musejí absolvovat několikahodinové výslechy.

Dalším z důvodů je také přístup společnosti. Podle výzkumu organizace Amnesty International si více než tři pětiny dospělých v Česku myslí, že si za znásilnění někdy mohou ženy samy, ať už svým chováním, oblečením nebo tím, že byly opilé a pohybovaly na opuštěných místech samy.

„Společnost stále žije v tom, že násilník vyskočí někde v parku, rychle znásilní, posléze zmizí a není dopaden,“ řekla Ježková. Jak ale ukazují výsledky analýzy, v 75 % případů se pachatel a oběť znali. Nejčastějším pachatelem je někdo známý

Za třetinu znásilnění mohou nejbližší lidé, u dětí to je otec, dědeček nebo matčin partner, u dospělých žen pak přítel. „Ve třech rozsudcích byl popsán případ, kdy děti znásilnil otec, u kterého byly po rozvodu na hlídání,“ zmínila Ježková.

Děti jsou v tomto případě bezbranné, pro nedostatečnou rozumovou vyspělost nejsou schopny rozeznat závažnost situace. Přesto i v tomto případě se soudy ohánějí tím, že musí být prokazatelný vážně míněný odpor, upozornila na nepochopitelné jednání soudů autorka analýzy. 61,5 % znásilněných obětí bylo mladší 15 let.

Organizace by s ohledem na implementování Istanbulské úmluvy zabývající se sexuálním násilím na ženách do českého právního řádu tresty za znásilnění zpřísnila. „Teď máme jedinečnou možnost, jak posunout hranici, aby za znásilnění nebylo možné uložit pouze podmínku,“ uvedla Ježková. Zohlednit by se měl věk oběti i to, zda po znásilnění otěhotněla.

Pozornost se na problém sexuálního násilí a obtěžování zaměřila díky nedávné kampani ***MeToo**. Ta se rozběhla po skandálu filmového producenta Harveyho Weinsteina, který zneužíval herečky. V Česku kampaň vyvolala řadu negativních reakcí, což šéfka organizace proFem Jitka Poláková nechápe a myslí si, že řada lidí problém zlehčuje.

https://zpravy.idnes.cz/znasilneni-ana...omaci.aspx?c=A171122_170607_domaci_ale

Článek 6

V Bílém domě jsem žádné obtěžování nezažila, řekla k aféře Hašková Coolidge

Spojenými státy zmitají v posledním měsíci skandály celebrit i politiků, nařčených ze sexuálního násilí či obtěžování. Podle bývalé asistentky pěti amerických prezidentů je však nesmysl řešit nyní čtyřicet let staré případy. Sama se během svého působení v Bílém domě s ničím podobným nesetkala, uvedla Eliška Hašková Coolidge v Rozstřelu.

Bývalá pracovnice Bílého domu na úvod razantně odmítla, že by si k ní někdy nějaký muž dovolil více, než by měl. Velký rozdíl je podle ní mezi přirozeným respektem a politickou korektností, kdy jsou nastavena nějaká pravidla, která by se měla dodržovat.

Do centra americké diplomacie se dostala v 60. letech a nikdy prý neměla pocit, že by ji jako ženu považovali za méně schopnou. „Zažívala jsem chválu a uznání. Nikdy jsem nezažila, že jsem méněcenná, protože jsem žena, nebo že bych musela pracovat více než muž,“ popsala Hašková Coolidge. Považuje za důležité dělat svou práci dobře a dodržet slovo.

Některé nevhodné situace si přitom podle ní vytvářejí lidé sami, když mají pocit, že jim někdo ukřivdil. „Hillary je dobrý případ,“ připomněla demokratickou kandidátku na americkou prezidentku Hillary Clintonovou, kterou ve volbách porazil Donald Trump. „Nehledáme chyby v sobě, že bychom řekli ‚tak jsem to nemyslel‘, ‚tak jsem to nechtěl udělat‘, a hledáme viníka jinde.“

Povrchnost a nepřesná fakta mohou podle Haškové Coolidge člověka i zničit. Může být totiž obviněn ze skutků, kterých se nedopustil, ale jeho reputace už zůstane poničena. „Násilí je špatné všude a vždycky, ale vytahovat něco, co je čtyřicet let staré, je nesmysl,“ komentovala aféry se sexuálním násilím a obtěžováním, kterých v poslední době výrazně přibývalo a na něž upozorňuje také kampaň ***MeToo**.

Bývalá asistentka prezidentů dále uvedla, že většina společností je dnes připravena, aby do jejich čela mohla nastoupit i žena. Zároveň si však myslí, že se ženy často bojí do politiky vstoupit a že sama zaregistrovala v českém politickém prostředí hrubost, která ženy odrazuje.

„V naší vládní sféře je několik úžasných žen. Přesto do české politiky stále nesměřuje tolik žen, kolik by mohlo, protože ví, jak je snadné zničit si reputaci,“ uvedla. Chování českých mužů je přitom podle ní i bezmála třicet let od revoluce stále v plenkách. „Po 28 letech to moc nepokročilo. Napřed se muži musí dozvědět, co se vyžaduje od gentlemana,“ podotkla.

Hašková Coolidge se už před rokem v Rozstřelu vyjadřovala k chování současného amerického prezidenta Donalda Trumpa (přečtěte si její hodnocení Trumpa). Řada kritiků mu vyčítá, že se k ženám vyjadřuje sexisticky a tím je degraduje. To Hašková Coolidge odmítla s tím, že Trump má ve svém týmu plno schopných žen, například poradkyni Kellyanne Conwayovou. Pokud

Trump někdy působí ve vztahu k ženám povrchně, je to prý tím, že kdysi předsedal porotám soutěží krásy.

Eliška Hašková Coolidge emigrovala v osmi letech s rodinou do Spojených států, kde působil její otec. Po absolvování oboru diplomacie založila v Bílém domě Kancelář prezidentských zpráv, kterou osmnáct let řídila a v níž pracovala pro pět prezidentů. V roce 2006 neúspěšně kandidovala do Senátu jako nestranice za ODS. V současnosti vede kurzy společenského chování a diplomatického protokolu. InsertSingleVideo

https://zpravy.idnes.cz/rozstrel-elisk...omaci.aspx?c=A171123_122637_domaci_ale

Článek 7

Prísnejší zákony a osveta. Macron jde do boje proti sexuálnému násilí

Zpřísněním zákonů, osvětou i lepším financováním příslušných projektů chce prezident Emmanuel Macron bojovat proti sexuálnému obtěžování a násilí, jejichž terčem jsou ve Francii ženy. Hlava státu to v sobotu oznámila v proslovu u příležitosti Mezinárodního dne za odstranění násilí na ženách, informovala agentura AFP.

Francie nesmí být jednou ze zemí, kde mají ženy strach, uvedl Macron. Jedním z cílů jeho nové iniciativy je mimo jiné zbavit oběti sexuálného obtěžování pocitu studu, který je podle francouzského prezidenta jednou z hlavních příčin, proč o svých zážitcích mlčí. Společnosti dominují muži a tomu je třeba učinit přítrž, uvedl Macron.

Akční plán, kterým by chtěl prezident dosáhnout změny „sexistické kultury“ ve Francii, obsahuje mimo jiné návrhy na přísnější tresty pro sexuální násilníky, ale i třináctiprocentní zvýšení rozpočtu ministerstva zodpovědného za boj za rovnost žen a mužů.

Ke zlepšení situace by měla přispět také osvěta na středních školách. Oběti sexuálného násilí by podle Macronových představ měly mít možnost podat prvotní trestní oznámení online. Zaveden by mohl být i systém zastávek na požádání - z nočních autobusů by pak ženy mohly vystupovat nejen na označených zastávkách, ale i tam, odkud to mají nejbližší domů.

„Pojďme uzavřít dohodu o rovnosti mezi muži a ženami,“ vyzval v proslovu Macron. Stud by podle něj měl „změnit tábory“ a přesunout se z obětí na pachatele násilí a obtěžování.

Kampaň #MeToo, kterou spustila aféra kolem hollywoodského producenta Harveyho Weinsteina, jehož řada žen obvinila ze sexuálného obtěžování, vyvolala ve Francii značný ohlas. Podle nedávného průzkumu institutu Odoxa se 53 procent Francouzek setkalo se sexuálním obtěžováním. Loni ve Francii 123 žen zemřelo na následky domácího násilí. Macron za ně při projevu držel minutu ticha.

https://zpravy.idnes.cz/macron-francie...i.aspx?c=A171125_160822_zahranicni_fka

Článek 8

Osobnostmi roku jsou hrdinové kampaně **MeToo**, rozhodl časopis Time

Překvapivého vítěze má anketa o Osobnost roku podle amerického magazínu Time. V letošním roce zvítězila kampaň **MeToo**, která upozorňuje na problematiku sexuálního obtěžování. K favoritům patřil i loňský vítěz ankety Donald Trump.

„Jedná se o nejrychlejší společenskou změnu za poslední desetiletí. Začala jako čin stovek odvážných žen - a některých mužů - kteří se rozhodli sdělit svůj příběh světu,“ uvedl šéfredaktor magazínu Time Edward Felsenthal.

„Za to, že promluvili o veřejném tajemství, že síť šepotu přesunuli na sociální síť, za to, že nás všechny přinutili přestat přijímat nepřijatelné, jsou ti, kdo prolomili mlčení, osobností roku 2017,“ zdůvodnil výběr Felsenthal.

Na obálce aktuálního vydání časopisu Time se objevily herečka Ashley Juddová, zpěvačka Taylor Swiftová a další ženy, které se zapojily do kampaně **MeToo**.

Kampaň založila před více než deseti lety aktivistka Tarana Burkeová, miliony lidí se k ní však připojily až letos na podzim kvůli aféře vlivného filmového producenta Harveyho Weinsteina.

List The New York Times na počátku října informoval, že pětadesátiletý Weinstein uzavřel kvůli sexuálnímu obtěžování mimosoudní dohody o odškodnění s nejméně osmi ženami. K obviněním vůči producentovi se později přidaly desítky žen včetně herečky Gwyneth Paltrowové či Angeliny Jolieové (více zde). CNN Breaking News (Twitter) @cnnbrk 06.prosince 2017 v 14:03, příspěvek archivován: 06.prosince 2017 v 14:22

Time magazine's Person of the Year is "The Silence Breakers," people who reported sexual misconduct. Trump gets runner-up <https://t.co/dLudti6L5Y> <https://t.co/3S5McN4mXp> 521 lidí to sdílí odpovědět retweet oblíbit

Nářčení ze sexuálního obtěžování čelí rovněž herec Kevin Spacey. Toho nejprve obvinil herec Anthony Rapp, který uvedl, že se ho Spacey pokusil ve čtrnácti letech svést. Později se přidali další mladíci. Někteří z nich tvrdí, že je Spacey znásilnil (více o kauze okolo Kevina Spaceyho se dočtete zde).

O vítězství usiloval Trump i „raketář“ Kim

K letošním favoritům ankety magazínu Time patřil také severokorejský lídr Kim Čong-un, který na sebe pozornost poutal zejména sérií raketových testů a vyhrcovanou rétorikou namířenou proti západním mocnostem. O první místo usiloval rovněž americký prezident Donald Trump, o jehož vítězství se v posledních dnech spekulovalo zejména na sociálních sítích (více zde).

Do užšího výběru na prestižní ocenění se dostal také čínský prezident Si Ťin-pching. Osobností roku se mohlo stát rovněž několik person ze světa mimo politiku. Time zvažoval například hlavního vyšetřovatele okolo kauzy ruského ovlivňování americký prezidentských voleb Roberta Muellera (více o něm zde), amerického fotbalistu Colina Kaepernicka, který poklekl během státní hymny na protest proti útlaku Afroameričanů, či režisérku Patty Jenkinsovou.

Loni anketu ovládl Trump. Porota složená z editorů magazínu Time tehdy uvedla, že „je nepochybné, že největší vliv měl právě realitní magnát a majitel kasin, z něhož se stala hvězda televizních reality show a provokatér (více o loňském vítězství Trumpa se dočtete zde).

Magazín Time uděluje ocenění Osobnost roku pravidelně již od roku 1927. Získává jej člověk, který podle mínění redakce za uplynulý rok nejvíce ovlivnil světové dění, a to nejen nutně v dobrém smyslu. Ocenění se tak třeba v roce 1938 dočkal Adolf Hitler a rok po něm pro změnu Josif Stalin.

https://zpravy.idnes.cz/vyhlaseni-osob...i.aspx?c=A171206_132546_zahranicni_ert

Článek 9

V USA se kolem **MeToo** šíří rozpaky, vánoční večírky poznamenal strach

Američané začínají zpytovat svědomí, zda se to s povykem kolem sexuálních skandálů nepřehání. Některé případy ukázaly, jak málo stačí k lidské i profesní likvidaci obviněného člověka. Kauza **MeToo** navíc letos citelně poznamenala atmosféru na vánočních večírcích.

Tři ženy – Rachel Crooksová, Samantha Holveyová a Jessica Leedsá – teď po roce a půl znovu obvinily Donalda Trumpa, že je kdysi sexuálně obtěžoval. A protože Amerikou burácí víchra hnutí **MeToo**, mělo to větší sílu než původní obvinění z časů prezidentské kampaně.

Ihned začalo volání, aby Trumpa vyšetřovala zvláštní komise Kongresu. A média, navnaděná snadným koncem tří kongresmanů a řady herců, moderátorů i novinářů, jimž **MeToo** zlomilo vaz, to odbrzdila úplně. „Trumpův okamžik **MeToo** je tady,“ zněl titulek analýzy CNN. „Světlomet **MeToo** ukazuje na Trumpa,“ psal web televize ABC. „**MeToo** buší na Trumpovy přední dveře,“ uvedl Boston Globe. A to hlavní za všechny zformuloval britský The Daily Telegraph: „Když **MeToo** změnilo svět, proč je Trump ještě ve funkci?“

Kampaň se jeví všem odpůrcům Trumpa frustrovaným tím, že ještě nevyčmouchali ruskou stopu ve volbách nebo něco, co by vedlo k odstranění Trumpa z úřadu, jako další dobrá příležitost. V mnoha případech jsou dosavadní obvinění vznesená proti řadě mužů zřejmě oprávněná, v mnoha jiných však mrazí z toho, že jen nařčení stačí k bleskovému zničení člověka, aniž má možnost se hájit.

Trump se tvrzeními tří žen odmítl zabývat. Možná proto, že poslední velký případ **MeToo** byl docela odstrašující. Týkal se známého amerického novináře Ryana Lizzy z magazínu The New Yorker. Právě ho odtud vyhodili. Poté co ho obvinila z nepřipustného sexuálního chování jedna žena, která je v anonymitě. Vtip je v tom, že z Lizzova prohlášení vyplývá, že spolu chodili. A že nedostal prostor, aby se hájil. Lizza ani nezatlouká, ani se nebrání, jen zřejmě neví, o čem je řeč. Odstřeleni bez soudu

Nevadí, jakmile se o rozhodnutí New Yorkeru dozvěděla CNN, kde Lizza působil jako komentátor, přibouchla mu dveře na obrazovku. A stejně tak se ho vmžiku zbavila i Georgetownská univerzita, kde učil.

Tento styl, který už začíná být normou, zaráží i liberální média, která **MeToo** tlačila. V americkém tisku se objevují rozpačité články, že domnělí pachatelé sexuálního násilí jsou kariérně i lidsky odstřeleni bez soudu a obhajoby, že vše stojí jen na obvinění, čehož lze snadno zneužít. A taky že trest mnohdy vůbec neodpovídá významu údajného skutku.

V každém případě kampaň **MeToo** během několika týdnů změnila USA. Jak moc, to je vidět i v článku The New York Times o tom, jak letos celkově zamrzla nálada na vánočních večírcích v Americe. Pro zajímavost otiskujeme podstatný výťah v

překlady ČTK. Mrtvé vánoční večírky

Dny jako z filmu Pařba o Vánocích, kdy se šéfka personálního oddělení zmocní na vánočním večírku mikrofonu a zaměstnancům doporučí, aby se pokoutnímu sexu věnovali raději na parkovišti, a nikoli v kójičkách na pracovišti, jsou minulostí, píše The New York Times.

Firemní vánoční večírky se letos ponesou v umírněném duchu.

Na večírku společnosti Vox Media, jejíž šéfredaktor byl nedávno propuštěn kvůli sexuálnímu obtěžování, letos hosté dostanou jen dvě poukázky na alkoholický nápoj, což má omezit konzumaci alkoholu a případné skandální chování. Jiné firmy přijímají ještě přísnější opatření a alkohol nenabídnou vůbec, píše The New York Times.

Zvláštní zpravodaj Vanity Fair a častý účastník večírků Bob Colacello se domnívá, že současné politické a kulturní okolnosti výstřelkům nepřejí: „Každý si raději rozmyslí nejen predátorské sexuální chování, ale raději i nevinné flirtování.“

David Adler ze společnosti BizBash, jež sleduje trendy v oblasti pořádání společenských událostí, soudí, že letos se každý bude chovat vzorně, neboť všichni – od šéfů po řadové zaměstnance – budou pod drobnohledem.

Některé firmy přesto podle něj zaměstnancům raději připomínají, že na firemním večírku je potřeba dodržovat stejné dekorum jako v práci. „Letošek není zrovna rokem, kdy zpucujete šéfa. Neuvidíte lidi, jak si z hecu holí vlasy,“ předpovídá Adler.

A jak The New York Times uvádí, výrazně při zemi se letos budou držet také večírky v Hollywoodu, kde bylo ze sexuálního obtěžování obviněno mnoho známých herců a dalších osobností. InsertSingleVideo

https://zpravy.idnes.cz/metoo-sexualni...i.aspx?c=A171214_370502_zahranicni_aha

Článek 10

Bouchly ve mně saze, vysvětlil Genderman roku, proč natočil video o **MeToo**

Gendermanem roku, tedy mužem, který nějakým způsobem podpořil rovnoprávnost mezi muži a ženami, se stal instruktor sebeobrany Pavel Houdek za video, které natočil v souvislosti s kampaní **MeToo**, která má upozornit na sexuální obtěžování. Výsledky soutěže zveřejnila ve středu nezisková společnost Otevřená společnost.

Houdek na videu, které umístil na Facebook, mluví o tom, co by měli muži dělat, aby podpořili ženy, které se svěřily s příběhem sexuálního obtěžování v rámci kampaně **MeToo**. Houdek pracuje v Praze jako učitel sebeobrany, pořádá kurzy pro ženy. Video vzniklo jedno ráno poté, co si pročítal sociální sítě a viděl příspěvky, které nějakým způsobem kampaň dehonestovaly.

„Pod každým příspěvkem jsem viděl spousty reakcí mužů, kteří psali, jestli to není přehnané, zpochybňovali příběhy, které tam ty ženy psaly. Ve volné hodině jsem vzal telefon a natočil video, moc jsem nad tím nepřemýšlel. Lidé ho pak sdíleli a proto získalo takový ohlas,“ vysvětlil Houdek.

„Tou kampaní já žiji každý den, mám spoustu klientek, které mají špatné zážitky. Pořád to vidím okolo sebe. Díky tomu si uvědomuji, jak velký to je problém a pokud vidím hloupé reakce, bouchnou ve mně saze,“ dodal.

Klientům - jak ženám, tak mužům - se prý video líbilo a kladné ohlasy sklídl i od dalších lidí. Pokud se setkal s negativní reakcí, tak to bylo na internetu, kam mu prý chodily i nenávistné vzkazy.

Na druhém místě se umístil komentátor Hospodářských novin Petr Honzejek za text **MeToo** pro chlapy nad 40 . „Soutěž má vtipný název, i když situace žen mnohdy vtipná není. Když jsem sledoval debatu o kampani **MeToo**, došlo mi, že jsem byl slepec. Celá ta kampaň není hollywoodská historka, vystoupila v ní řada žen. Uvědomil jsem si, že nejen sexuální obtěžování, ale i projevy diskriminace jsou součástí každodennosti. Mám dvě dcery a nechtěl bych, aby musely cokoliv z toho zažívat,“ uvedl Honzejek.

Podle poroty je jeho text příkladem ojedinělé mužské sebereflexe a reflexe palčivého společenského problému, o němž je momentálně vedena bouřlivá debata, do níž se podle poroty muži ne vždy zapojují s respektem a porozuměním.

Na třetím místě skončil Petr Gibas ze Sociologického ústavu Akademie věd za rozhovor, který byl publikován v Lidových novinách s titulem Žijeme v patriarchy . Od normalizace se nic nezměnilo. Podle poroty byl rozhovor analyticky cenný a zároveň srozumitelný. „Řekl jsem, co si myslím, i když titulek je trochu zavádějící. Přemýšlel jsem nad věcmi, které běžně řeším s kolegy v rámci práce,“ uvedl Gibas. Vítězové si odnesli kravatu

Vítězové dostali symbolickou kravatu, kterou pořadatelé soutěže vnímají jako symbol mužů a zároveň jako symbol spojení

mysli a těla. „Myslíme si, že by se měli také muži ohradit vůči sexistickým výrokům, které se nám nelíbí, využít mysl, aby neovládala naše tělo,“ uvedl manažer Programu prosazování genderové rovnosti Otevřené společnosti Tomáš Pavlas.

Cílem soutěže je zviditelnit muže, kteří podporují rovnoprávnost žen a mužů. Veřejnost mohla nominovat muže, kteří pronesli nějaký výrok, napsali článek či příspěvek na sociální síť, blog a podobně, kterým podpořili rovnoprávnost.

Vítěze vybrala porota složená ze zástupců neziskových organizací. Soutěž reaguje na mezinárodní žebříček genderové rovnosti, který vydalo Světové ekonomické fórum. Podle něj se Česká republika zhoršila o 11 míst a skončila na 88. místě (ze 140 zemí), co se týče rovnosti žen a mužů, a to hlavně kvůli nízkému zastoupení žen v politice.

https://zpravy.idnes.cz/genderman-roku...omaci.aspx?c=A171213_181946_domaci_nub

Článek 11

Zástupce amerického prokurátora si utahoval z **MeToo**, musel rezignovat

Zástupce generálního prokurátora Texasu Andrew D. Leonie rezignoval poté, co před dvěma dny na svůj facebookový profil přidal příspěvek utahující si z kampaně **MeToo**. Státní zastupitelství jakoukoli spojitost s jeho výroky odmítá.

„Taky vás unavují všechna ta dojemná tvrzení **MeToo**? Jestli je obětí každá žena, pak je jí i každý muž. A pokud je obětí každý, pak jí už není vůbec nikdo,“ citují příspěvek zástupce prokurátora The New York Times.

Mluvčí generálního prokurátora Texasu Marc Rylander v prohlášení oznámil, že Leonie na svou funkci rezignoval.

Jak uvedl deník Dallas Morning News, zaměstnanci texaské generální prokuratury jsou povinni se zdržet publikování a sdílení informací, které mohou vyvolat kontroverzi nebo poškodit pověst úřadu.

„To, co pan Leonie psal na sociálních sítích nijak neodráží mínění prokuratury,“ řekl Rylander a dodal, že se zastupitelství snaží vytvářet pracovní prostředí, kterému je diskriminace a tolerance obtěžování cizí.

Kromě příspěvku, který zesměšňoval kampaň **MeToo**, sdílel Leonie článek The Federalist, ve kterém autorka píše o sexuálním napětí mezi muži a ženami. Tvrdí rovněž, že se ženám muži, kteří dokážou náležitě ocenit jejich krásu, líbí.

Andrew Leonie pracoval pro texaské státní zastupitelství na různých pozicích od roku 2004. Podle jeho profilu na LinkedIn se zástupcem generálního prokurátora Texasu stal v roce 2005.

Ke kampani **MeToo** se za dobu její existence přihlásily miliony obětí sexuálního obtěžování a násilí. Pozornost díky ní získaly problémy, které by za běžných okolností byly pravděpodobně utulány.

Vznesená obvinění stáhla ke dnu desítky známých osobností a veřejných činitelů. Kampaň však také podpořila ženy, které se zdráhaly o problému obtěžování mluvit. Miliony z nich tak nyní veřejně popisují celou škálu nepříjemných prožitků - od sexuálních narážek až po znásilnění. InsertSingleVideo

https://zpravky.idnes.cz/metoo-prokurat....aspx?c=A171215_102357_zahranicni_evam

Článek 12

MeToo naruby. Muž obvinil nadřízenou, stálo ji to volby do Sněmovny

Kampaň **MeToo**, která poukazuje na sexuální obtěžování, se zřejmě poprvé obrátila proti ženě. Kvůli obvinění ze sexuálního obtěžování ukončila kampaň do americké Sněmovny reprezentantů demokratická kandidátka Andrea Ramseyová. Vyšlo najevo, že v roce 2005 údajně nutila k sexu svého podřízeného.

Muž jménem Gary Funkhouser podal před 12 lety žalobu proti společnosti OneLab Inc. v Kansasu, kde tehdy Ramseyová plnila funkci viceprezidentky pro lidské zdroje a Funkhouser byl jejím podřízeným, informovala agentura AP. Funkhouser uvedl, že přišel o práci, protože tehdy odmítl mít s Ramseyovou milostný poměr.

Ramseyová se proti nařčení prostřednictvím Facebooku ihned ohradila.

„Před dvanácti lety jsem propustila zaměstnance. Ten muž se rozhodl proti společnosti (nikoliv proti mně) podat žalobu,“ píše Ramseyová na Facebooku.

„Ve svém obvinění uvedl, že jsem ho propustila, protože se mnou odmítl mít sex. To je lež. Komise případ vyšetřila a rozhodla se nikoho neobviňovat. Muž později žalobu dobrovolně stáhl,“ dodává Ramseyová. Andrea Ramsey for Congress (Facebook) 15.prosince 2017 v 16:04, příspěvek archivován: 17.prosince 2017 v 11:25

Dear Citizens of Kansas' Third Congressional District,

For the past six months, it has been my privilege and honor to meet folks from all walks of life in our district as we commenced our campaign, seeking to unseat Representative Kevin Yoder. I have listened to your stories, and explained why and how I would be your voice and actually represent your interests in Washington.

My sharpest contrast with Rep. Yoder is that I have led a real life, not a life calculated for photo ... ops and political gain. I have spoken openly about adversity, including my first husband's struggles with addiction and his subsequent death. I have lived a full life as a health care advocate, lawyer, businesswoman, proud mom of two young adults and the wife of a retired Army Colonel who served our country in Vietnam. To se mi líbí (218) Komentáře (425)

Ramseyová chtěla příští rok kandidovat do americké Sněmovny reprezentantů. Při přihlédnutí k této kauze se jí ovšem Demokratický výbor pro volby do Kongresu rozhodl jako kandidátku neschválit.

Ředitelka komunikačního odboru výboru Meredith Kellyová uvedla, že všichni kandidáti musí být na „nejvyšší úrovni“. „Pokud se někdo dopustí sexuálního obtěžování nebo sexuálního napadení, nesmí tato osoba vykonávat veřejnou funkci,“ doplnila

Kellyová.

Ramseyové se rozhodnutí výboru nelíbí. „Jedná se o vnitrostátní moment, kdy hrubá spravedlnost stojí na místě pečlivé analýzy a řádného procesu,“ reagovala.

https://zpravy.idnes.cz/metoo-andrea-r...nicni.aspx?c=A171217_112346_domaci_krb

Bizarní sázky: Zda se stane Kajínek ministrem i na Ovčáčkovu odhalení

Na konci roku si lidé mohou vsadit i na bizarní věci. Třeba na to, jestli se ministrem vnitra stane nedávno omilostněný Jiří Kajínek, či na to, že se prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček přihlásí jako oběť v rámci kampaně ***MeToo** nebo oznámí svou homosexuální orientaci.

Kajínek je podle sázkové kanceláře Fortuna velmi oblíbeným objektem pro sázení. Na to, že se stane ministrem vnitra, vypsali bookmakeři kurz 5000 ke jedné, za vsazenou stovku by tedy odvážný sázkař inkasoval půl milionu korun.

V nabídce ale sázekchtiví najdou v souvislosti s Kajínkem i jiné, přece jen o něco pravděpodobnější varianty. Na to, že vyhraje taneční show StarDance je kurz na výhru 50:1, na to, že bude soutěžit v soutěži Prostřeno 8:1. Na jeho sňatek s blogerkou a modelkou Dominikou Myslivcovou je kurz 33:1, méně pravděpodobnější je podle bookmakerů svatba se zpěvačkou Věrou Bílou (250:1).

„Jiří se stal záhy celebritou, po které prahne nejedna televizní stanice,“ glosoval kurzy na Kajínka hlavní bookmaker Fortuny Michal Hanák.

Jiným „oblíbencem“ bookmakerů je zjevně i prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček. Na to, že ohlásí „coming out“ a přihlásí se k homosexuální orientaci, vypsala sázková kancelář kurz 50:1, tedy stejně vysoký jako na Kajínkovu výhru ve StarDance. Za mnohem pravděpodobnější bookmakeři označují, že se Ovčáček označí za oběť sexuálního obtěžování v rámci kampaně ***MeToo**. Na to je kurz 15:1.

V kurzu 600:1 bookmakeři nabízejí i to, že poslanci za Piráty budou povinně v Parlamentu nosit černou pásku přes oko. Sázet se dá do konce ledna i na to, zda bude v Česku zrušen v roce 2018 letní čas, zda bude zrušeno omezení prodeje ve velkých obchodech o svátcích, nebo že hrubá měsíční mzda v příštím roce překročí 35 tisíc korun.

https://zpravy.idnes.cz/sazky-2018-biz...omaci.aspx?c=A171228_115402_domaci_kop

Článek 14

ROČENKA 2017: Vítězní Trump, Babiš a Anděl páně, smutní kuřáci i Španělsko

Konec roku přináší bilancování a připomínání, co se během posledních dvanácti měsíců událo. Portál iDNES.cz připravil ročenku, v níž se můžete podívat, které zpravodajské či kulturní události ovlivnily nebo změnily Českou republiku a celý svět v roce 2017.

LEDEN Donald Trump začal vládnout Američanům

LEDEN: Donald Trump skládá prezidentský slib na slavnostní inauguraci ve Washingtonu. (20. ledna 2017)

Letošní rok je rokem Donalda Trumpa . Ten se 20. ledna oficiálně stal pětáctýřicátým prezidentem Spojených států a jeho styl vládnutí se projevil velmi brzy. Provedl řadu kontroverzních rozhodnutí, zmiňme alespoň zákaz vstupu do USA pro obyvatele několika arabských zemí, plán postavit mexickou zeď, ohlášený konec zdravotního systému Obamacare, odstoupení od klimatické dohody z Paříže či uznání Jeruzaléma metropolí Izraele.

Už po pár měsících prezidentovy vlády a mnohdy agresivní rétoriky se rapidně zhoršily vztahy Spojených států se Severní Koreou a vyhrotily se i ty s Íránem. Celé Trumpovo prezidentství také provází jeho ruský problém a časté personální výměny ve vládě a na klíčových postech (třeba v FBI). Jeho velkým úspěchem naproti tomu je americká daňová reforma . První den roku 2017 světem otřásl teroristický útok v Istanbulu . V klubu Reina lidé všech národností právě slavili silvestra, když se ozvala střelba. K masakru, při kterém zemřelo 39 lidí, se posléze přihlásil Islámský stát. V lednu zmizela po cestě do školy dvanáctiletá Michaela Patricie Muzikářová z Ústí nad Labem. Dívka se dodnes nenašla a policie v září případ odložila. Jediným podezřelým byl přítel její matky, který ovšem na konci ledna spáchal sebevraždu.

ÚNOR Na druhého Anděla Páně přišlo do kin nejvíce diváků

ÚNOR: Nový film režiséra Jiřího Stracha Anděl Páně 2

Pohádka režiséra Jiřího Stracha měla premiéru již v prosinci, začátkem února ovšem dosáhla tržeb 127,1 milionu korun , což z ní udělalo komerčně nejúspěšnější český film v kinech. Předstihla tak Vratné lahve od Jana Svěráka i Ženy v pokušení Jiřího Vejdělky. Kromě toho se druhý díl příhod anděla Petronela v podání Ivana Trojana a čerta Uriáše ztvárněného Jiřím Dvořákem stal devátým nejnavštěvovanějším filmem našich kin od roku 1990, když překonal hranici 1 130 001 diváků. Předběhl tak slavné Pelíšky i Titanic. V Malajsii zemřel Kim Čong-nam , bratr severokorejského vůdce Kim Čong-una. Smrtelně jedovatou nervovou látkou VX mu podle vyšetřovatelů na letišti v Kuala Lumpur nastříkaly do obličeje dvě ženy. Případ vyvolal diplomatický spor mezi KLDR a Malajsií. Jižní Korea z atentátu obvinila severokorejské agenty, její severní soused to však odmítl. Bohuslav Sobotka prohlásil, že bohumínské usnesení z roku 1995 , které zakazuje ČSSD spolupráci s KSČM , je přežití. O případné spolupráci mluvil v případě, že by obě strany po podzimních sněmovních volbách mohly tvořit koalici, což se

nakonec ukázalo jako naprosto nereálné. BŘEZEN Odešla Věra Špinarová

BŘEZEN: Zemřela zpěvačka Věra Špinarová

V březnu nejen hudební fanoušky zasáhla zpráva, že ve věku 69 let zemřela zpěvačka s nezapomenutelným altem Věra Špinarová. Ta pár dnů předtím zkolabovala během koncertu v Čáslavi, kde odzpívala jen dvě písničky, Tak ti mávám a A já tě závidím. Pak kvůli problémům s dechem odešla do šatny. Díky přítomnosti lékařky v sále a bleskovému zásahu záchranářů okamžitě dostala první pomoc. Následně ji vrtulníkem transportovali do nemocnice v Motole, kde však nakonec zemřela. V březnu zemřel také kardinál Miloslav Vlk, který trpěl rakovinou plic. Soud vyhověl žalobě učitelky Vandy Fabianové, která dostala výpověď ze základní školy v Tršicích kvůli údajnému sexuálnímu obtěžování dětí, když dohlížela na jejich večerní hygienu na škole v přírodě. Podle verdiktu je výpověď neplatná, protože k žádnému obtěžování nedošlo. Britský profesor politologie Robert Kelly se nečekaně proslavil videem, na němž do jeho rozhovoru s BBC vstoupily dvě malé děti a žena asijského původu. Mnozí diváci automaticky předpokládali, že to musí být chůva. Šlo však o Kellyho manželku, vtipná příhoda tak rozpoutala debatu o rasismu.

Tým vedený premiérkou Theresou Mayovou a ministrem pro brexit Davidem Davisem zažádal Evropský parlament o aktivaci článku 50 Lisabonské smlouvy. Jak ukázaly měsíce následující, cesta z Evropské unie bude pro Brity obtížnější, než čekali.

DUBEN Turci rozhodli, že má být Erdogan ještě silnější

DUBEN: Turecko o víkendu hlasovalo o změně ústavy. (18. dubna 2017)

Na dvě poloviny Turecko i Turky ve světě rozdělilo dubnové referendum o přechodu země na prezidentský systém, a tedy o notném posílení pravomocí nynějšího prezidenta Recepta Tayyipa Erdogana. Nakonec těsně vyhrála polovina, která si silnějšího vůdce opravdu přeje. Pozorovatelé však upozorňovali na manipulaci s hlasovacími lístky. Erdogan posílen vítězstvím mimo jiné prohlásil, že je pro návrat trestu smrti, což obavy prozápadních Turků, opozice i světových politiků z dalšího odklonu Turecka od demokracie směrem k diktatuře jen prohloubilo. Letectvo Spojených států nasadilo do boje proti Islámskému státu vůbec největší nenukleární bombu ve svém arzenálu. Takzvanou matku všech bomb použili poprvé v historii. Svrhli ji na pozici islamistů v Afghánistánu.

Při masivních sesuvech půdy v Kolumbii zahynulo přes 320 lidí. Rusko na začátku dubna šokoval teroristický útok v petrohradském metru. Strojvedoucí po explozi v třetím vagonu soupravy pokračoval v jízdě až do stanice, čímž zabránil většímu počtu obětí. Těch bylo i přesto čtrnáct. Sedm dní placeného volna si budou moci od února 2018 vybrat čeští novopečení otcové do šesti týdnů od narození potomka. V dubnu novinku schválili senátoři, podepsal ji i prezident.

KVĚTEN Vládní krize

KVĚTEN: Tanečky kolem odvolání ministra financí Andreje Babiše a demise vlády Bohuslava Sobotky (4. května 2017)

Koaliční krize se začala rozhořivat, když vyšla najevo zpráva zpochybňující zbohatnutí a podnikatelské aktivity ministra financí Andreje Babiše. Do konce dubna měl Babiš Sněmovně vysvětlit podezření, která se kolem něj nakupila. Premiér Bohuslav Sobotka pak všechny překvapil, když na začátku května oznámil, že vláda podá demisi, protože Babiš „nevysvětlil nic“ a

prostým odvoláním z něj nechtěl udělat mučedníka. O dva dny později požádal Sobotka o schůzku se Zemanem na Hradě a ačkoli bylo předem jasné, že demisi nenese, Zeman se k němu přesto choval tak, jako by ji Sobotka právě podal. Setkání vyvrcholilo tím, že se prezident během premiérový řeči otočil a odešel. Následně Sobotka změnil na rezignaci celé vlády názor, demisi nepodal a místo toho poslal prezidentovi návrh na odvolání Babiše. Prezident tento krok dlouho odmítal a Babiše odvolat nechtěl, až nakonec přišlo hnutí ANO s vlastními kandidáty na post ministra financí. Tím se nakonec stal poslanec Ivan Pilný. Francouzi si zvolili nového prezidenta, kterým se stal Emmanuel Macron. Za půl roku ve funkci proslul kontroverzními výroky, brzkou ztrátou popularity i snahou působit coby mediátor na Blízkém východě.

Velkou Británii v roce 2017 poznamenalo několik teroristických útoků. Za všechny jmenujme masakr po koncertě zpěvačky Ariany Grande v Manchesteru. Sebevražedný atentáčník tehdy zabil 22 lidí, zejména děti a teenagerů. Prezident Miloš Zeman podepsal milost pro odsouzeného Jiřího Kajínka, který se tak po 23 letech dostal na svobodu. Poslední květnový den začal v Česku platit protikuřácký zákon, který se vztahuje také na elektronické cigarety. ČERVEN Ohnivé peklo v Grenfell Tower

ČERVEN: Plameny pohltily výškový bytový dům Grenfell Tower v západním Londýně. (14. června 2017)

Ze vzdálenosti několika kilometrů byl vidět požár, který v červnu zachvátil výškový bytový dům Grenfell Tower v Londýně. Obyvatelé vyšších pater byli uvězněni ve svých bytech a někteří před plameny v zoufalosti vyskočili z okna. Noční požár přitom propukl nenápadně - v lednici jednoho z bytů. Podle expertů však k rychlému šíření plamenů přispěl nevhodně zvolený izolační obklad budovy. Zemřelo 71 lidí.

I v červnu jižní země Evropské unie čelily náporu migrace z Afriky a Blízkého východu. Ve chvíli, kdy k italským břehům během tří dnů připlulo přes deset tisíc lidí, Itálie požádala zbytek Evropy o pomoc. Britské parlamentní volby přinesly překvapivě slabé vítězství konzervativců pod vedením Theresy Mayové. V nejisté atmosféře pak začaly rozhovory Britů a EU o odchodu z Unie. Portugalsko postihly rozsáhlé lesní požáry, které si vyžádaly více než 60 obětí. Tamní vláda následně vyhlásila třídní státní smutek. Čeští poslanci schválili zákaz kožešinových farem, které musí skončit nejpozději do konce ledna 2019. Na území České republiky se poprvé objevil africký mor, který je pro zvířata velmi nebezpečný. Odhalen byl u dvou divočáků na Zlínsku. Na audienci k britské královně Alžbětě II. přijel prezident Miloš Zeman. Do Buckinghamského paláce ho doprovodila manželka Ivana a dcera Kateřina. Návštěva probíhala za zavřenými dveřmi a trvala asi půl hodiny.

ČERVENEC Hamburk ovládla válka radikálů proti summitu G20

ČERVENEC: Protesty proti summitu G20 v Hamburku (7. července 2017)

V německém Hamburku se konal summit zemí G20. Všechnu pozornost na sebe strhly tisíce levicových radikálů, kteří na protest proti summitu zapalovali auta, ničili výlohy obchodů, útočili na policisty a paralyzovali město. Pouliční boje šokovaly Němce a mnozí je popisovali jako válku. V hladovějící Venezuele vypukla nová politická krize. Opozice vyhlásila generální stávkou, prezident Nicolás Maduro odpověděl zmanipulovanými volbami a odstavením parlamentu od moci. Vytvořil si totiž nový. V červenci KLR odpálila balistickou raketu, v září pak provedla šestý jaderný test. Iráčtí vojáci po mnoha měsících dobyli Mosul, symbol Islámského státu (IS). Ten po Mosulu ztratil i další území a stáhl se na irácko-syrské pomezí. Nebezpečný však stále není o nic méně. Čechů se v létě osobně dotkla současná vlna teroristických útoků. V egyptské Hurgadě příz-nívec IS pobodal kromě dalších turistek šestatřicetiletou Češku, která pak zemřela v nemocnici v Káhiře. V Česku přes

Sněmovnu definitivně neprošel kariérní řád pro učitele , který měl podle ministerstva školství zatraktivnit profesi, pedagogy rozdělit do tří skupin a podle toho je odměňovat. Proti návrhu se postavilo přes 21 tisíc učitelů. SRPEN Měsíc po 99 letech úplně zakryl Slunce

SRPEN: Úplné zatmění Slunce nad americkým Oregonem (21. srpna 2017)

Ve Spojených státech mohli po 99 letech pozorovat úplné zatmění Slunce , ze kterého se v zemi stala událost číslo jedna. Jediný úkaz si většina Američanů nenechala ujít a na doporučená místa se hrnuly i tisíce turistů z celého světa. Nejdéle nebeské představení trvalo v Kentucky, 2 minuty a 40 sekund. Další úplné zatmění čeká Američany za sedm let, u nás bude k vidění až v roce 2135.

Začalo to Harveyem , nezůstal však sám. Smršť hurikánů Harvey, Irma, Norma, Maria a José od srpna pustošila Spojené státy i Karibik a nechala za sebou desítky mrtvých. Miliony lidí také musely opustit své domovy. Mnoho z nich už se pak nemělo kam vrátit. Třináct mrtvých a více než sto raněných si vyžádal teroristický útok na barcelonské třídě La Rambla . Tragédie v katalánské metropoli tehdy sjednotila španělské i katalánské politiky, kteří Barcelonou při smutečním průvodu šli bok po boku. Usmíření jim však nevydrželo dlouho. V Gutech na Frýdecko-Místecku shořel unikátní dřevěný kostel Božího těla ze 16. století. Policie z činu obvinila tři muže, hrozí jim až patnáct let za mřížemi. ZÁŘÍ Českem proletěly kauzy máslo a smazané kříže v Lidlu

ZÁŘÍ: Nedostatek másla prudce zvedl jeho maloobchodní cenu.

Cena másla se během léta vyšplhala téměř k 50 korunám za čtvrt kilogramu, mnohde tuto hranici i překročila. Problém s máslem v září hlásila celá Evropa, kde byl nedostatek mléčných výrobků a prorokovalo se, že cena vystoupá až k 70 korunám. Před Vánoci už se zdá, že máselná horečka skončila . Kostka másla se v obchodních řetězcích dá koupit za 40 Kč.

Vedle másla řešilo Česko také kauzu, že obchodní řetězec Lidl smazal kříže z modrých kupolí kostelů na svých letáčích propagujících řecký týden. Lidl se hájil snahou zachovávat politickou a náboženskou neutralitu. Po pádu z Karlova mostu do Vltavy se těžce zranil osmdesátiletý herec Jan Tříska . Vážným zraněním v nemocnici podlehl . Jen o den později přišel filmový svět o další známou herečku Květu Fialovou, která zemřela ve věku 88 let . Iráčtí Kurdové si v referendu odhlasovali vznik vlastního nezávislého Kurdistanu pro bylo 92 procent voličů. Vláda Iráku jim však za to dala nůž na krk, dlouholetý sen Kurdů se referendem k cíli příliš nepřiblížil. Volby do německého parlamentu vyhrála Křesťanskodemokratická unie dosavadní kancléřky Angely Merkelové. Sestavit vládu se jí však dosud nepodařilo. Ničivé otřesy v Mexiku zabily přes 300 lidí a více než dvě tisícovky zranily. ŘÍJEN Kampaň **MeToo** sdílely miliony žen. A začaly padat hlavy

ŘÍJEN: Známy americký herec Kevin Spacey byl v rámci kampaně **MeToo** obviněn ze sexuálního obtěžování.

Začalo to Harveyem Weinsteinem. Hollywoodský producent doplatil na své sexuální skandály. Obvinění přibývala a se svými zkušenostmi se sexuálním obtěžováním se svěřily oběti i jiných chlípníků, kteří začali rychle přicházet o své kariéry. Symbolem zemětřesení, které skeptici považují za hon na čarodějnice, je i do té doby oblíbený herec Kevin Spacey . Krátce po

přiznání filmových hvězd rozjela herečka Alyssa Milano také kampaň **Me Too** , ke které se na Twitteru a Facebooku připojily miliony žen po celém světě a ukázaly tak, že je problém sexismu a nevhodného chování vůči ženám (a v menšině i mužům) hluboce zakořeněný. V nečekanou frašku se zvrhlo referendum o vzniku nezávislého Katalánska . Evropu nejprve šokoval tvrdý zásah španělských policistů vůči voličům, po kterém přišly masivní demonstrace Katalánců. Premiér regionu Carles Puigdemont oznámil, že je odtrženi od Španělska nevyhnutelné, za což si vysloužil obvinění ze vzpoury. Před ním se skrýl v Belgii. Američany v říjnu zasáhly dva útoky, v Las Vegas a v New Yorku. Nejhorší masovou střelbu v dějinách USA , při které zemřelo 58 lidí, měl na svědomí gambler a osamělý vlk Stephen Paddock, který na návštěvníky country festivalu pálil z okna nedalekého hotelu. Na Manhattanu vjel do davu uzbecký řidič dodávky a zabil osm lidí. Stovky taxikářů na protest proti Uberu komplikovali několik hodin provoz u Letiště Václava Havla v pražské Ruzyni a okolí magistrátu zcela zablokovali. Způsobili tím kolaps dopravy .

Podzimní volby do Poslanecké sněmovny s jasnou převahou vyhrálo hnutí ANO , následované ODS, Piráty a SPD. Citelnou porážku utrpěla ČSSD, kterou přeskočili i komunisté. Celkově se do Sněmovny dostalo rekordních devět stran.

LISTOPAD Puč v Zimbabwe sesadil vládcu Roberta Mugabeho

LISTOPAD: Zimbabwský prezident Robert Mugabe odstoupil ze své funkce, v níž strávil 37 let.

Sedmatřicet let vládl Robert Mugabe africkému Zimbabwe. Letos v listopadu však jeho éra skončila. Poté, co odvolal viceprezidenta Emmersona Mnangagwu, armáda ovládla parlament a po týdnu jednání 93letý autoritář rezignoval. Zplundrovanou zemi předal Mnangagwovi, kterému se pro jeho krutost přezdívá Krokodýl . Zda si Zimbabwané, kteří svržení diktátora mohutně oslavili, s Krokodýlem polepší, je otázka. Korunní princ Muhammad bin Salmán rozjel v Saúdské Arábii nevídané čistky , při kterých nechal zatknout desítky lidí. Mezi nimi i členy královské rodiny. Oficiálním důvodem byl boj proti korupci, podle expertů si však korunní princ hlavně upevňoval moc . Mladý následník trůnu také oznámil několik pro království revolučních změn, třeba řízení aut i pro ženy. Při silném zemětřesení na irácko-iránském pomezí zemřelo přes 450 lidí, především na iránské straně. Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii poslal bývalého velitele bosenskosrbské armády Ratka Mladiče na doživotí do vězení za genocidu a další zločiny spáchané během jugoslávské války. Patří mezi ně masakr ve Srebrenici i ostřelování Sarajeva. Ve věku 39 let náhle zemřel český veterán Jaroslav Mevald zraněný v roce 2014 v Afghánistánu. Za hrdinství, které tehdy prokázal v boji navzdory těžkému zranění, dostal před třemi lety medaili od prezidenta. Do prezidentských voleb v lednu 2018 půjde devět kandidátů , včetně současného prezidenta Miloše Zemana. Ministerstvo vnitra z boje o Hrad vyřadilo jedenáct kandidátů, kteří nedodali dostatek podpisů nutných pro kandidaturu.

PROSINEC Andrej Babiš novým českým premiérem

PROSINEC: Prezident Miloš Zeman jmenoval premiérem předsedu hnutí ANO Andreje Babiše.

Andrej Babiš se stal novým českým premiérem . Poprvé v historii České republiky je předsedou vlády politik z jiné strany než ČSSD nebo ODS a zároveň je 63letý předseda ANO nejstarším premiérem v historii samostatné ČR. Americký prezident Trump uznal Jeruzalém hlavním městem Izraele s tím, že se do metropole z Tel Avivu časem přesune americká ambasáda. Rozčílil tím tisíce muslimů po celém světě včetně Palestinců a vládců arabských zemí. Izraelský premiér Benjamin Netanjahu Trumpovi naopak poděkoval za „historické rozhodnutí“. Emoce vzbudilo zvolení komunistického poslance Zdeňka Ondráčka ,

který před listopadem 1989 v Pohotovostním pluku Veřejné bezpečnosti zasahoval při demonstracích proti režimu, předsedou sněmovní komise ke GIBS . Po pár hodinách poslanci volbu zrušili a budou ji opakovat v lednu. KSČM na Ondráčkovi trvá „, především kvůli jeho odbornosti “. V Praze-Troji se zřítily lávky přes Vltavu , zranili se čtyři lidé. Větší část se propadla do řeky, podle odborníků byla zkorodovaná lana. Praha prověřila stav dalších lávek, uzavřela pěší část železničního mostu na Výtoni.

Španělsko prohrálo , v předčasných volbách do katalánského parlamentu jasně zvítězilo Katalánské národní shromáždění, které usiluje o osamostatnění. Účast byla rekordní, přes 80 procent.

https://zpravy.idnes.cz/rocenka-2017-t...omaci.aspx?c=A171214_113352_domaci_kha

Článek 15

PŘEHLEDNĚ: Politici, herci i kuchař. Na koho už ukázala kampaň **MeToo**?

Amerikou otřásá kauza sexuálního obtěžování ze strany mocných mužů. Server iDNES.cz připravil přehled neznámějších postav obviněných ze sexuálního obtěžování či nemorálního chování.

1 Harvey Weinstein

U něj to vše začalo. Deník The New York Times 5. října zveřejnil článek, podle kterého producent filmů jako Pulp Fiction, Zamilovaný Shakespeare nebo Nespoutaný Django řadu let sexuálně obtěžoval ženy a s pomocí právníků své chování úspěšně tajil. Ze sexuálních útoků ho obvinily herečky Ashley Juddová, Gwyneth Paltrowová, Angelina Jolie nebo naposledy Salma Hayeková (její zpověď čtete zde).

Weinstein byl vyhozen z vedení své produkční firmy, opustila ho manželka a byl vyloučen z Akademie filmového umění a věd, která uděluje Oscary. Pětašedesátiletého filmového magnáta do dneška obvinilo ze sexuálních útoků, obtěžování a nevhodného chování více než sedm desítek žen a vyšetřují ho úřady v Londýně, New Yorku a Los Angeles.

V reakci na jeho kauzu vznikla celosvětová kampaň proti sexuálnímu obtěžování **MeToo**, díky níž padlo podezření ze sexuálního zneužívání či obtěžování na řadu vlivných mužů, včetně politiků nebo herců.

Časopis Time počátkem prosince prohlásil za osobnosti roku všechny, kteří „prolomili mlčení“ a připojili se ke kampani proti sexuálnímu obtěžování **#MeToo** (čtete: Osobnostmi roku jsou hrdinové kampaně **MeToo**, rozhodl časopis Time). 2 Kevin Spacey

Hollywoodskou hvězdu jako první obvinil americký herec Anthony Rapp, jehož se prý Spacey pokusil svést před třemi desítkami let. Rappovi tehdy bylo 14 let. Později se přidali další muži. „Stačilo, když mladému muži bylo pod třicet, a pan Spacey nás klidně osahával,“ vzpomínal například mexický herec Roberto Cavazos.

Londýnské divadlo Old Vic v polovině listopadu po vnitřním šetření oznámilo, že Spacey v letech 2004 až 2015, kdy byl jeho uměleckým ředitelem, sexuálně obtěžoval nejméně dvacet mužů. Hlavní představitel seriálu House of Cards na první obvinění reagoval spěšným coming outem, ale tím jen pobouřil gay komunitu.

Spacey po vypuknutí kauzy přišel o čestnou cenu Emmy, společnost Netflix s ním ukončila spolupráci a opustil ho i jeho mediální zástupce. Ridley Scott oznámil, že vystříhá ze svého dokončeného filmu Všechny prachy světa veškeré scény, ve kterých Spacey hrál (Spaceyho příběh čtete zde). 3 Donald Trump

Realitního magnáta a kandidáta Republikánské strany během loňské prezidentské kampaně obvinily tři ženy ze sexuálních útoků. Rachel Crooksová, Jessica Leedssová a Samantha Holveyová o rok později vyzvaly Kongres, aby zahájil vyšetřování nynějšího prezidenta USA.

Crooksová kdysi pracovala jako recepční v Trump Tower, kde ji prý Trump před více než deseti lety bez jejího souhlasu osahával a líbal. Leedsové se prý Trump nešetrně dotýkal v 70. letech cestou v letadle. „Měl ruce všude, sahal na mě a líbal mě,“ prohlásila.

Bílý dům jejich svědectví označil za absurdní. „Navzdory tisícům promrhaných hodin a mnoha milionům vyhozených dolarů se demokratům nepodařilo prokázat jakékoli tajné kontakty s Ruskem,“ napsal prezident s odkazem na probíhající vyšetřování tzv. ruské kauzy. „Takže teď se zaměřili na falešná obvinění a vymyšlené historicky o ženách, které neznám a nebo jsem se s nimi nikdy nesetkal. VYLHANÉ ZPRÁVY!“ konstatoval Trump (více čtete zde).

4 Dustin Hoffman

Osmdesátiletou legendu Hollywoodu obvinila z obtěžování herečka Kathryn Rossetterová. Ta tvrdí, že ji Hoffman osahával a ponižoval v době, kdy spolu v roce 1984 vystupovali v divadelní inscenaci Smrt obchodního cestujícího.

„Každý večer jsem plakala, když jsem dorazila domů,“ vzpomínala herečka. Podle ní ji Hoffman ponižil i před ostatními členy souboru, když ji přetáhl přes hlavu kombiné a nechal ji stát před herci v zákulisí s obnaženými řadry.

S podobným příběhem se v polovině prosince svěřila i scénáristka Cori Thomasová. V roce 1980 jí bylo šestnáct let a byla spolužačkou Hoffmanovy dcery. Slavný herec ji prý tehdy pozval do svého hotelového pokoje v New Yorku, obnažil se před ní a nechal si od ní masírovat nohy. „Pořád říkal: ‚Víš, že jsem nahý. Pokud se podíváš, uvidíš, že jsem nahý,‘“ svěřila agentuře AP dnes 53letá žena, který podle svých slov incident považovala za svoji chybu.

Začátkem listopadu musel Hoffman vysvětlovat nařčení, že před 32 lety sexuálně obtěžoval tehdy sedmnáctiletou filmovou praktikantku Annu Grahamovou. Herec se omluvil za vše, čím Grahamovou mohl vystavit trapné situaci. Tvrdí však, že si na nic takového nevzpomíná (o obviněních proti Hoffmanovi jsme psali zde). 5 George Bush starší

Bývalého amerického prezidenta ze sexuálního napadení obvinila herečka Heather Lindová. Třidevadesátiletý republikánský politik, který je už pět let na vozíčku, ji prý během společného focení chytil za zadek a říkal neslušné vtipy. S podobným tvrzením přišlo ještě několik žen. Mluvčí prezidenta se za údajné napadení omluvil. „Komukoli, kdo se cítí uražen, se prezident Bush co nejupřímněji omlouvá,“ uvedl.

6 Bill Clinton

Fenomén **MeToo** po více než dvaceti letech připomněl sexuální aféry demokratického prezidenta, který v Bílém domě seděl v letech 1993 až 2001. Někteří komentátoři liberálních médií, která vždy stála spíše na straně demokratů, dokonce v současné atmosféře usoudili, že Clinton měl před lety kvůli kauze Lewinská odstoupit.

A objevila se i nová obvinění. Clintonův životopisec Edward Klein tvrdí, že bývalého prezidenta zažalovaly čtyři ženy, které se na bývalém prezidentovi domáhají vysokého odškodnění. Clinton se prý měl poklesků dopustit po odchodu z Bílého domu, když cestoval po světě s miliardářem Ronaldem Burkle. Jeho letadlu, na jehož palubě byl vždy dostatek mladých dívek, se prý přezdívalo Air Fuck One (čtěte: Orgie v letadle a sexuální obtěžování. V síti **MeToo** uvázl i Bill Clinton)

7 Al Franken

Americký demokratický senátor za stát Minnesota rezignoval 7. prosince. S prvním obviněním přišla moderátorka Leeann Tweedenová. Franken, který se dříve živil jako komik, si prý od ní v roce 2006 během zábavního turné pro americkou armádu vynutil polibek. Tweedenová rovněž zveřejnila fotografii zachycující Frankena, jak jí sahá na prsa, zatímco spala v neprůstřelné vestě na palubě vojenského letounu při návratu z Afghánistánu.

Následovala podobná obvinění dalších žen. „V hloubi srdce vím, že jsem se ničeho nedopustil jako senátor, ničeho, co by zneuctilo tuto instituci,“ uvedl v oznámení o rezignaci. Pád demokratického politika u některých komentátorů vyvolal pochyby , jestli kampaň **MeToo** nepřerůstá v hon na čarodějnice. 8 Trent Franks

Republikánský kongresman svoji rezignaci oznámil 7. prosince, když vyšlo najevo, že etický výbor Sněmovny reprezentantů vyšetřuje stížnosti dvou jeho bývalých asistentek na jeho sexuální nářázky. Franks přiznal, že se dvěma ženami ze svého týmu vedl nevhodné konverzace na téma plodnosti a hledání náhradní matky pro své dítě. Odmítl však, že by na ně činil jakýkoli nátlak či se fyzicky pokoušel o sexuální kontakt.

„V současné kulturní a mediální atmosféře jsem hluboce přesvědčen, že bych nebyl schopen absolvovat férové vyšetřování před etickým výborem sněmovny dříve, než by zkresené a skandalizované verze tohoto příběhu vystavily mne, mou rodinu, můj tým a mé vznešené kolegy ze Sněmovny reprezentantů veřejnému stahování z kůže,“ uvedl v prohlášení vysvětlujícím rezignaci. 9 John Conyers

Nejdéle sloužící člen Kongresu složil mandát 5. prosince. 88letého člena Sněmovny reprezentantů počátkem roku obvinila z nemravných návrhů jeho bývalá poradkyně. Svou žalobu sice stáhla, později se objevily zprávy o další žalobě. Conyers rychle ztratil podporu svých stoupenců a špičky demokratů mu doporučily rezignaci. Conyers za Demokratickou stranu zastupoval stát Michigan, v dolní parlamentní komoře zasedal od roku 1964.

10 Dan Johnson

Zákonodárce amerického státu Kentucky čelil obvinění, že o silvestrovské noci v roce 2012 ve sklepě svého domu líbal a osahával sedmnáctiletou dívku. Sedmapadesátiletý republikán obvinění odmítl jako falešné a politicky motivované. Ve středu 13. prosince se zastřelil. „Děle to již nemohu vydržet,“ napsal před sebevraždou na Facebooku (více zde: Tragédie v Kentucky. Zákonodárce byl nařčen z osahávání, zastřelil se).

11 Roy Moore

Fenomén **MeToo** má už reálné dopady na rozložení sil v americkém Kongresu. Republikáni po letech přišli o senátora za stát Alabama, když v tomto jižanském státě prohrál jejich kandidát Roy Moore. Ultrakonzervativnímu politikovi ublížilo obvinění, že před 40 lety jako začínající soudce osahával dvě náctileté dívky. Jedna z nich uvedla, že se choval násilnický, zamkl ji v autě a ona se bála, že ji znásilní.

Moore obvinění popíral a označil je za špinavou politickou kampaň, postavil se za něj i Donald Trump. Když volby v polovině prosince prohrál, prezident se od něj rychle distancoval.

Vítězství demokratického kandidáta Douga Jonese je celostátní senzací, protože hluboce konzervativní Alabamu za posledních 25 let v Senátu žádný demokrat nezastupoval. Republikánská většina v Senátu se navíc ztenčila na pouhý jeden hlas. Mooreova porážka je tak považována i za Trumpovu prohru. 12 James Levine

Metropolitní opera v New Yorku se slavným dirigentem přerušila spoluprací 4. prosince. Levine podle policejní zprávy zveřejněné americkými médii v 80. letech sexuálně zneužíval nezletilého chlapce.

„Uváděl mě do rozpaků, vzbuzoval ve mně pocit viny,“ vypověděl loni v říjnu na policii muž, který je nyní ve středním věku. „Zraňovalo mě to, cítil jsem se ztracený, ochromený,“ dodal. Levine před ním například opakovaně masturboval a líbal ho na intimních místech.

Čtyřiasedmdesátiletý Levine patří k nejvýznamnějším světovým dirigentům. V letech 1986 až 2004 vykonával funkci uměleckého ředitele Metropolitní opery a do dubna 2016 hudebního ředitele. Poté s institucí spolupracoval jako její emeritní hudební ředitel (přečtěte si recenzi na Kouzelnou flétnu, kterou Levine dirigoval). 13 Michael Fallon

Kauza kolem sexuálního obtěžování zasáhla i Velkou Británii. Prvního listopadu rezignoval britský ministr obrany Michael Fallon. Důvod? Před 15 lety při večeři sahal na koleno jedné novinářce. Fallon se jí po letech omluvil, dotyčná na Twitteru napsala, že událost považuje za uzavřenou.

Fallon se však dostal pod tlak, kterému nakonec podlehl. V rezignačním dopisu uznal, že jeho chování v minulosti „nedosahovalo vysokých standardů, jaké jsou na britskou armádu kladeny“.

Máslo na hlavě mají i opoziční labouristé. Z jejich řad byl dočasně vyloučen 76letý poslanec Kelvin Hopkins, který údajně osahával mladou levicovou aktivistku (čtěte: Británie řeší kauzu sexuálních deliktů politiků. Mayová velí k prošetření). 14 Matt Lauer

Dlouholetý moderátor zpravodajské televize NBC News byl propuštěn koncem listopadu. Jedna z jeho obětí uvedla, že Lauer ji zamkl ve své kanceláři, řekl jí, aby si rozeplula halenku, stáhl jí kalhoty, přehnul ji přes židli a souložil s ní. O incidentu, který se odehrál v roce 2001, prý neřekla, protože se bála o místo.

Ženatý moderátor podle magazínu Variety obtěžoval i jiné spolupracovnice. Před jednou si stáhl kalhoty a ukázal jí přirození. Další věnoval jako dárek sexuální pomůcku a kolegyně se vyptával, s kým by chtěly spát (psali jsme zde: Moderátor dostal hodi- novou výpověď po obvinění ze sexuálního obtěžování).

Obvinění ze sexuálního obtěžování dopadla i na další moderátory, například Charlieho Rose z CBS News, Lauerova kolegu z NBC News Marka Halperina, někdejšího moderátora Fox News Billa O'Reillyho či korespondenta listu The New York Times Glenna Thrusha. 15 Louis C.K.

Slavný americký komik přiznal, že před kolegyněmi z branže masturboval a ukájel se, když s nimi hovořil po telefonu. S těmito praktikami se setkaly komičky Dana Goodmanová, Abby Schachnerová, Julia Wolovová nebo Rebecca Corryová. Louis C.K. v omluvě uvedl, že má výčitky svědomí. V reakci na odhalení byla zrušena premiéra jeho filmu I Love You, Daddy a společnost Netflix zrušila plány na natáčení jeho zábavného pořadu.

16 Steven Seagal

Hrdinu akčních filmů obvinila z nepřístojností například herečka Portia de Rossiová. Seagal ji prý při konkursu ve své kanceláři řekl, že „je důležité, když funguje chemie mimo filmové plátno“ a rozeplnul si kalhoty. „Utekla jsem a zavolala svému agen- tovi,“ uvedla herečka. Seagala již dříve ze sexuálního obtěžování obvinila herečka Julianna Marguliesová či modelka Jenny McCarthyová (o obvinění proti akční hvězdě čtete více zde).

17 Blake Farenthold

Republikánského člena Sněmovny reprezentantů za stát Texas v roce 2014 obvinila jeho bývalá asistentka, že s ní probíral své sexuální fantazie, opakovaně chválil její vzhled a žertoval, že to snad nebude bráno jako sexuální obtěžování.

Dnes šestapadesátiletý politik hrozící soud odvrátil mimosoudním vyrovnáním ve výši 84 000 dolarů. Letos v prosinci vyšlo najevo, že k tomu použil peníze daňových poplatníků. Farenthold následně oznámil, že v dalších volbách už nebude kandido- vat. 18 Mario Batali

Kauza Weinstein měla dopad i na gastronomickou scénu. Jedenáctého prosince oznámil odchod z čela svého rozsáhlého pod- niku restauratér Mario Batali. Slavný šéfkuchař zároveň skončil v kulinářské show „The Chew“. Reagoval tak na obvinění čtyř svých zaměstnankyň, které ho obvinily z nevhodných dotyků.

Podle jedné z nich Batali využil toho, že se polila vínem a osahával jí ňadra. Další údajně zezadu objal a pevně se k ní přitiskl. Sedmapadesátiletý Batali, který provozuje restaurace v New Yorku, Las Vegas, Los Angeles, Chicagu a Bostonu, se přiznal. „Mnohé z popisu takového chování skutečně odpovídá tomu, jak jsem se choval,“ uvedl. 19 Russel Simmons

Spoluzakladatele nahrávací společnosti Def Jam tři ženy obvinily, že je v 80. a 90. letech znásilnil. Podle agentury AP se už o něj zajímá policie. Šedesátiletý producent prohlásil, že je nevinný a hodlá se bránit. „V žádném případě nechci zlehčovat hnutí **MeToo**. Poženu však k odpovědnosti ty, kteří mě obviňují,“ uvedl.

Simmonse už v minulosti obvinila modelka Keri Claussen Khalighi, kterou prý donutil k sexu bez jejího souhlasu. Def Jam je jedním z nejslavnějších hip-hopových vydavatelství v USA, začínaly u něj hvězdy žánru jako například LL Cool J, Slick Rick, Beastie Boys nebo Public Enemy. 20 Ruben Kihuen

Šestatřicetiletý člen Sněmovny reprezentantů za stát Nevada se měl provinit v roce 2016 během své volební kampaně. Jeho tehdejší poradkyně uvedla, že jí nabízel sex, i když mu jasně dala najevo, že nemá zájem. Další ženě údajně osahával hýždě a stehna.

Kihuen se omluvil, podle svých slov si však nevybavuje, že by se tak choval. Šéfka demokratického klubu ve Sněmovně Nancy Pelosi ho vyzvala, aby rezignoval. Kihuen poté oznámil, že v příštích volbách už nebude kandidovat.

21 Andrea Ramseyová

Nejspíš první žena, kterou od startu fenoménu **MeToo** dohnaly hříchy minulosti. Novináři zjistili, že šestapadesátiletá aspirantka na demokratickou kandidátku do Sněmovny reprezentantů za stát Kansas před dvanácti lety čelila obvinění ze sexuálního obtěžování podřízeného. Když jí nebyl po vůli, tak ho vyhodila.

Ramseyová po zveřejnění kauzy přišla o podporu strany a ukončila kampaň. Obvinění označila za lež a postěžovala si na „nulovou toleranci“ v Demokratické straně. „Tvrzení propuštěného a pomstychtivého zaměstnance stačí Demokratické komisi pro volby do Kongresu k tomu, aby nepodpořil naši slibně rozjetou kampaň,“ uvedla (o Ramseyové jsme psali zde). 22 Peter Martins

Dlouholetý vedoucí newyorského baletu oznámil rezignaci na počátku ledna 2018. Jednasedmdesátiletého rodáka z Dánska pět členů souboru (z toho čtyři bývalí) obvinilo, že je v minulosti verbálně a fyzicky napadl. Další uvedli, že za jeho vedení v slavném baletu panovala „kultura zastrašování“. Martins všechna obvinění odmítl a postěžoval si, že obvinění si na něm a jeho rodině vybrala „bolestnou daň“.

23 Paul Haggis

Kanadský oscarový režisér, producent a scenárista čelí obvinění čtyř žen, které tvrdí, že je sexuálně obtěžoval a znásilnil. Jedna z nich například uvedla, že ji Haggis přinutil k orálnímu sexu a poté ji znásilnil. Další zase prohlásila, že ji sexuálně obtěžoval, ale nakonec se jí podařilo utéct. Haggis tvrdí, že nikoho neznásilnil, na jedno z obvinění reagoval protižalobou.

Haggis se jako režisér podepsal například pod filmem Crash a coby scenárista pod snímky Clinta Eastwooda Million Dollar Baby a Dopisy z Iwo Jimy.

https://zpravy.idnes.cz/meetoo-kdo-je-...i.aspx?c=A171215_142326_zahranicni_aha

Článek 16

Amerika se mění a bílí muži se bojí, říká amerikanistka k hnutí **MeToo**

Oprah Winfreyová sklídila za svůj projev o sexuálním násilí bouřlivé ovace a Hollywood ji vyzývá ke kandidatuře do Bílého domu. Ozývají se ale i hlasy, že hnutí **MeToo** se mění v hon na čarodějnice. Amerikanistka Lucie Kýrová v rozhovoru pro iDNES.cz upozorňuje, že v současné debatě nejde jen o sex, ale o rozložení moci ve společnosti.

Může Oprah Winfreyová skutečně kandidovat na prezidentku USA? (o důsledcích jejího projevu na Zlatých glóbech čtete zde: Američané tlačí do voleb slavnou moderátorku)

Možné je všechno, koneckonců Donald Trump se stal kandidátem republikánů. Oprah Winfreyová si určitě zaslouží respekt, těmito problémy se zabývá dlouhodobě a udělala v tomto směru velký kus práce. Na druhou stranu je to člověk, který nemá politické zkušenosti. A jak právě teď vidíme u prezidenta Trumpa, tak být bohatý, slavný a být v televizi není dostačující kvalifikace k tomu, aby někdo byl prezidentem.

Sexuální obtěžování je v USA velkým tématem už řadu let. Proč tedy kauza Weinstein a hnutí **MeToo** vyvolaly takovou pozornost? V čem je současná situace jiná?

Dá se říci, že to byla poslední kapka, kterou hrnc přetekl, ale dá se to vnímat i jako součást delšího vývoje. Sexuálního násilí se týkalo už Women's March on Washington, který proběhl den po inauguraci Donalda Trumpa (čtete: Za práva žen demonstrovalo v ulicích amerických měst přes milion lidí).

Trump se přece vždy chlubil, co všechno si může vůči ženám dovolit a že mu to vždycky projde. A když to pak některé ženy potvrdily, tak je označil za lhářky. Hnutí **MeToo** je staré deset let, jeho cílem je pomocí sociálních médií spojit a podpořit oběti sexuálního násilí. Ale teď s kauzou Weinstein se zviditelnilo, protože se do něj zapojily i slavné herečky.

Není to však ze strany médií jen bulvár tvářící se jako boj za ženská práva?

Dalo by se to tak shodit, ale je potřeba se zamyslet, co za tím je. Na těch herečkách a herečích je to nejvíce vidět, ale tady jde o tisíce žen, které pracují v továrnách, restauracích, hotelech, o ženy ze Silicon Valley i univerzit. A díky těm herečkám se jejich příběhy dostávají na povrch a ukazuje se, jak systematický je to problém.

Je také potřeba si uvědomit, že nejde jen o sex. Nikdy nejde jen o sex. Vždy jde o moc, o rozložení moci ve společnosti. Protože když na vás vyskočí někdo z křoví a znásilní vás, to je spíše výjimka. Většinu znásilnění spáchají lidé, kteří obět znají. Partneri, rodinní příslušníci, spolupracovníci nebo lidé, kteří jsou vůči oběti v dominantním postavení.

Mám dojem, že na hnutí **MeToo** je cosi specificky amerického. U nás je často zlehčováno, zřejmě i z neznalosti americké společnosti. Je tu tedy něco, co se nám ztrácí v překladu?

Sexuální násilí je reálný problém a americký přístup k němu je ovlivněn americkým narativem pokroku k lepšímu zítřku. Puriáni tvrdili, že oni jsou ta modelová společnost - ono biblické „city on the hill“. Ronald Reagan k tomu v 80. letech dodal

„shining city on the hill“. My jsme ta modelová společnost demokracie a rovnoprávnosti.

Dlouhá léta se říkalo, že americká společnost se k tomuto ideálu rovnoprávnosti a svobody postupně dostává, ale lidé, kteří byli diskriminováni - ať už kvůli svému genderu, etnicitě, náboženství nebo sexuální orientaci - musí být trpěliví. Vždy slyšeli: na této lodi jsme všichni společně, tak s ní moc netřeste a nedělejte ty změny moc rychle. A se zvolením Donalda Trumpa se pocity těchto lidí změnil. Pochopili, že situace se ne vždy lepší, může se také zhoršit. Trumpa vnímají jako hrbol na cestě k lepšímu zítřku a skutečně rovnoprávné společnosti a je třeba s tím něco dělat.

Proč tedy obvinění ze sexuálního obtěžování neublížilo Trumpově prezidentské kampani?

To je zajímavá otázka. Jednak je to tím, že obětem se často nevěří, případně se jim dává vina za to, co se stalo. To bylo vidět i po kauze Weinstein. Možná si to vymyslela. Proč čekala tak dlouho? Nepila jste moc? Jak jste byla oblečená? Možná jste koketovala...

A ta žena může tisíckrát říct, že řekla NE, ale ty otázky se valí dál. Tady v tom panuje trochu slepota. Trumpovi příznivci si možná řekli, že to byla vina těch žen, možná je to součást kampaně demokratů. Velkou roli v tom hrála i loajalita ke straně (čtete: Ty ženy neznám, jde o kampaň demokratů, brání se Trump nařčení z obtěžování).

Lze hnutí **MeToo** vnímat jako součást dnešního rozdělení Ameriky? Republikánský obraz tradičního uspořádání společnosti versus pokrokové ideály liberálních demokratů?

Částečně ano, ale bylo by to velké zjednodušení. Konzervativní voliči jsou spíše pro tradiční uspořádání rodiny, tak jak ho znají z 50. let a liberálnímu voliči bude spíše jedno, jestli rodiče jsou muž a žena. Hnutí alt-right je vysloveně proti feminismu, žena má podle něj ve společnosti specifickou pozici.

Jsou tu ale také konzervativní hlasy z evangelikálního prostředí, které křesťanskou pravici kritizují za to, že je sice proti potratům, ale dělá všechno proto, aby těmto nechtěným dětem znemožnila důstojný život, nebo že zavírá oči před sexuálními násilím.

Demokraté sice drží vlajku pokroku, ale prezidentské volby vyhrál Donald Trump. Neznamená to, že se jim boj za rovná práva žen a menšin vymstil?

Pozor, Hillary Clintonová získala v součtu celých USA více hlasů než Trump. Prohrála ale v těch klíčových státech. Faktem je, že debata o rovnosti se trochu přesunula k genderu a etnicitě a ekonomický aspekt se trochu opomíjel.

Vezměte si, kolik voličů nasbíral v demokratických primárkách Bernie Sanders v Rust Beltu, kde lidé od 80. let přicházejí o práci a kde proto ekonomický program kandidátů hraje velkou roli. Sanders jel klasickou levicovou argumentací: musíme zlepšit ekonomické postavení lidí a pak se vyřeší i ostatní problémy. Těžko říct, kdo by dneska seděl v Bílém domě, kdyby vyhrál primárky (přečtete si předvolební reportáž z Rust Beltu: Trumpland, zchudlý rezavý pás Ameriky, se naučil mít rád Donalda).

Mezi progresivními kruhy nyní trochu panuje strach, že hnutí **MeToo** se začne rozdělovat. Jedna strana tvrdí, že nejdřív je

potřeba vyřešit ekonomické problémy, takže ženy a minority mohou počkat. A druhá strana tvrdí, že nemohou počkat, protože jsou v hrozné situaci. A republikáni zatím prosazují daňové zákony, které nejvíce dopadají na lidi, kteří ekonomickou pomoc potřebují nejvíce.

Zdá se, že hnutí **MeToo** po hříšnicích chce jediné: sebekritiku a rychlou rezignaci. Proč americká společnost žádá jejich okamžitý odchod? Neměla by tu platit presumpce nevinoty?

Politici a hvězdy showbyznysu by měli fungovat i jako vzory, ke kterým vzhlíží mladá generace. Proto by se na ně měly vztahovat vyšší standardy. Existuje určitá shoda, co je morální a co není a lidé, kteří fungují jako modely chování, by to měli brát zodpovědně. A americká společnost možná dospěla do bodu, kdy si řekla: „A dost, je potřeba s tím něco dělat“. Je třeba také dodat, že pokud někdo přijde o funkci nebo roli v seriálu, tak tomu předchází interní šetření v rámci strany nebo firmy.

V USA se dnes objevují hlasy, že v současné debatě se už skoro nedělá rozdíl mezi znásilněním a osaháváním.

Zaslechla jsem i názory typu: To abych se se bál otevřít ženě dveře, abych se bál flirtovat. To nám ženám ubírá inteligenci rozeznat, co je nepodařený pokus o flirtování a co je obtěžování. A to říkají i ženy v Americe: My nejsme pětileté děti. Víme, co je znásilnění a víme, co je nešikovný pokus o rande.

Je také nutné si uvědomit, že osahávání nebo každodenní verbální obtěžování v práci má na oběti zásadní dopad. Podřízená žena je v pozici, že si nemůže dovolit ztratit zaměstnání, protože živí děti. Týká se to i akademické sféry, kde učitelé mají velkou moc nad kariérou studentů. Představte si, že se něco takového děje pět nebo šest let. Spousta lidí z toho má post-traumatickou poruchu a musí chodit na terapii.

Desítky francouzských umělekyní podepsaly otevřený dopis, v němž varují před novou formou puritánství (psali jsme zde: Umělkyně odsoudily kampaň **MeToo**. Oslavujete znásilnění, zuří feministky). Nemají tak trochu pravdu?

Ne. Ono se to často používá jako zbraň, že **MeToo** je jenom projevem nějaké puritánské morálky, aby se tomu ubrala vážnost. Technická poznámka: to, co se myslí puritánskou morálkou, taková ta upnutá morálka, ta není puritánská, ale viktoriánská. Puritáni takoví určitě nebyli, stejně jako našim předkům i jim se hodně dětí narodilo méně než devět měsíců po svatbě.

Aktivisté **MeToo** nechtějí zákaz sexu. Jim jde o respekt, chtějí aby sex byl oboustranně chtěný a aby nebylo vynucený z pozice síly, jako například v práci. Dopis Catherine Deneuveové krásně ukazuje, že společnost má problém to pochopit. Signatáři toho dopisu tvrdí, že hnutí **MeToo** zabije romantiku. Ale romantika není násilí. Tahle záměna trochu vychází i z kultury, z filmů, ve kterých musí žena napřed říkat „Ne, ne, ne“ a muž jí potom dobude. A to částečně ovlivňuje i chování ve společnosti.

Americká publicistka Dayna Tortoriciová si ve svém textu o hnutí **MeToo** pro The Guardian všimá, že muži kolem ní mají čím dál víc pocit, že jsou pronásledovaným druhem. Z čeho takový pocit pramení?

Podobné názory jsem během svého pobytu v USA ve svém okolí zaslechla také, a to už před vládou Baracka Obamy. Jak se začalo mluvit o ženách a menšinách, tak se ozvalo: „Vždyť já jsem jako bílý muž perzekvovaný. Přicházím o svá práva.“

Oni to tak opravdu cítí, protože Amerika, která byla vybudována podle jejich vzoru, se bortí. Bílý muž byl strašně dlouho na

vrcholu, dlouho ovládal strukturu moci. A to se nyní mění, nahoru se dostávají i jiné skupiny a on musí častěji dělat kompromisy.

A někteří z nich začínají mít pocit, že jsou ohrožená skupina. Ale jaká jsou oni ohrožená skupina? Muži jsou pořád stále za stejnou práci placeni více než ženy se stejným vzděláním. Často si stěžují, že přicházejí o svá práva. Ale to není pravda. Oni nepřicházejí o svá práva, ale o svá privilegia.

Stěžují si, že ztratili právo na svobodu slova. Ale oni jen ztratili privilegium, aby jim někdo neřekl, že mají být zticha. Nyní je důležité, jestli jim americká společnost dokáže vysvětlit, že se nemají čeho bát. Ano, budou se muset dělit o některá svá privilegia, ale práva neztrácejí.

https://zpravy.idnes.cz/metoo-sexualni...i.aspx?c=A180117_125159_zahranicni_aha

Článek 17

Hnutí **MeToo** dorazilo do Číny, aparátčící se bojí o posvátnou stabilitu

Kampaň, která se šíří z USA, nesměle zaklepala na čínské dveře. Úřady zasahující proti „feministickým aktivitám“ se cítí zaskočeny. Výbušné téma sexuálního obtěžování prý může „narušit harmonii ve společnosti“.

Není to sice jisté, koneckonců ani důležité, ale tabu prý jako první porušila paní Luo Si-si, čínská akademička dnes žijící v USA. Na sociální síti Weibo si postěžovala, jak ji před 12 lety, během studií na prestižní pekingské univerzitě Pej-chang, dělal nemravné sexuální návrhy jeden z profesorů. Ta nepříjemná zkušenost ji prý pronásleduje dodnes.

Paní Luo se stala pojmem. Během jediného dne měl její příspěvek přes tři miliony zhlédnutí, některé do té doby mlčící Číňanky se následně odhodlaly veřejně svěřit s bolestnými zážitky a traumaty, které jim způsobili muži. Lavina to ale nebyla. Univerzita krátce poté oznámila, že zahájila vyšetřování dotyčného profesora.

Paní Luo v rozhovoru se serverem BBC přiznala, že hnutí **MeToo**, které se šíří ze Spojených států do světa, jí „dodalo odvahy“.

V Americe, odkud se **MeToo** rozneslo do světa, začínají pomalu zpytovat svědomí, zda to s povykem kolem sexuálních skandálů nepřehánějí. Některé případy totiž ukázaly, jak málo stačí k lidské i profesní likvidaci obviněného člověka.

Avšak v Číně, kde ženy až na výjimky doposud mlčely, to naopak vypadá, že kampaň klepe – byť zatím jen nesměle – na dveře. Pod názvem Wo Jie Š'. Zatím především v univerzitních kampuzech, byť i zde studentky vesměs hovoří o negativních zážitcích v anonymitě. Proč je to v Číně těžké

Řada čínských feministických skupin nyní Číňanky povzbuzuje, aby vykročily ve stopách paní Luo. Aktivistky však zároveň připouštějí, že pokud se kampaň podaří naplno spustit, bude vypadat docela jinak než třeba ve Spojených státech, kde se dotýká především celebrit a zábavního průmyslu.

Také proto, že čínská společnost není svobodná. Musí se podřizovat diktátu vládnoucí komunistické strany, která si osobuje právo sama rozhodovat, co se bude veřejně propírat a řešit. Háček je zejména v tom, že „orgány“ na výbušné téma harašení a sexuálně motivovaného obtěžování žen (a obecně genderového problému) nehledí zrovna s pochopením.

Z několika důvodů. V Číně podle badatelů, zabývajících se tamním postavením žen, prakticky neexistuje legislativa a právní podpora pro ženy, které se stanou terčem sexuálního obtěžování, domácího násilí nebo se ve škole nebo v zaměstnání setkají s diskriminací na základě pohlaví. Tyto problémy jsou v zemi běžné, převažuje však tendence zametat je pod koberec. Ženy, jež se odváží se svými zkušenostmi veřejně vystoupit, okolí odsuzuje.

Dalším problémem případné čínské obdoby **MeToo** potom je, že úřady na takové téma automaticky pohlížejí jako na potenciálně „destabilizující“ pro společnost. A „stabilita“ je hodnota v komunistické Číně nad jiné posvátná, střežená i za cenu porušování základních lidských práv. Mužské elity mají strach, tvrdí feministky

Nezanedbatelnou otázkou ovšem v této souvislosti je, jak velké podpory by se **MeToo** mohlo dostat od široké veřejnosti. Masové nejspíš stěží – čínské společnosti dominují muži s často konzervativním a sexistickým uvažováním.

„Pro další ženy není následování příkladu paní Luo vůbec jednoduché,“ říká Feng Jüan, spoluzakladatelka organizace Equality (Rovnost), která se snaží upozorňovat na diskriminaci na základě pohlaví v metropoli Pekingu.

Feministické skupiny, které jsou v Číně častým terčem represí ze strany úřadů, uvádějí, že vůbec nejhorší překážkou pro šíření kampaně **MeToo** v Číně je internetová cenzura. „Téměř kompletně mužské vedení komunistické strany děsí myšlenka, že by příslušníci ‚nedotknutelné‘ mužské elity mohli být zlikvidováni podobnou kampaní,“ soudí Leta Hong Fincherová, expertka na čínské feministické hnutí. InsertSingleVideo

https://zpravy.idnes.cz/metoo-cina-sex...i.aspx?c=A180112_375720_zahranicni_aha

Článek 18

Ruce pod sukněmi a rozepínání kalhot. Británii pobouřil večírek boháčů

Britskou politickou scénou otřásá další skandál kolem sexuálního obtěžování. Novinářky listu The Financial Times pronikly na charitativní akci pro pány a zjistily, že účastníci masivně obtěžovali hostesky. Mluvčí Theresy Mayové uvedl, že článek byl pro britskou premiérku nepříjemným čtením.

Akce, která v Británii oživila debatu o sexuálním obtěžování, se konala již minulý týden v londýnském hotelu Dorchester. Jejím cílem bylo vybrat peníze na charitu. Mezi zhruba 360 pozvanými byli ale výhradně muži, většinou významní podnikatelé, sportovci, novináři a politici. Jeden z řečníků na úvod hosty přivítal na „nejméně politicky korektní události roku“.

Organizátoři galavečera z organizace Presidents Club najali přes sto hostesek, kterým modelingová agentura předepsala sexy šaty, černé spodní prádlo a vysoké podpatky. Dívky si za večer vydělaly 150 liber (4 365 korun).

Mezi hosteskami ovšem byly i dvě novinářky listu The Financial Times (FT), které následně popsaly případy sexuálního obtěžování, obscénní komentáře a „opakované žádosti, aby se (hostesky) k hostům připojili v jejich ložnicích v (hotelu) Dorchester“. Připití milionáři a byznysmeni děvčatům sahali pod sukně, jeden z účastníků dokonce před jednou z hostesek odhalil penis.

Na charitativní akci se podle listu FT dražilo mimo jiné setkání u čaje s guvernérem centrální Bank of England Markem Carneyem, oběd s ministrem zahraničí Borisem Johnsonem, získat v dražbě ale bylo možné třeba i návštěvu striptýzového klubu či plastickou operaci na soukromé klinice, jejímž výsledkem mělo být omládnutí a „okořenění“ vztahu s manželkou. Nic jsme nevěděli

Pobouřené reakce vyvolal článek zveřejněný v prestižním britském listu téměř okamžitě. Jedna z charitativních organizací už oznámila, že vrátí příspěvky, které v minulosti dostala od organizátorů akce. Styky s Presidents Club přerušila i firma, která si v minulosti kupovala místa u jednoho ze stolů na galavečeru.

Guvernér Bank of England Carney prý nesouhlasil s tím, aby se na akci dražilo setkání s ním. V prohlášení uvedl, že je „hluboce konsternován“ z toho, že se taková akce mohla vůbec konat. Mluvčí britské vlády uvedl, že o dražbě oběda nevěděl ani ministr zahraničí Johnson.

„Doufejme, že se každý muž, který se účastnil této společenské události, dvakrát zamyslí, než znovu přijme pozvání na akci určenou ‚pouze pro pány‘, na které je přes sto hostesek,“ uvedla na Twitteru předsedkyně parlamentního výboru pro rovnoprávnost Maria Millerová.

Nepříjemné čtení

Kauza v Británii vypukla nedlouho poté, co museli vládu premiérky Theresy Mayové opustit v souvislosti se zprávami o sexuálním obtěžování ministr obrany Michael Fallon a vicepremiér a šéf kabinetu Damian Green. Debatu o chování mužů vůči ženám vyvolala loni na podzim kauza hollywoodského producenta Harveyho Weinstaina (PŘEHLEDNĚ: Politici, herci i kuchaři. Na koho už ukázala kampaň **MeToo**?).

„Premiérce bylo nepříjemné číst dnes ráno tyto zprávy. Říkám ‚zprávy‘ proto, že zjevně se jednalo o akci, na kterou nebyla pozvána, protože je žena,“ uvedl na žádost o komentář k článku mluvčí britské vlády.

Organizace Presidents Club tvrdí, že díky každoročnímu galavečeru vybrala za posledních více než třicet let už 20 milionů liber (583 milionů korun), které věnovala charitám pomáhajícím dětem.

https://zpravy.idnes.cz/britanie-dorch...i.aspx?c=A180124_173733_zahranicni_aha

Článek 19

V britském parlamentu zažil sexuální obtěžování každý pátý, hrozí vyhazovy

Pracovní skupina britských zákonodárců napříč stranami navrhla zavedení parlamentního formálního řízení v případech podezření na sexuální obtěžování, za něž má hrozit i vyloučení. Podle jejich zprávy byl během uplynulého roku terčem nebo svědkem sexuálního obtěžování téměř každý pátý člověk pracující v britském parlamentu.

Ve zprávě, která vznikla po sérii sexuálních skandálů ve Westminsteru, se píše, že je naléhavě nutná „změna kultury chování na pracovišti“. Členové parlamentu vyzvali k vypracování nových pravidel chování. Zahrnovala by i sankce, včetně vyloučení zákonodárců usvědčených ze sexuálního zneužívání nebo šikany.

„Toto je velký den pro parlament a naši politiku,“ řekla vůdkyně Dolní sněmovny Andrea Leadsomová, která ze své funkce domlouvá vládní záležitosti v parlamentu. „Nová nezávislá procedura ukáže, že chceme být nejlepším parlamentem na světě, pokud jde o důstojné a uctivé jednání s každým, kdo tu pracuje,“ dodala konzervativní politička.

Průzkum mezi 1377 pracovníky parlamentu odhalil, že zhruba 19 procent z nich bylo loni svědkem nebo terčem sexuálního obtěžování. Kromě toho 39 procent pracovníků zažilo jiný druh obtěžování nebo šikany. Ženy si přitom stěžovaly dvakrát častěji než muži.

Britskému parlamentu se v uplynulých měsících nevyhnula vlna obvinění ze sexuálního obtěžování, což zatím vyústilo v odstoupení dvou členů kabinetu premiérky Theresy Mayové.

Celosvětovou vlnu obvinění a kampaň proti sexuálnímu obtěžování ***MeToo** spustil skandál kolem hollywoodského producenta Harveyho Weinsteina, kterého mnoho žen veřejně obvinilo z obtěžování nebo znásilnění.

https://zpravy.idnes.cz/britsky-parlam...ni.aspx?c=A180208_124224_zahranicni_in

Článek 20

Aktivistku z hnutí **MeToo** obvinili dva muži ze sexuálního obtěžování

Kalifornskou poslankyni za demokraty a aktivistku proti sexuálnímu obtěžování Cristinu Garciovou vyšetřují kvůli obvinění ze sexuálního napadení. Informoval o tom v pátek zpravodajský server BBC. Politčka, která se loni objevila na přebalu časopisu Time jako jedna z prvních aktivistek kampaně **MeToo**, vinu odmítá.

S obviněním vystoupil bývalý poradce političky Daniel Fierro, který podle BBC tvrdí, že ho Garciová v podnapilém stavu tehdy jako pětadvacetiletého napadla při každoroční hře softballu v roce 2014. V rozhovoru na serveru Politico pak uvedl, že ho zahнала do kouta, chytila za hýždě a snažila se mu sahat do rozkroku.

Z nevhodného chování obvinil Garciovou také významný kalifornský lobbista, který vystoupil pod podmínkou zachování anonymity. Poslankyně ho údajně obtěžovala loni během jedné ze společenských akcí. Řekla mu prý, že s ním chce mít pohlavní styk, mluvila přitom vulgárně a byla cítit alkoholem. Následně se ho pak snažila osahávat.

Garciová uvedla, že si na nevhodné chování nevzpomíná a dodala, že se to neshoduje s jejími hodnotami. Uvedla nicméně, že každé obvinění je nutné vyšetřit a že s vyšetřovateli hodlá spolupracovat.

Kalifornská politička Garciová byla jednou z prvních žen, která otevřeně přiznala, že byla v minulosti sama několikrát obtěžována. V listopadovém rozhovoru s agenturou AP přitom uvedla, že alkohol nevhodně chování neomlouvá.

https://zpravy.idnes.cz/aktivistku-z-h...i.aspx?c=A180209_220302_zahranicni_lre

Článek 21

Trump je podle politologů nejhorší prezident, do skály by tesali Roosevelta

James Buchanan, který stál v čele Spojených států těsně před vypuknutím občanské války, již podle oslovených amerických politologů není nejhorším prezidentem v historii země. Na posledním místě ho nahradil stávající šéf Bílého domu Donald Trump, citují The New York Times výsledky průzkumu mezi 170 členy Americké politologické asociace.

Naopak Trumpův předchůdce v Oválné pracovně Barack Obama od minulého takového průzkumu v roce 2014 si značně polepšil a dostal se z osmnáctého místa do první desítky.

O sedm míst nahoru oproti roku 2014 postoupil také exprezident Ulysses S. Grant; podle deníku The New York Times za to zřejmě vděčí nedávno vydanému skvělému životopisu od držitele Pulitzerovy ceny, spisovatele Rona Chernowa.

Největší pokles v žebříčku zaznamenal exprezident Bill Clinton, pravděpodobně v souvislosti s hnutím za práva žen ***MeToo**. V roce 1998 čelil Clinton procesu impeachmentu kvůli aféře s bývalou stážistkou v Bílém domě Monikou Lewinskou. Ze sexuálního obtěžování ho obvinilo i několik dalších žen.

Z první desítky vypadl někdejší prezident Andrew Jackson, který je kritizován za pronásledování indiánů a upírání práv černochům.

Členové oddělení prezidentské a výkonné politiky Americké politologické asociace odpovídali v průzkumu také na otázku, který z prezidentů by si zasloužil být vytesán do žulového masivu Mount Rushmore vedle George Washingtona, Thomase Jeffersona, Theodora Roosevelta a Abrahama Lincolna. Dvě třetiny ze 170 dotázaných politologů odpověděly, že by si na tomto místě jako dalšího představovaly Franklina Delano Roosevelta. Podpory se Roosevelt nedočkal přitom jen od demokratů, jeho jméno převažovalo i mezi republikánskými akademiky.

V pohledu na jiné prezidenty se však názory demokratů a republikánů mezi politology lišily. Demokratičtí respondenti například řadili exprezidenta Ronalda Reagana o devět příček níž než oslovení republikáni. Obamu zase demokraté umístili o deset příček výš. Nezávislí experti oceňují George H. W. Bushe, dávají ho výš než Obamu. Trumpovi by však nepomohlo, ani kdyby v průzkumu odpovídali pouze republikánští akademici; i v jejich očích patří mezi nejhorších pět prezidentů historie.

List The New York Times nicméně připomíná, že desítky dalších prezidentů měly v úřadu horší začátek a postupně získaly respekt. Podle deníku tak má Trump ještě minimálně tři roky na to, aby svou pozici vylepšil.

Bilance výsledků prvního roku prezidentského mandátu D. Trumpa:

InsertSingleVideo

https://zpravy.idnes.cz/donald-trump-n...i.aspx?c=A180221_121923_zahranicni_ane

Článek 22

KOMENTÁŘ: Řídí Francii sexuální predátoři?

Akce **MeToo** dorazila i do Francie. Dva ministři byli obviněni ze sexuálního obtěžování. Mění se v zemi s liberálním přístupem k nevěře společenské klima? ptá se v komentáři publicista Josef Brož.

Vypadá to, že Francie, ta země kultury, krásných žen a revoluce, kde ještě nezapomněli žít, bude brzy označována za zemi sexuálních predátorů. Již dva ministři členové vlády premiéra Édouarda Philippa – ministr „akce a veřejných účtů“ Gérald Darmanin a ministr „ekologického přechodu“ Nicolas Hulot – jsou obviňováni z „nepříkladného sexuálního chování“. Co na to prezident Emmanuel Macron? Obvinění označuje za pomluvy.

Jedná se o dozvuky americké aféry producenta Harveyho Weinsteina a akce ***MeToo** na evropském kontinentu? Nebo jde o novou pomlouvačnou kampaň? Dosud byli oba ministři, navzdory různým politickým kotrmelcům, považováni za zcela bezúhonné.

Když favorizovaný kandidát socialistů Dominique Strauss-Kahn ve svém newyorském hotelovém pokoji, patřícím francouzskému řetězci Sofitel, sáhl neobratně na černošskou pokojskou Nafissatou Diallo, přišlo to jako blesk z čistého nebe. A sexuální predátor byl na světě! Onoho osudného 14. května 2011 byly sečteny dny i noci jednoho z talentovaných finančníků, ale především politika. Co se stalo, rozebírali všichni. Někdo dával vinu Nicolasi Sarkozymu, jenž tím odstranil soka v boji o prezidentský úřad.

Co kdyby k tomu nedošlo? Nevládl by patrně o rok později slabý socialista François Hollande a mladého finančníka Emannuela Macrona by jistě ani nenapadlo, že by měl vyrazit v budoucnu „Na pochod“ (En Marche!).

Příznačné je, že se to stalo v Americe, v zemi, kde se poměruje ostrým metrem sexuálním a špinavé prádlo se pere na veřejnosti – hlavně v soudních síních. Dříve tomu bylo, alespoň ve Francii, dosti jinak. Skrytý milostný život

Socialistická sfinga François Mitterrand dvaatřicet let tajil svůj nemanželský poměr, tajil dokonce i nemanželskou dceru Mazarinne. „Ukradli mi život,“ řekla již dospělá dcera. „Sešitá ústa“ byla námětem její stejnojmenné knihy.

A milostné dopisy jejího otce Anne Pingeotové, její matce, pod názvem Dopisy Anně se loni staly bestsellerem nakladatelství Gallimard. Pikanterií nynějších skandálů je, že ministr Hulot měl zneužívat Mitterrandovu vnučku Pascale. Ministr Darmanin se spokojil s bývalou call-girl.

Prezidentům Pompidouovi, Giscardovi d'Estaing, Chirakovi i Mitterrandovi se dlouho odpouštělo všechno. Korupční vliv i milostné nevěry. Snad proto, že jim předcházela příkladná katolík a „spasitel Francie“ Charles de Gaulle, který si v Elysejském paláci platil i účty a své ženě Yvonne byl příkladně věrný.

To se však změnilo. Jedno z největších tabu bylo prolomeno. Francie nejen nedokázala vrátit své zemi předválečný politický

rozměr, ale ztratila i vliv kulturní. Středisko politické moci i umění se přesunulo do Ameriky. Pád železné opony a Berlínské zdi, tak nechtěný nevěrným Mitterrandem, znamenal i konec „francouzské výjimečnosti“.

O francouzských politicích se tak dnes dozvídáme nepěkné věci. Ministr Darmanin i Hulot měli výše zmíněné ženy znásilnit, nebo minimálně donutit ke styku „pod nátlakem“. A zcela v duchu amerického puritanismu dostali okamžitě „úder“. Proti importu amerického puritanismu vystoupily v souvislosti s aférou Harveyho Weinsteina, jenž se měl dopouštět „nemravného chování“ na herečkách, téměř jedním hlasem obě ikony francouzského filmu: Catherine Deneuveová i Brigitte Bardotová.

Každá obhajovala, že veřejné ostouzení sexuálního chování může mít za následek nástup nového totalitarismu. To, za co bojoval studentský vůdce Daniel Cohn-Bendit i herečka Anne Wiazemsky, jak jsme mohli vidět i v kinech díky snímku Obávaný – zdá se, bere zasvě. Přichází z USA kulturní kontrarevoluce? Vypadá to tak.

Sexuální revoluce 60. let přinesla mnohé, paradoxně způsobila i vznik nové podoby feminismu, jež nyní prochází revizí. Mít právo na své tělo a potraty se stalo „věcí veřejnou“. Právo na intimitu a osobní život, tedy i sexuální právo na styk s osobou stejného pohlaví, ale nikdy nebylo otázkou transparentnosti.

Zmatek vyvolal v řadách francouzských spoluobčanů i mladý prezident Emmanuel Macron. Filozof Régis Debray upozornil na podzim ve svém pamfletu Le Nouveau Pouvoir nejen na skutečnost, že umí anglicky, ale i na to, co nazval „globalizovaným neoprotentismem“. „Ukaž mi, jak žiješ, s kým žiješ, ukaž mi své faktury a své potomstvo, a já ti řeknu, za co stojí tvůj program,“ napsal.

Ne, Hulot ani Darmanin nejsou reprezentanty starého dobrého francouzského katolicismu, jenž ctí „tajemství víry“ a dbá na možnost „odpuštění a usmíření“, ale způsob, jakým jsou dnes vystaveni morálnímu lynči – často za skutečnosti, jež byly zařazeny ad acta – vyvolává nové otázky.

Macronův protikandidát François Fillon prohrál kvůli tomu, že zatajil nákup drahých obleků a zaměstnávání své ženy Penelope. Tady volby neprohrávají politické myšlenky, ale něco zcela jiného.

V Česku zatím ještě nezmobilizoval „slušný kandidát“ – i když parazitní „pravda a láska“ se na sociálních sítích často tváří jako ta jediná, jež má právo dávat palec nahoru, či dolů. Jak to říkával tatíček Masaryk: „Nebát se a nekrást!“ Ale my jsme přece národ bezvěrců...

https://zpravy.idnes.cz/metoo-francie-...i.aspx?c=A180222_094124_zahranicni_ane

Článek 23

Vatikánské **MeToo**. Řádové sestry slouží kněžím, často bez nároku na plat

Vatikánské řádové sestry si stěžují na diskriminaci v náboženských kruzích. Pro přílohu L'Osservatore Romano popsaly, že jsou znevýhodňovány společensky i finančně. Ženská práce prý pro vedení Vatikánu nic neznamená a je brána jako samozřejmost.

Ráno vstávají, aby připravily snídani, spát jdou teprve poté, co naservírují večeři, po ní uklidí nádobí, celý dům je čistý, prádlo vyprané a vyžehlené. „Sestry jsou vnímány jako dobrovolnice, které přiběhnou na zavolání, což vede k nárůstu zneužívání moci,“ popsala jedna z nich časopisu Women Church World, který vychází jako příloha vatikánských novin L'Osservatore Romano. Příběhy ze zákulisí římskokatolické církve vypovědělo několik sester, ale pod příslibem pseudonymů.

Britský The Telegraph napsal, že by se tento překvapivý článek mohl stát začátkem vatikánského **MeToo**, tedy kampaně kritizující zneužívání žen. Na rozdíl od kněžích není většina žen v církvi nebo kláštřech placená vůbec nebo dostávají málo. Přitom pracují v kuchyních církevních institucí, uklízejí v domech kardinálů nebo učí.

Ale nejde jen o peníze. „Jen málokdy nás ti, které obsluhujeme, pozvou, abychom s nimi jedli u jednoho stolu,“ popsala sestra Maria. „Za tím vším stojí nešťastná myšlenka, že ženy jsou méně cenné než muži a že zatímco kněz znamená v církvi všechno, sestry neznamenají nic,“ vysvětluje sestra s přezdívkou Paule.

„Nikdo dosud neměl odvalu tyhle věci odhalit,“ říká Lucetta Scaraffia, šéfredaktorka časopisu Women Church World. Na jeho internetových stránkách je zdarma v sedmi jazycích, mimo jiné v polštině. V březnovém čísle časopisu vyšel manifest, který volá po tom, aby ženy „měly postavení odpovídající jejich schopnostem“. Dokument na sociálních sítích sdílely ženy aktivní v církevních institucích po celé Itálii.

Papež František, který časopis čte a podle svých slov si ho váží, už dříve řekl, že se často setkává se zasvěcenými ženami, jejichž práce připomíná spíš otroctví než službu církvi. Sestry by podle něj měly být spíš v ulicích a školách s nemocnými a chudými a neměly by vyřizovat pochůzky kněžům. Jeho slova však zatím nic nemění na hluboce patriarchálním systému, který ve Vatikánu panuje, píše britský The Telegraph.

Socioložka a jedna z autorek manifestu Paola Lazzarini Ort řekla, že některé farnosti už začaly zvat ženy, aby promlouvaly na mších. „Kněží začínají chápat, že tenhle problém nemůže být dále ignorován.“

Editorka Women Church World a feministka Lucetta Scaraffia však uvedla, že „změna je náročná“. Spousta prelátů podle ní tyto věci slyšet nechce, protože je snazší mít sestry jako podřízené. InsertSingleVideo

https://zpravy.idnes.cz/vatikan-rimsko...i.aspx?c=A180303_120154_zahranicni_amu

Článek 24

Útoky na novináře budou přibývat, říká držitel čtyř Pulitzerových cen

Třicet let pracoval v jednom z největších amerických deníků a redakce The Seattle Times pod jeho vedením získala čtyři Pulitzerovy ceny. „Nepochybuji o tom, že slovní útoky na novináře a zacházení s novináři, jako by byli skutečnými nepřáteli společnosti, je nebezpečná věc,“ uvedl David Boardman v rozhovoru pro iDNES.cz.

Český prezident Miloš Zeman opakovaně útočí na novináře, v žertu dokonce řekl, že „novináři se musí likvidovat“. Může to mít vliv na důvěryhodnost žurnalistické práce?

Samozřejmě že může. Můj názor ale je, že lidé jako prezident Zeman nebo prezident Trump důvěryhodnost novinářů nepodřívají. Jejich dovednosti spočívají v tom, že jsou nadanými politiky, kteří mohou ovlivnit veřejné mínění.

Dobří novináři jsou určitě i v České republice. Nejsm sice expert na českou žurnalistiku, ale zaznamenal jsem mnoho obav z měnící se povahy vlastnictví českých médií a také z mocných lidí, kteří jsou ve střetu ekonomických a politických zájmů. Někteří možná svého vlivu nevyužívají, ale lidé mají právo se obávat.

Právě proto by měli podporovat média, která považují za nezávislá a kvalitní. Vzhledem k tomu, jak se mění obchodní model žurnalistiky, začíná být jasné, že čtenáři budou časem za žurnalistiku platit. A jedinou cestou jak dostat zapláceno je kvalita. Nikdo nebude platit za odpad.

Mínulý týden byl na Slovensku zavražděn investigativní novinář Ján Kuciak a jeho snoubenka. Hrozí častější útoky na novináře i v demokratických zemích, kde se nenávistných projevů vůči nim dopouštějí právě vrcholní politici?

O tom není pochyb, statistika nelže. Vidíme to po celém světě. Novináři jsou napadáni slovně i fyzicky. Jsou vykazováni z oblastí, kde by jim mělo být umožněno vykonávat svou práci a v těch nejtragičtějších případech jsou zabíjeni. Nepochybuji o tom, že slovní útoky na novináře a zacházení s novináři, jako by byli skutečnými nepřáteli společnosti, je nebezpečná věc.

Dochází ve Spojených státech k větším zásahům do novinářské práce a svobody slova od doby, co se Donald Trump stal prezidentem?

Ne. Ve Spojených státech určitě existuje větší polarizace, než by měla. Došlo tam také k fyzickým konfrontacím s novináři, ale nestala se žádná tragická událost jako například na Slovensku. V některých ohledech je Donald Trump pro žurnalistiku skvělý, protože je o články o něm velký zájem. V něčem je naopak škodlivý, ale věřím tomu, že ušel dlouhou cestu. Takto rozdělující a manipulativní lídr je v mnoha směrech pro americkou demokracii přínosný, protože to lidi probouzí a začínají chápat, jak křehká je naše svoboda.

Občas to vypadá, že Trump ráno napíše status na Twitter a novináři pak celý den neřeší nic jiného.

Je to takový uzavřený kruh. Na jedné straně si myslím, že Trump je manipulován novináři, například televizním pořadem Fox & Friends. Na druhou stranu Trump vytváří „malé bouře“, aby odpoutal pozornost novinářů od jiných věcí.

Co si myslíte o fake news? Mají proti nim vznikat novinářské platformy?

Je to určitě problém, ale nejsem tím tak znepokojený jako mnoho dalších lidí. Myslím si, že novináři často používají fake news jako druh výmluvy. Stejně tak se domnívám, že politici jako prezident Trump, Zeman a další populisté, to zase používají jako způsob útoku na žurnalistiku a novináře. Zatím jsem neviděl žádný důkaz, že fake news představují pro společnost enormní problém.

Redakce The Seattle Times získala pod vaším vedením čtyři Pulitzerovy ceny. Který z těch případů se vám nejvíce vryl do paměti?

Pravděpodobně nejvíc se mi vybavuje příběh z roku 2010, který měl sice investigativní aspekty, ale Pulitzerovu cenu vyhrál v kategorii zpravodajství. Tehdy došlo k vraždě čtyř policistů a ten případ byl z mnoha důvodů náročný i fascinující zároveň, protože šlo o první efektivní využití sociálních sítí ve zpravodajství. Až do té chvíle byly sociální sítě, zejména Twitter, používány především pro propagaci už existujících článků.

Jeden muž tehdy bezdůvodně zastřelil v kavárně čtyři policisty, vydal se na útěk a začalo pronásledování. Ve společnosti se šířil strach a dezinformace o tom, kde se hledaný muž pohybuje, obzvláště na sociálních sítích. Seděl jsem tehdy uprostřed redakce a společně s ostatními jsem ověřoval, co z toho je, a co není pravda. Ráno jsem začal se šesti sledujícími na Twitteru a večer jsem končil s dvanácti sty sledujícími. Tehdy jsem uvěřil v sílu sociálních sítí. Najednou jsem viděl, jak efektivní Twitter a sociální sítě obecně mohou být. A to jak pro získávání informací, tak pro jejich šíření. Tehdy jsme v Americe nastolili úplně nový standard pro aktuální zpravodajství.

V roce 1993 získaly The Seattle Times nominaci na Pulitzerovu cenu za článek o ženách, které obvinily senátora Brocka Adamse ze sexuálního obtěžování a znásilnění. Vybavil se vám tento případ nyní v souvislosti s kampaní (**MeToo**), která hýbe Amerikou?

Ano, rozhodně. Ten rok jsme vyhráli všechny novinářské ceny kromě Pulitzerova. Myslím, že ten příběh byl příliš kontroverzní a společnost na něj nebyla připravena. Tenkrát jsme si opravdu mysleli, že to bude znamenat obrat v přístupu k sexuálnímu obtěžování a zneužívání žen ze strany mocných mužů a ukázalo se, že to byl jen stavební kámen.

Obrat nastal až o pětadvacet let později. Všechny tyto příběhy nakonec přispěly k tomu, že tento typ chování už není v Americe přijatelný. Měl jsem možnost o tom mluvit s několika ženami tady v Česku, které mi řekly, že Česká republika je v této problematice asi 20 až 30 let pozadu za Spojenými státy, a že chování, které u nás není možné, je tady přípustné.

Po třiceti letech novinářiny jste se rozhodl vyměnit post šéfredaktora za práci děkana na univerzitě. Co vás přimělo k takovému rozhodnutí?

Práci novináře jsem miloval až do chvíle, než jsem ji milovat přestal. Došel jsem k bodu, kdy už jsem to dál dělat nemohl a nechtěl. Jedním z důvodů bylo také to, že noviny, kde jsem pracoval, se dostaly do velkých finančních potíží a museli jsme propustit mnoho lidí. Každého z nich jsem propustil osobně a ve výsledku přišlo o práci více než sto padesát lidí. V tu chvíli jsem si uvědomil, že už to dál dělat nedokážu. Už mě nebavilo snažit se, abychom přežili jako zpravodajská organizace a mediální lídr.

Tehdy jsem začal víc přemýšlet o tom, jak mohu naší profesi pomoci přežít. Měl jsem pocit, že univerzita mi dá nejen příležitost pracovat s mladými lidmi a inspirovat je, ale také se zapojit do národního a mezinárodního dialogu o budoucnosti žurnalistiky. Oboje se mi podařilo dokázat a jako druhá část mého profesního života mi to přijde skvělé.

V čem se podle vás žurnalistika za poslední dekádu nejvíce proměnila?

Žurnalistika se za poslední dekádu pozoruhodně změnila. Jak v dobrém, tak zlém. Mezi to negativní patří, že se její obchodní model převrátil vzhůru nohama. Ve Spojených státech bývaly pro noviny největším zdrojem příjmů inzeráty a pro většinu amerických novin to představovalo přibližně padesát procent příjmů. Nyní je devadesát procent z těch padesáti navždy pryč. Všichni inzerenti odešli na specializované internetové weby a to je vážný problém.

Z té pozitivní strany má žurnalistika k dispozici nové technologie, které nám poskytují skvělé nástroje pro shromažďování a šíření informací, jejich analýzu, zpracování dat a také nám umožňují kontakt se čtenáři. Svým studentům říkám, že nyní je ten nejnáročnější, ale i nejvíce vzrušující čas žurnalistiky a je jenom na nich, jak bude vypadat v budoucnu.

Sám jste po většinu profesního života pracoval v tištěných novinách. Myslíte, že má tisk ještě nějakou budoucnost?

Myslím si, že místo pro tisk tady pořád ještě je. Tisk je silný z hlediska vizuálních prvků, fotografií, designu a schopnosti objevit příběhy, které byste neviděli online. Nicméně myšlenka vydělávání na tištěných novinách vycházejících sedm dní v týdnu je šílená a archaická. Nemá to budoucnost. Jsem zastáncem týdeníků, které nabídnou vysoce kvalitní texty doplněné skvělým obrazovým materiálem.

Proměnila se podle vás s příchodem digitálních médií zásadně etika novinářské práce?

Rozhodně. Digitální média vytvořila úplně nové etické výzvy. Špatná etická rozhodnutí navždy zůstávají zaznamenána online. Měli bychom tedy přemýšlet nad tím, co a jak o lidech píšeme, protože jim to může zničit život.

Nedávno jsem mluvil s mužem, který byl obviněn ze sexuálního obtěžování. Noviny o tomto nařčení informovaly a ačkoli se nikdy nenašly důkazy, pokaždé když si někdo vyhledá jeho jméno, je to jedna z prvních informací, která se objeví. Kvůli tomu pak nikde nedostanete práci a je to obrovský problém.

Ve Spojených státech neexistuje právo na to být zapomenut jako tady v Evropě, ale podle mě bychom ho měli mít. Nesouhlasím s tím, že by vláda nebo Google měli rozhodovat o našich životech offline.

URL| https://zpravy.idnes.cz/byvaly-sefredaktor-the-seattle-times-pulitzerovy-ceny-david-boardman-1et-/zahranicni.aspx?c=A180307_221143_zahranicni_dtt

Článek 25

MeToo) je výstřelek doby, řekl Kubera. Je to ponižování, tvrdí soudce Fiala

Zasáhne kampaň (**MeToo**) i Česko a jaké jsou právnícké aspekty této kampaně? O tom na pražském Karolinu hovoří odborníci z řad právníků, politiků a dalších osobností. Zatímco místopředseda Nejvyššího soudu Roman Fiala chápe (**MeToo**) jako téma ponižování. Senátor Jaroslav Kubera (ODS) to považuje za výstřelek doby a tvrdí, že už si dlouho takhle nezaharašil.

Zásadní projev přednesl místopředseda Nejvyššího soudu Fiala. Ten vysvětlil, že „(**MeToo**)“ vnímá především jako téma ponižování kohokoli kýmkoli. Odmítl tedy, že by mělo společnost a lidi rozdělovat.

Připomněl, že se to dělo i na vojně, kde docházelo k ponižování mezi muži. Například když služebně starší vojáci pálili nováčkům dopisy. „Tehdy jsem si uvědomil, jak strašně nesnáším, když někdo někoho ponižuje psychicky i fyzicky,“ upřesnil Fiala. Odpovědí na ponižování podle něj má být slušnost.

Dodal, že cílem kampaně (**MeToo**) má být vyrovnání a nikoli pomsta. „Nechce se mi tedy věřit, že by bylo něco špatného, když dámě pomohu do kabátu nebo jí podržím dveře,“ vysvětlil.

S humorem se pokusil svůj příspěvek pojmut senátor a primátor města Teplice Kubera. Ten upozornil, že doba je vymknutá z kloubů. „Už jsem zaregistroval, že se genderky rozčilovaly, že je tu málo žen a že jsme je nepozvali. Ono to není o sexu, ale o mlčenlivosti advokátů,“ uvedl Kubera v reakci na protest, který se konal venku.

Dále zažertoval, že je se svojí ženou už od 14 let a získal si jí především harašením, tedy doteky, s nimiž ona souhlasila. Následně přidal, že spíše než na konferenci ho to táhlo na promoci, která se také v budově koná, kde viděl, že jsou mladé studentky.

„Jestli by teď někdo měl vycházet do ulic, tak by měl vycházet do ulic kvůli prolomení mlčenlivosti advokátů,“ řekl Kubera s tím, že je to skutečně závažné téma. Me Too je podle něj spíš projevem korektnosti až hyperkorektnosti. S ní by se mělo bojovat se slušností a s humorem. Kubera odmítl, že by v důsledku kampaně měl přestat být galantní nebo dokonce flirtovat se ženami.

Kubera také zpochybnil protest hollywoodských hereček. Věřící, že v době, kdy usilovaly o roli, jednaly jinak, než když si za peníze za ní utržené pořídily černé šaty, aby mohly protestovat proti sexuálnímu obtěžování. Jaká zranění přináší dobrovolný sex?

Sexuolog Radim Uzel se pokusil shrnout historii sexuálního obtěžování. Začal tedy citovat Danteho Aligieri. Zmínil, že v současnosti došlo ke změně, protože ženy používají líčidla, aby zdůraznily svoji sexualitu, takže je to pro muže náročnější. „Určitý stupeň sexuálního nátlaku či násilí provází naši historii celé věky,“ zmínil Uzel.

Jako soudní znalec prý řeší, jestli ženy přišly k zraněním při sexu dobrovolně či nedobrovolně, což je podle něj velice obtížné, protože i muži ve sprchách se dle něj chlubí šrámy, které jim způsobily rozjařené milenky.

Uzel následně přiznal, že sám plácá po pozadí sestřičky v nemocnici, ale vybírá si je podle tváře. Když ví, že narazí, tak to nedělá. Sám pak označil protestující venku za typy, které by rozhodně neobtěžoval.

Bývalý politik a poradce premiéra v demisi Andreje Babiše (ANO) Cyril Svoboda označil kampaň (**MeToo**) za snahu být in. „Já jsem také atraktivní, také je o mně zájem, já jsem to také zažila,“ shrnul Svoboda, co si asi myslí ženy, které se ke kampani připojily. Vyzval, aby ženy měly odvahu být „out“

Janáčková: Sex je obchod

Moderátor Karel Havlíček v polovině akce vysvětlil, že zatím nevystoupila žádná žena či odbornice na problematiku genderu, protože většina nabídku odmítla. Pozvání ale přijala sexuoložka Laura Janáčková, která se rozhodla ostatním osvětlit sexuální zvyklosti, kdy sex je podle ní pouze otázkou obchodu. Doložila to průzkumem, podle něhož 84 procent žen nabízí sex za plnění domácích povinností a desetina ho pak nabízí jako protihodnotu za dárek.

„Samička si vždycky vybírá podle nějakých kritérií. Ženy si vybírají muže podle zdrojů, ochotu se o ně podělit a až na třetím místě je vzhled,“ uvedla s tím, že za zdroje chtějí muži atraktivitu – tedy mládí, zdraví, plodnost, případně panenství. Upozornila pak, že ženy líčením simulují svoji vzrušenost, kdy zvýrazněním očí předvádí ovulaci a zvýrazněním rtů předstírají vzrušení.

Svůj proslov uvedla tím, že řekla, že každý den souloží 200 milionů lidí na celém světě. Během jejího proslovu pak podle propočtu bude mít pohlavní styk 700 tisíc lidí. Na závěr chtěla Janáčková pustit video s tučňáky, což se jí na několikátý pokus povedlo. Dokazuje, že samička tučňáka poskytne sex, když jí samec donese kámen.

I sociolog Petr Hampl věří, že sex je obchodním artiklem. Důvodem je podle něj naše evoluční nastavení, kdy muži mají rozšiřovat své sémě a ženy mají vybírat, komu poskytnou své vajíčko. V rámci námluv by tedy podle něj ženy měly být dobývány. Kampaň Me Too jde podle něj proti tomuto trendu a zhoršuje celou situaci, která už je tak pohnutá krizí mužství.

„Pro ženy by mělo být snadné odmítnout nechtěnou pozornost,“ zmínil Hampl s tím, že by volil metodu fackování než přidání se ke kampani (**MeToo**). Sdělil, že muži jsou méně empatictí, a proto nemusí tušit, že je jejich zájem ženám nepříjemný. Pokud by pak muž dál trval na svém a třeba zneužíval svého nadřízeného postavení, tak by to už podle něj měly řešit orgány činné v trestním řízení.

Je kampaň (**MeToo**) msta?

Soudce Městského soudu v Praze Ladislav Hejtmánek varoval před označením pachatele trestného činu na sociální síti. Musí to být podle něj velice obtížné, jak pro oběť, která musí ještě podstoupit koloběh řízení, tedy výsledky ale i veřejné stání před soudem. Pachatele pak má podle Hejtmánka potrestat stát a nikoli rozrušený dav.

„Nejznámější případy kampaně (**MeToo**) mi spíš připomínají obměnu elit, ke které v Americe dochází. Nechci tvrdit, že by obviněné známé osobnosti byly fajn hochy nebo i ženami,“ uvedl Hejtmánek. Dodal, že za většinou případů v kampani Me Too bude podle něj především msta. A pokud je skutečně pomsta hybatelem, tak varuje, že to neskončí kritikou, ale může dojít až k veřejnému lynči.

Advokát Stanislav Balík začal své vystoupení odhalením, že byl v roce 1999 také sexuálně obtěžován, když s ním na nějakém kongrese chtěla tančit opilá manželka jeho kolegy. „Silně se ke mně přitiskla a řekla mi, že jsem: ‚Best dancer of the world!‘“ popsal Balík.

V odlehčeném duchu pak pokračoval. Věří, že americká módní vlna se až do Česka nedostane, případně že nebude mít takové následky.

„Když slyším Me Too tak mám dost smíšené pocity a cítím až pohoršení. Je to asi i proto, že celkově nemám rád lidové štvance a souzení,“ uvedl prezident Unie obhájců Tomáš Sokol .

Priznal ale že chápe jednání hollywoodských hereček, které kampaň otevřely. I proto že v době kdy na ně byl vyvíjen sexuální nátlak, točily filmy a byly třeba vázány smlouvou, že ho musí dotočit.

Předseda Městského soudu v Praze Libor Vávra varoval před agresivním poučováním lidí. Na kampani (**MeToo**) mu vadí především, že ženy své příběhy zveřejňují po tak dlouhé době, tedy po více než 15 a někdy až 20 letech. Podle Vávry může být výpověď oběti pravdivá, ale bude zrealitvozaná dlouhou dobou. „Věrohodnost všech účastníků bude snížena,“ vysvětlil Vávra s tím, že pachatel i proto nakonec nemusí být odsouzený.

„Byla jste v hmotné nouzi, potřebovala jste roli a potřebovala jste peníze, tak proč jste to neřekla hned potom, co jste se dostala nad tu sociální hladinu?“ položil rétorickou otázku hollywoodským herečkám Vávra. Lidé proti konferenci protestovali

Proti složení hostů na konferenci protestovali venku studenti a absolventi Univerzity Karlovy a dalších prestižních univerzit. Chtěli se tak distancovat od celé akce.

Proti konferenci protestovalo venku v dešti několik lidí. Postupem času se jejich počet zvětšil na pár desítek.

„Navzdory tomu, že se symposium prezentuje jako názorově neutrální, je ze seznamu vystupujících zřejmé, že se jedná pouze o představitele kritiků kampaně (**MeToo**), kteří v minulosti bagatelizovali fenomén sexuálního obtěžování (Daniela Kovářová) nebo samotnou existenci diskriminace (Stanislav Křeček),“ uvedli organizátoři protestu v pozvánce na sociálních sítích.

Vadilo jim také, že na akci nebyli pozváni žádní akademici, kteří se problematice práva, diskriminace a genderu dlouhodobě věnují. „Sama Univerzita Karlova přitom disponuje řadou odborníků a odbornic, které se diskriminací, sexuálnímu násilí a dokonce obtěžování přímo na vysokých školách věnují,“ vysvětlili dále.

Demonstrujícím také vadilo, že mezi diskutujícími nejsou dostatečně zastoupeny ženy. InsertSingleVideo

URL| https://zpravy.idnes.cz/sexualni-obtezovani-kampan-metoo-pravnicke-aspekty-pravni-stranka-feminismus-emancipace-gsy-/domaci.aspx?c=A180316_090109_domaci_bja

Článek 26

Nobelovými cenami otráslo (MeToo), šéfka Švédské akademie rezignovala

Kvůli skandálům a vnitřní krizi Švédské akademie odstoupila její šéfka Sara Daniusová. Své rozhodnutí oznámila po schůzce členů akademie, která vybírá laureáty Nobelovy ceny za literaturu. Daniusová řekla, že ztratila důvěru akademie, ale neupřesnila, zda její členové o jejím odchodu hlasovali.

Prestižní instituce v posledních dnech prochází vnitřní krizí, kterou vyvolaly skandály kolem předčasného vyřazování laureátů Nobelových cen za literaturu a obvinění ze sexuálního obtěžování.

Už minulý týden na své funkce rezignovali tři členové Švédské akademie pod vlivem aféry, která vyplula na veřejnost loni v listopadu v souvislosti s kampaní proti sexuálnímu obtěžování (**MeToo**).

Švédský list Dagens Nyheter napsal, že 18 žen obvinilo ze sexuálních útoků manžela členky Švédské akademie Jeana-Claudea Arnaulta. Ten navíc podle listu opakovaně vyrazil jméno laureáta Nobelovy ceny za literaturu.

Významný představitel švédského kulturního života a ředitel kulturního centra ve Stockholmu jména budoucích laureátů Nobelovy ceny za literaturu vynášel podle zjištění od roku 1996. Naposledy vynesl v roce 2016 jméno Boba Dylana. Není ale jasné, komu jména laureátů vyrazil.

Trojice na své posty rezignovala poté, co členové akademie hlasovali proti vyloučení Arnaultovy manželky Katariny Frostensonové. V pátek akademii opustila i ona.

Šestapadesátiletá historička Daniusová nyní připustila, že zmatky v akademii „už docela silně zasáhly Nobelovu cenu“. Daniusová opouští nejen vedoucí funkci stále tajemnice Švédské akademie, ale stahuje se z grémia úplně. Novým šéfem akademie se stal devětašedesátiletý švédský spisovatel a profesor literatury Anders Olsson.

Norské vedení Nobelovy nadace ve středu Švédskou akademii ostře kritizovalo kvůli ohrožení pověsti Nobelových cen. Švédská akademie má 18 členů, kteří za normálních okolností zastávají své funkce doživotně. Maše jako gesto

Odstoupení Daniusové vyvolalo ve Švédsku bouřlivé diskuse. Na jedné straně se objevují kritiky, jakým způsobem se Švédská akademie pod jejím vedením ke skandálu postavila a jak ho řešila.

Řada představitelů švédského kulturního a literárního života ale Daniusovou podpořila. Na znamení podpory se mnozí z nich, včetně ministryně kultury Alice Bahové Kuhnkeové, rozhodli, že si dnes oblečou blůzu s mašlí u krku, kterou Daniusová s oblibou nosí.

Připojili se i muži, například šéf Švédské akademie z let 2009-2015 Peter Englund, který halenku ukázal na instagramu, přičemž podotkl, že mu byla trochu těsná. Další lidé vyjadřují podporu Daniusové na sociálních sítích pod švédským slovem pro tento typ blůzy *knytblus. „V životě jsou i jiné věci“

Daniusová dala jasně najevo, že z čela Švédské akademie neodchází dobrovolně. „Akademie si přeje, abych opustila post stále tajemnice... a já jsem se rozhodla rezignovat s okamžitou platností,“ prohlásila. „Ráda bych bývala v této funkci pokračovala, ale v životě jsou i jiné věci,“ dodala první žena v čele instituce.

Švédská akademie, založená v roce 1786, kromě toho, že rozhoduje o držitelích Nobelovy ceny za literaturu, každoročně rozděljuje asi tři miliony dolarů v podobě stipendií. V minulosti akademie finančně podporovala i stockholmské soukromé kulturní centrum Forum, které vede Arnault s Frostensonovou. V prosinci akademie přerušila s Arnaultem veškeré styky a zahájila vnitřní vyšetřování. Arnault obvinění, která byla vůči němu vznesena, odmítá.

Jak se bude kauza vyvíjet dál, není zcela jasné. Členové akademie totiž nemohou technicky na své funkce rezignovat, pouze je vykonávat pasivně, a pokud se pravidla nezmění, mohla by tak jejich místa zůstat de facto neobsazena. InsertSingleVideo

URL| https://zpravy.idnes.cz/svedsko-nobelova-cena-akademie-rezignace-skandal-metoo-plw-/zahranicni.aspx?c=A180413_080454_zahranicni_aha

Článek 27

Republikánům v USA hrozí volební krach. Přicházejí o voliče i kongresmany

Američtí republikáni mají sedm měsíců před volbami do Kongresu problém. Velký průzkum vypracovaný pro agenturu Reuters ukázal, že přicházejí o přízeň bílých seniorů a to především těch s vyšším vzděláním. V očekávání těžkých voleb se už čtyři desítky republikánů rozhodly, že se nebudou ucházet o znovuzvolení.

Třiašedesátiletý John Camm se považuje za republikána už od dob vlády Richarda Nixona. Letos v listopadu ale nejspíš bude volit demokraty. Nelíbí se mu republikánské snahy o zrušení systému zdravotního pojištění ani nedávná daňová reforma Donalda Trumpa. Kromě toho je pro větší kontrolu střelných zbraní.

„Jsem umírněný republikán, ale moje strana už taková není. Takže mě můžete nazývat umírněným demokratem,“ řekl agentuře Reuters účetní z arizonského města Tucson.

Camm je jedním z mnoha amerických bělochů nad šedesát let, kteří v nedávné době změnili politické preference. Před dvěma lety tato skupina voličů výrazně pomohla Donaldu Trumpovi k jeho překvapivému vítězství v prezidentských volbách, nyní však přecházejí k Demokratické straně. A to v takové míře, že by republikáni kvůli tomu mohli letos v listopadu v takzvaných midterm volbách přijít o většinu ve Sněmovně reprezentantů a možná i v Senátu. Poctiví voliči

Celostátní průzkum agentury Ipsos vypracovaný pro Reuters ukázal, že demokraty chce volit 42 procent bělochů nad 60 let s vysokoškolským vzděláním, republikány o dva procentní body méně. Zbytek respondentů by volil někoho jiného nebo není rozhodnutý. V průzkumu provedeném v prvním čtvrtletí roku 2016 se pro demokraty vyslovilo 37 procent respondentů, zatímco pro republikány o deset procentních bodů více.

Sešup o dvanáct procentních bodů je pro republikány alarmující především proto, že tato skupina voličů je pro ně nesmírně důležitá.

„To pravé jádro republikánů jsou běloši, především starší běloši. A jestli mezi nimi přicházejí o podporu, tak se republikáni mohou těšit na pořádné tsunami,“ komentoval výsledky průzkumu analytik Larry Sabato z University of Virginia. „Jestli to takto půjde až do listopadu, tak jsou hotoví,“ dodal.

Starší a vzdělaní Američané jsou pro výzkumníky zajímavou skupinou ještě z jednoho důvodu. Poctivě chodí k volbám a představují značnou část populace v 26 okrscích, v nichž se letos očekává vyrovnaný souboj. Demokraté k získání kontroly nad Sněmovnou reprezentantů potřebují získat o 24 křesel více, než mají nyní.

Demokraté jsou si tohoto posunu v preferencích dobře vědomi. Předvolební kampaň proto hodlají zaměřit především na penzisty. Například v Indianě se minulý týden začaly vysílat reklamy kritizující rostoucí federální deficit způsobený republikánskými daňovými škrtky. „A teď chtějí seškrtat Medicare, aby to měli jak zaplatit,“ odkazuje reklama na vládní program zdravotní péče pro lidi nad 65 let. Demokraté za podobné reklamy chtějí utratit 50 milionů dolarů. Budeme bojovat o každý hlas

Do kampaně před listopadovými volbami se chystají miliony dolarů napumpovat i republikáni. Věří, že v klíčových státech odvedou silnou kampaň a pesimistické prognózy nakonec odvrátí. „Budeme bojovat o každý hlas,“ ujistila agenturu Reuters šéfka Republikánské národní komise Ronna McDanielová.

Varovné signály se pro republikány hromadí už delší dobu. V prosinci prohráli senátní volby v Alabamě, tedy ve státě, kde demokraté čtvrt století senátorské křeslo nevybojovali. Další porážky utrpěli ve Virginii nebo New Jersey. A naposledy v březnu podlehli v doplňovacích volbách do Sněmovny reprezentantů v Pensylvánii, tedy v onom pověstném „Rustbeltu“, který Trumpa dostal do Bílého domu (čtete: Demokraté porazili Trumpa na jeho hřišti, cítí šanci sebrat mu Kongres).

Experti se shodují, že listopadové volby budou především referendem o Trumpovi. A ten se zatím velké popularitě netěší. Rok po nástupu do funkce jeho počínání schvalovalo pouze 39 procent Američanů. Tak nízká čísla od druhé světové války žádný americký prezident neměl (na srovnání se podívejte zde).

Katastrofický scénář

Další ranou pro republikány je rozhodnutí předsedy Sněmovny reprezentantů Paula Ryana neucházet se letos v listopadu o znovuzvolení. Osmáctýřicetiletý politik byl považován za umírněný hlas a světlou budoucnost strany, před šesti lety si ho Mitt Romney zvolil za kandidáta na viceprezidenta.

Ryan mluví o osobních důvodech, podle svých slov se chce věnovat dětem. Analytici se však domnívají, že je už unaven neustálými spory se stranickými radikály a přizpůsobování se nevypočitatelnému šéfovi Bílého domu. Spekuluje se rovněž, že nyní hodlá v závětrí vyčkat, až se mu naskytne šance kandidovat na prezidenta.

Republikáni od Ryana očekávali, že se mu během kampaně podaří sehnat štědré příspěvky od dárců a přesvědčit váhající zákonodárce, aby na podzim obhájovali funkci. Obojí je vzhledem k jeho vlastnímu rozhodnutí nekandidovat spíše nepravděpodobné. „Tento scénář je noční můra. Všichni si mysleli, že to oznámí až po volbách,“ komentoval jeho rozhodnutí někdejší republikánský poslanec Thomas Davis III.

Ryanovo rozhodnutí je totiž jen vyvrcholením dlouhodobého trendu. Odchod ze Sněmovny reprezentantů na konci tohoto volebního období dosud oznámilo 43 republikánů. Někteří se hodlají ucházet o jiný úřad, někteří v politice končí úplně, některé dostihla kampaň (**MeToo**). Každopádně je to tak vysoké číslo, že americká média hovoří o exodu (pro srovnání: úmysl nekandidovat oznámilo dosud 21 demokratů).

„Někteří zákonodárci skutečně končí, aby mohli trávit více času se svojí rodinou. Ale mnoho z nich se k tomu rozhodne protože ví, že by je čekal velmi těžký boj o znovuzvolení. Každý radši odejde, když je na vrcholu, nikdo nechce končit jako loser,“ okomentoval to pro National Public Radio demokratický stratég Jesse Ferguson.

URL| https://zpravy.idnes.cz/usa-midterm-volby-kongres-senat-snemovna-reprezentantu-pruzkum-duchodci-15i-/zahranicni.aspx?c=A180410_135422_zahranicni_aha

Článek 28

Hlavní Pulitzerovu cenu získala newyorská média za kauzu Weinstein

Hlavní Pulitzerovu cenu dnes získal americký deník The New York Times a časopis The New Yorker za odhalení sexuální aféry filmového producenta Harveyho Weinsteina. Newyorský deník byl spolu s listem The Washington Post oceněn i v kategorii amerického domácího zpravodajství za články o vyšetřování údajných kontaktů prezidentské kampaně Donalda Trampa s Ruskem.

Pulitzerovy ceny, které mají 21 kategorií, z toho 14 novinářských, jsou považovány za vrchol amerických žurnalistických ocenění. Porota Kolumbijské univerzity letos hlavní ocenění za službu veřejnosti věnovala dvěma newyorským periodikům za sérii článků, v nichž zveřejnily příběhy žen obviňujících Weinsteina ze sexuálních útoků. Obě média postupně vykreslila obrázek mocného muže Hollywoodu, který své postavení zneužíval k sexuálnímu obtěžování řady žen.

Sám Weinstein popírá, že by měl s některou z nich sexuální kontakt bez jejího souhlasu, aféra jej však stála místo v jím spoluzaložené produkční společnosti. Jeho případ byl u zrodu hnutí (**MeToo**) a na začátku dlouhé řady podobných odhalení.

Stejně jako loni se cena za vnitroamerické zpravodajství týkala odhalení spojeného s Trumpovou volební kampaní. Zatímco před rokem ji obdržel novinář WP za články o sporných charitativních aktivitách prezidentského kandidáta, letos tento list spolu s NYT získal ocenění za články informující veřejnost o vývoji ruské kauzy.

Univerzitní porota kromě novinářských cen uděluje také sedm ocenění v uměleckých kategoriích. Cenu za literární fikci letos získal americký romanopisec Andrew Sean Greer za humoristickou knihu Less (Méně) o spisovatelově krizi středního věku. V hudební kategorii byl oceněn rapper Kendrick Lamar za album DAMN.

URL| https://zpravy.idnes.cz/pulitzerova-cena-harvey-weinstein-me-too-obtezovani-the-new-york-times-the-new-yorker-g11-/zahranicni.aspx?c=A180416_215136_zahranicni_hm1

Článek 29

Žalobce, který vyšetřuje Weinsteina, odstoupil. Ženy jej nařkly z násilí

Newyorský prokurátor Eric Schneiderman, který zahájil loni v říjnu vyšetřování producenta Harveye Weinsteina, obviněného ze sexuálního násilí, odstoupil ze své funkce. Sám totiž čelí obvinění několika žen také z násilí a vyhrožování.

Schneidermanův pád způsobil pondělní článek v časopisu New Yorker, ve kterém ho čtyři ženy obvinily z trestuhodného chování. Několik hodin po zveřejnění textu vyzval newyorský guvernér Andrew Cuomo Schneidermana k rezignaci. Prokurátor obvinění popřel, ale přesto se rozhodl se vzdát funkce.

Harvey Weinstein (Beverly Hills, 8. ledna 2017)

„V posledních několika hodinách byla proti mně vznesena vážná obvinění, která rezolutně popírám,“ reagoval v pondělí Schneiderman ve svém prohlášení. A dodal, že přestože tato obvinění nesouvisejí s jeho profesním životem, narušovala by výkon jeho služby. „Proto jsem odstoupil z funkce s účinností od konce pracovní doby 8. května 2018,“ dodal.

Schneiderman zažaloval v únoru Weinsteina i jeho filmovou společnost The Weinstein Company, že nedokázala ochránit své zaměstnance před Weinsteinem, kterého mnoho žen veřejně obvinilo z obtěžování nebo znásilnění.

Schneiderman je tak další obětí kampaně (**MeToo**) (Já taky) spuštěné Weinsteinovou aférou, v níž se další a další ženy svěřují s tím, že byly v minulosti sexuálně napadány. Naposledy koncem dubna byl ze známých osobností uznán vinným ze znásilnění americký komik Bill Cosby. Kampaň se v menší míře přelila i do západní Evropy, zejména do Francie.

Weinstein je nejobviňovanější postavou v kauze (**MeToo**) (prosinec 2017):

InsertSingleVideo

URL| https://zpravy.idnes.cz/newyorsky-prokurator-eric-schneiderman-usa-weinstein-meetoo-obtezovani-zeny-1yl-/zahranicni.aspx?c=A180508_071920_zahranicni_jkk

Článek 30

Konec francouzského milovníka? Za hvízdání na ženy hrozí pokuta 750 eur

Muži, kteří v ulicích Francie pískají nebo pokřikují na ženy, mohou čekat pokuty až 750 eur (v přepočtu téměř dvacet tisíc korun). Zákonodárci Národního shromáždění schválili přísnější legislativu pro boj se sexuálním násilím. Bude o ní hlasovat Senát.

Ve snaze zabránit sexuálnímu obtěžování schválili francouzští zákonodárci nový zákon. Zvrhlíkům obou pohlaví podle něj hrozí pokuta v rozsahu 90 až 750 euro (v přepočtu přibližně dva až dvacet tisíc), informovala agentura Reuters .

Kromě hvízdání nový zákon penalizuje jakékoliv chování, které „narušuje svobodu pohybu žen na veřejnosti a podkopává jejich sebevědomí a právo na bezpečí,“ uvádí vládní zpráva podle listu The Independent . Potrestány budou také „poznámky, nátlak nebo chování sexistického či sexuálního charakteru, které je degradující, ponižující, zastrašující, nepřátelské nebo ofenzivní“.

Zákon, který podpořila většina zákonodárců ve středečním nočním hlasování, přichází uprostřed světové vlny obvinění ze sexuálního násilí v podnicích, zábavním průmyslu i politice. Podle prezidenta Emmanuela Macrona má opatření zajistit, aby se „ženy venku nemusely bát.“ Ukončení sexuálního obtěžování je jednou z priorit Macronovy prezidentské kampaně v roce 2017.

Někteří kritici však opatření označují za konec francouzské romantiky. V průběhu středeční debaty krajně pravicový právník Emmanuelle Menard kritizoval legislativu jako „hon na čarodějnice“ namířený proti mužům, který postavil mimo zákon „určité košilaté chování, které však s obtěžováním nemůže být srovnáváno.“

Ministryně pro rovné příležitosti Marlene Schiappa už dříve argumentovala tím, že vláda nechce zakázat koketující chování a „zabít kulturu francouzského milovníka“, ale pouze zdůraznit nutnost souhlasu. O legislativě teď bude diskutovat Senát. Legislativa usnadní i usvědčování ze znásilnění

Nový zákon však také zpřísňuje posuzování znásilnění nezletilých. Schiappa už v minulosti navrhla změny legislativy, které se týkají souhlasu při sexuálním styku.

Podle těch by se u nezletilých mladších patnácti let, kteří měli sex s dospělým starším osmnácti let, automaticky předpokládalo, že se stykem nesouhlasili. K návrhu vedl případ, kdy byl dvacetiletý muž po sexu s jedenáctiletou dívkou zproštěn viny ze znásilnění, protože neexistoval důkaz, že by dívku k sexu nutil (více jsme psali zde).

Samozřejmý předpoklad, že sex s nezletilým byl vynucený, však soud zamítl jako protiústavní. Zákon byl proto pozměněn. Jeho nová verze říká, že sex mezi patnáctiletou (či mladší) osobou a dospělým může být považován za znásilnění, pokud oběť „postrádala soudnost nezbytnou pro to, aby mohla udělit souhlas“.

Opoziční právníci a některé žensko-právní skupiny odsoudili tuto změnu jako zředění původního opatření. Podle vládních úředníků by však zákon i tak měl usvědčování pachatelů znásilnění usnadnit.

Genderman roku Pavel Houdek natočil video o (**MeToo**) (12/2017) InsertSingleVideo

URL| https://zpravy.idnes.cz/francie-sexualni-obtezovani-zakon-pokuta-euro-fld-/zahranicni.aspx?c=A180521_121731_zahranicni_linv

Článek 31

Japonské novinářky čelí sexuálnímu obtěžování, ukázal průzkum

Japonci ve vysokých pozicích velmi často sexuálně obtěžují novinářky, ukázal nedávný průzkum. Pětatřicet japonských žurnalistek si stěžovalo na 150 sexuálních útoků. Anketu zorganizovala univerzita v Ósace v reakci na případ náměstka ministra financí, který po obvinění z obtěžování na svou funkci rezignoval.

Cílem průzkumu bylo zjistit, zda jde o ojedinělé případy či zda je problém nepřipustného chování rozšířenější. Podle britského listu *The Guardian* se ukázalo, že obtěžování zažily desítky žen a mnohé opakovaně.

Obvinění ze sexuálního obtěžování zažilo Japonsko v rámci fenoménu (**MeToo**) jen málo. Japonky o podobných záležitostech často odmítají promluvit z obavy, že by vina byla svedena na ně.

Anketa mezi novinářkami, které se dostávají do styku s muži v různém mocenském postavení, ale odhalila celé podhoubí sexuálního predátorství, o kterém se v konzervativní zemi zatím spíše mlčelo.

Z průzkumu vyplývá, že třetiny útoků se dopouštějí poslanci, vládní činitelé a členové bezpečnostních složek. Do 40 procent případů jsou zapleteni nadřízení a kolegové v práci. Zbytek pak tvoří mimo jiné lidé, s nimiž se ženy v rámci svojí novinářské práce dostávají do styku, například informační zdroje.

„Naše organizace má devadesát členek a devatenáct z nich uvedlo, že byly sexuálně obtěžovány, a to i ze strany policie, respondentů nebo svých šéfů. Bylo jim řečeno, aby zapoměly na to, co se jim stalo, protože sexuální obtěžování a schopnost vyrovnat se s ním patří k jejich práci,“ popisuje novinářka na volné noze a mluvčí organizace Women in Media Network Japan Chie Matsumotová.

Studie také ukázala, že si útočníci vybírají oběti, o kterých předpokládají, že se nebudou účinně bránit a že se nechají snadno zastrašit. K nejběžnějším praktikám patří nestoudné poznámky na adresu žen, kterých se úřední činitelé dopouštějí například i na tiskových konferencích. Verbální obtěžování může nakonec vyústit až ve fyzické doteky, jako je nevybíravé osahávání intimních partií či vnucené polibky.

O nejnovější skandál se postaral starosta tokijského předměstí Komae, který tento týden čelil výzvam členů radnice, aby odstoupil po obvinění od několika podřízených žen, že je sexuálně obtěžoval.

Podle Majumiho Taniguchiho z ósacké univerzity anketa ukázala, že celosvětová kampaň (**MeToo**) začíná ovlivňovat i japonské ženy, které se již méně ostýchají poukazovat na podstoupené příkoří.

Oslovené novinářky svou účast v anketě zdůvodňují mimo jiné snahou chránit své mladší kolegyně. Přesto se japonská společnost srovnávat se západní Evropou a hlavně Severní Amerikou nemůže. Počet žen, které se obávají zostuzení či ztráty pracovních příležitostí, k němuž by mohlo dojít, kdyby proti obtěžování veřejně vystoupily, je v Japonsku stále příliš vysoký.

URL| https://zpravy.idnes.cz/japonsko-sexualni-obtezovani-novinarcky-politici-metoo-pj8-/zahranicni.aspx?c=A180522_092524_zahranicni_kha

Článek 32

Weinstein se vydal policii, obvinili ho ze znásilnění a sexuálních zločinů

Harvey Weinstein, jehož případ vyvolal mezinárodní hnutí proti sexuálnímu obtěžování s názvem MeToo, se v pátek dobrovolně přihlásil newyorské policii. Americký filmový producent byl obviněn ze znásilnění a dalších sexuálních zločinů, kterých se podle policie dopustil na dvou ženách. Hrozí mu, že ve vězení stráví až 25 let.

Na chování mocného hollywoodského magnáta si v posledních měsících stěžovaly desítky žen. Weinsteinova obviňovaly z osahávání a urážlivých výroků, ale i z omezování osobní svobody a znásilnění. Mezi údajnými oběťmi jsou filmové hvězdy jako Salma Hayeková či Gwyneth Paltrowová.

Páteční obvinění se podle agentury AP týká dvou žen. V prvním případě se Weinstein podle prokuratury dopustil v roce 2013 znásilnění, druhý se týká bývalé herečky Lucii Evansové. Ta vyšetřovatelům řekla, že ji Weinstein v roce 2004 přinutil k orálnímu sexu. Identita první Weinsteinovy oběti není známa, protože o činu nepromluvila veřejně.

Šestašedesátiletého producenta předvedli za velkého zájmu médií i veřejnosti policisté k soudu v poutech. Podle agentury AP bude filmař přinejmenším čelit obvinění ze zločinného sexuálního jednání, které zákony trestají až 25 lety vězení.

„Obviněný využíval svého postavení, peněz a moci, aby nalákal mladé ženy do situací, v nichž je mohl sexuálně zneužít,“ řekla podle agentury Reuters u soudu prokurátorka Joan Illuziová. Soudce Weinsteinovi sdělil obvinění a stanovil kauci na milion dolarů v hotovosti (22 milionů korun), kterou již producent podle svého advokáta složil. Před svým propuštěním rovněž musel odevzdat pas a souhlasit s tím, že bude nosit elektronické zařízení monitorující jeho pohyb. Prokurátor je k Weinsteinovi moc mírný, míní feministky

Weinsteinovi advokáti tvrdí, že obvinění jsou nepodložená. Obhájce Benjamin Brafman médiím tlumočil producentovo vyjádření, že bude usilovat o zproštění viny a že sexuální akty byly ze strany všech žen dobrovolné.

Manhattanský prokurátor Cyrus Vance je podle AP pod silným tlakem veřejnosti. Některé feministické skupiny ho kritizují, že je vůči Weinsteinovi shovívavý a důkazy od poškozených přehlíží.

Aféra mocného muže Hollywoodu, který založil studio Miramax a producentskou společnost nesoucí jeho jméno, byla loni na podzim u zrodu světového hnutí proti sexuálnímu násilí a obtěžování žen. Po Weinsteinovi se objevily desítky dalších případů, včetně slavných herců či dalších známých osobností, jejichž údajné oběti v médiích či na sociálních sítích popsaly utrpená příkoří.

„Ve skutečnosti jsem nevěřila, že přijde tento den,“ řekla v pátek televizi NBC herečka Rose McGowanová, která jako jedna z prvních Weinsteinova veřejně obvinila ze sexuálního obtěžování. Podobně skepticky se dosud vyjadřovaly další údajné Weinsteinovy oběti, jejichž jména se stala součástí celosvětové kampaně MeToo.

URL| https://zpravy.idnes.cz/weinstein-obvineni-sexualni-utoky-du2-/zahranicni.aspx?c=A180525_141041_zahranicni_mko